

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เครื่องสำอาง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘

อ.พ. ๗/๒๕๕๘

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศ สมาชิกประชาคมอาเซียนต้องเปลี่ยนแปลงระบบการกำกับดูแลเครื่องสำอางให้เป็นระบบเดียวกัน คือ ระบบการแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางก่อนที่จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ในการนี้ จึงต้องปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและระบบดังกล่าว อันเป็นการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมเครื่องสำอางของประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันในระดับ สากล นอกจากนี้ เพื่อเป็นการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ เครื่องสำอาง ทั้งในด้านการห้ามผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางบางประเภท การกำหนดวัตถุที่ห้ามใช้ เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอาง การกำหนดมาตรฐานของสถานที่ผลิตเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ การรายงานข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง มาตรการควบคุมฉลากและการโฆษณาเครื่องสำอาง และมาตรการควบคุมเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอาง ผิดมาตรฐาน ให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียม ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. มีเนื้อหารวม จำนวน ๙๓ มาตรา และ
อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ สรุปลงสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. กำหนดขอบเขตนิยามคำว่า “เครื่องสำอาง” โดยให้หมายความวา

(๑) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โขย ฟัน หยอด ใส่ อบ หรือกระทำด้วยวิธี
อื่นใดกับส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงพินและเย็บในช่องปาก
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะที่ปรากฏ หรือระงับ
กลิ่นกาย หรือปกป้องดูแลส่วนต่าง ๆ นั้น ให้อยู่ในสภาพดี และรวมตลอดทั้งเครื่องประทีนต่าง ๆ
สำหรับผิวด้วย แต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ หรือ

(๓) วัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๔)

๒. กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องสำอาง มีอำนาจ
ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง
ความปลอดภัยและอนามัยของผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๖)

๓. หมวด ๑ คณะกรรมการเครื่องสำอาง

๓.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการเครื่องสำอาง โดยกำหนดให้
คณะกรรมการฯ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์
อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมอนามัย
เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการ ผู้แทนกรมศุลกากร
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และ
คณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ
และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ จำนวน ๖ คน โดยกำหนดให้รองเลขาธิการ
ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๗)

๓.๒ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการ
เครื่องสำอางที่นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙)

๓.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเครื่องสำอาง โดยกำหนดให้
คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ในการให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบาย
และมาตรการควบคุมเครื่องสำอาง การให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศเรื่องต่าง ๆ
การให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดทะเบียน และปฏิบัติการอื่นใดตามที่
กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๐)

๓.๔ กำหนดเกี่ยวกับองค์ประชุม และมติที่ประชุมคณะกรรมการเครื่องสำอาง
(ร่างมาตรา ๑๑)

๔. หมวด ๒ การจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง

๔.๑ กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะผลิตเครื่องสำอางเพื่อขาย หรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ต้องจดทะเบียนรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจดทะเบียน และเมื่อผู้รับจดทะเบียนได้ออกใบรับจดทะเบียนให้แล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางได้ โดยผู้จดทะเบียนจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิต นำเข้า หรือการรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) (ร่างมาตรา ๑๔)

๔.๒ กำหนดให้ใบรับจดทะเบียนมีอายุ ๓ ปี นับแต่วันที่ออกใบรับจดทะเบียน และในกรณีที่ผู้จดทะเบียนประสงค์จะขอต่ออายุใบรับจดทะเบียน ให้ดำเนินการยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดทะเบียน พร้อมชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ และให้ใบรับจดทะเบียนนั้นใช้ได้ต่อไป (ร่างมาตรา ๑๕)

๔.๓ กำหนดให้ผู้ซึ่งผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อจัดนิทรรศการ หรือเพื่อใช้ในการศึกษา วิจัย หรือวิเคราะห์ทางวิชาการ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบจดทะเบียน โดยจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๖)

๔.๔ กำหนดให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องสำอาง หากเครื่องสำอางนั้นเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ หรือใช้ชื่อไปในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดจากความเป็นจริง หรือใช้ชื่อที่ไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยหรือส่อไปในทางทำลายคุณค่าของภาษาไทย (ร่างมาตรา ๑๗)

๕. หมวด ๓ ฉลากเครื่องสำอาง

๕.๑ กำหนดให้เครื่องสำอางทุกชนิดจะต้องมีฉลากที่ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง ไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ใช่ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรม วัฒนธรรมอันดีงามของไทย และต้องใช้ข้อความภาษาไทย ยกเว้นเครื่องสำอางที่นำเข้าเพื่อขาย ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องทำฉลากภาษาไทยที่ภาษาขณะบรรจุหรือหีบห่อในขณะนำเข้าที่ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง แต่ต้องจัดทำฉลากเป็นภาษาไทยก่อนนำออกจำหน่าย รวมทั้งต้องระบุชื่อเครื่องสำอางและชื่อทางการค้า ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต ชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้าและผู้ผลิตและประเทศที่ผลิต ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน เดือน ปีที่ผลิตและที่หมดอายุ และชื่อของสารทุกชนิดที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต และข้อความอื่นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภค ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๒๒)

๕.๒ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอางมีอำนาจสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องสำอางเลิกใช้ฉลากที่ไม่ถูกต้องตามร่างมาตรา ๒๒ หรือดำเนินการแก้ไขฉลากให้ถูกต้อง (ร่างมาตรา ๒๓)

๕.๓ กำหนดให้ผู้จดทะเบียนสามารถขอให้คณะกรรมการเครื่องสำอางพิจารณาให้ความเห็นเป็นการล่วงหน้าได้ หากสงสัยว่าฉลากที่ประสงค์จะใช้นั้นมีข้อความที่ฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ (ร่างมาตรา ๒๔)

๖. หมวด ๔ การควบคุมเครื่องสำอาง

๖.๑ กำหนดให้การนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง ต้องผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง และให้ผู้จัดแจ้งต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางให้ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้ (ร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๖)

๖.๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิต หรือขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน และเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขายตามร่างมาตรา ๖ (๑) และเครื่องสำอางที่ถูกสั่งเพิกถอนใบรับจัดแจ้งตามร่างมาตรา ๓๖ และร่างมาตรา ๓๗ (ร่างมาตรา ๒๗)

๖.๓ กำหนดลักษณะของเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน (ร่างมาตรา ๒๘ - ร่างมาตรา ๓๐)

๖.๔ กำหนดให้ผู้รับจัดแจ้งมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้งที่ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในประกาศตามร่างมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) จะต้องระงับการกระทำดังกล่าวหรือแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และให้ผู้รับจัดแจ้งมีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวให้ประชาชนทราบ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๓๑)

๖.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้ง เครื่องสำอางที่มีฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และเครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาสั่งให้เลิกใช้ (ร่างมาตรา ๓๒)

๖.๖ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งรายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า หรือจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล (ร่างมาตรา ๓๓)

๖.๗ กำหนดให้วัตถุที่ได้รับการประกาศให้เป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามร่างมาตรา ๖ (๓) ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๓๔)

๖.๘ กำหนดอนุญาตให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อการส่งออก โดยมีคุณภาพ มาตรฐาน ฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ผู้สั่งซื้อกำหนดก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออกเครื่องสำอาง แต่ผู้ผลิตและผู้นำเข้าจะต้องจัดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางนั้นต่อผู้รับจัดแจ้ง และห้ามมิให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าขายเครื่องสำอางดังกล่าวในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๓๕)

๗. หมวด ๕ การเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง

๗.๑ กำหนดให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียน ในกรณีที่เป็นเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย และกรณีที่ผู้จดทะเบียนผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่จดทะเบียน (ร่างมาตรา ๓๖)

๗.๒ กำหนดให้ผู้รับจดทะเบียนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอาง มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอางได้ ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในประกาศซึ่งออกตามร่างมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) กรณีเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ และกรณีที่ผู้จดทะเบียนได้เปลี่ยนหรือเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ในการใช้หรือคุณสมบัติของเครื่องสำอางเป็นยา อาหาร หรือเครื่องมือแพทย์ (ร่างมาตรา ๓๗)

๗.๓ กำหนดวิธีการแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียน โดยให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนทราบ หากไม่พบตัวผู้จดทะเบียน ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบรับจดทะเบียน และให้ถือว่าผู้จดทะเบียนได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง ซึ่งการแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอางอาจใช้วิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ โดยให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนด ๗ วัน นับแต่วันส่ง (ร่างมาตรา ๓๘ - ร่างมาตรา ๔๐)

๘. หมวด ๖ การโฆษณา

๘.๑ กำหนดข้อความที่ห้ามใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง ได้แก่ ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมโดยรวม ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของเครื่องสำอาง และกำหนดรายละเอียดของข้อความที่มีลักษณะดังกล่าว เช่น ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของเครื่องสำอาง ข้อความที่ทำให้เกิดความแตกแยกในหมู่ประชาชน (ร่างมาตรา ๔๑)

๘.๒ กำหนดวิธีการโฆษณาที่ห้ามใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง ได้แก่ วิธีโฆษณาที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรืออันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๔๒)

๘.๓ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการโฆษณาไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือน จำกัดการใช้สื่อโฆษณา หรือการห้ามโฆษณาเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๔๓)

๘.๔ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนหรือผู้ทำการโฆษณาแก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา ห้ามใช้ข้อความบางอย่างในการโฆษณา ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการโฆษณา หรือให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภค ในกรณีที่เห็นว่าการโฆษณาเครื่องสำอางใดใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้บริโภคหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมส่วนรวม หรือใช้วิธีการโฆษณาที่เป็นอันตราย ขัดศีลธรรมหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ (ร่างมาตรา ๔๔)

๘.๕ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง (ร่างมาตรา ๔๕)

๘.๖ กำหนดให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาสามารถขอให้คณะกรรมการเครื่องสำอางพิจารณาให้ความเห็นก่อนทำการโฆษณาว่า การโฆษณาเครื่องสำอางของตนจะฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ (ร่างมาตรา ๔๖)

๙. หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่

๙.๑ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บหรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเครื่องสำอาง เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจนำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ รวมทั้งมีอำนาจตรวจ ค้น ยึดอายัดเครื่องสำอาง เครื่องมือเครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หีบห่อ ฉลาก เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องมีหมายค้นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๔๗)

๙.๒ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยได้รับอนุมัติจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจเรียกเก็บคืนและทำลายเครื่องสำอาง หรือส่งมอบเครื่องสำอางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่ปรากฏว่าเครื่องสำอางใดไม่ได้จัดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอาง หรือผลิตหรือนำเข้าไม่ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้ หรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน เครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง หรือเป็นเครื่องสำอางที่ใช้ฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๔๘)

๙.๓ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอาง มีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้ประชาชนทราบ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคได้ (ร่างมาตรา ๕๕)

๑๐. หมวด ๘ การอุทธรณ์

กำหนดกระบวนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบรับจัดแจ้งเครื่องสำอาง คำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจัดแจ้งเครื่องสำอาง คำสั่งเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง คำสั่งให้เลิกใช้ฉลากหรือแก้ไขฉลากเครื่องสำอาง คำสั่งให้ผู้จัดแจ้งรายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางหรือจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอาง คำสั่งเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องสำอาง และคำสั่งให้พิสูจน์แสดงความจริงของเครื่องสำอาง ทั้งนี้ให้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๖ - ร่างมาตรา ๕๙)

๑๑. หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษสำหรับความผิดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เช่น กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่

มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสาร หรือวัตถุตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๓ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๗ (๔) เป็นต้น (ร่างมาตรา ๖๐ - ร่างมาตรา ๘๙)

๑๒. บทเฉพาะกาล

๑๒.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการเครื่องสำอางในวาระเริ่มแรก ซึ่งประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๗ ยกเว้นคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องไม่เกินหนึ่ง ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙๐)

๑๒.๒ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคำขอแจ้งรายละเอียดและใบรับแจ้ง เครื่องสำอางควบคุมตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อรองรับสิทธิประโยชน์ที่มีตามกฎหมายเดิมและเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน และกำหนดให้ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ต้องแล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๙๑ - ร่างมาตรา ๙๓)

๑๓. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ ของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มกราคม ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายันท ผาสุข ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภาวดีจิตต์ ไตรเทพพิสัย ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวศิวณัฐภรณ์ นันทะมา นิติกรปฏิบัติการ
นางกิตติมา อรุณพูลทรัพย์ วิทยากรปฏิบัติการ
นางพวงผกา วรศิลป์ เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอมรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ต เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสาร ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้น ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ.....	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบ พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ กับ ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๓๓
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	
• คำชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	- ๑ -
• เครื่องสำอางผสมสารห้ามใช้.....	- ๖ -
• แนวทางการพิจารณาตรวจสอบโฆษณาเครื่องสำอาง.....	- ๘ -
• สารต้องห้ามอันดับหนึ่ง พบมากในเครื่องสำอาง.....	- ๑๖ -
• อันตรายของครีมหน้าขาวที่ผสมไฮโดรควิโนน	- ๑๘ -
• AGREEMENT ON THE ASEAN HARMONIZED COSMETIC REGULATORY SCHEME	- ๒๐ -
• รายงานด้านผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ประจำปี 2555.....	- ๔๓ -
• ความแตกต่างของบบัญญัติเครื่องสำอางอาเซียน (ACD) จากกฎหมายเครื่องสำอางของไทย	- ๕๐ -
• สถิติเรื่องร้องทุกข์ของผู้บริโภค	- ๕๔ -
• ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	- ๕๖ -
ภาคผนวก	
: พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	(๑)
: พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๕๒ แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” ในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕)... (๑๙)	
: หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๑๗๘๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	(๒๑)
: ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๒๒)
: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ).....	(๔๖)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนต้องเปลี่ยนแปลงระบบการกำกับดูแลเครื่องสำอางให้เป็นระบบเดียวกัน คือ ระบบการแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางก่อนที่จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ในการนี้ จึงต้องปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและระบบดังกล่าว อันเป็นการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมเครื่องสำอางของประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันในระดับสากล นอกจากนี้ เพื่อเป็นการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ทั้งในด้านการห้ามผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางบางประเภท การกำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอาง การกำหนดมาตรฐานของสถานที่ผลิตเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ การรายงานข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง มาตรการควบคุมฉลากและการโฆษณาเครื่องสำอาง และมาตรการควบคุมเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน ให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕

๖. บทนิยาม (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องสำอาง” หมายความว่า

(๑) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โรย พ่น หยอด ใส่ อบ หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดกับส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงพินและเย็บในช่องปาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะที่ปรากฏ หรือระงับกลิ่นกาย หรือปกป้องดูแลส่วนต่าง ๆ นั้น ให้อยู่ในสภาพดี และรวมตลอดทั้งเครื่องประดับต่าง ๆ สำหรับผิวด้วย แต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ หรือ

(๓) วัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือหุ้มห่อเครื่องสำอางโดยเฉพาะ

“ข้อความ” หมายความว่ารวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ โทรทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือป้าย

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ เกี่ยวกับเครื่องสำอาง ซึ่งแสดงไว้ที่เครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ และให้หมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับเครื่องสำอาง

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม เปลี่ยนรูป แปรสภาพ ปรับแต่ง แบ่งบรรจุ หรือเปลี่ยนภาชนะบรรจุ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์
ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงมีไว้เพื่อขายด้วย

“สารสำคัญ” หมายความว่า วัตถุที่ทำให้เกิดสรรพคุณตามข้อความที่กล่าวอ้างไว้ใน
ฉลากหรือตามที่ได้จัดแจ้งไว้ต่อผู้รับจัดแจ้ง หรือวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง
ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๓)

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคาร หรือส่วนของอาคาร และให้หมายความรวมถึง
บริเวณของสถานที่ด้วย

“ใบรับจัดแจ้ง” หมายความว่า ใบแสดงรายละเอียดของเครื่องสำอางแต่ละ
ผลิตภัณฑ์ที่ผู้รับจัดแจ้งออกให้แก่ผู้จัดแจ้ง

“ผู้จัดแจ้ง” หมายความว่า ผู้ได้รับใบรับจัดแจ้งการผลิตเพื่อขาย การนำเข้า
เพื่อขาย หรือการรับจ้างผลิตเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับจัดแจ้ง” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ซึ่ง
เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องสำอาง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการเครื่องสำอาง

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. มาตราการรักษาการ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตรา
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกระเบียบหรือประกาศ
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตรา
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกระเบียบหรือประกาศ
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องสำอาง มีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ประเภท ชนิด หรือคุณลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย
- (๒) ชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง
- (๓) ชื่อ ปริมาณ และเงื่อนไขของวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง
- (๔) ลักษณะสถานที่ผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิต ภาชนะบรรจุเครื่องสำอาง

และสถานที่นำเข้าเครื่องสำอาง

(๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง

(๖) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการรับแจ้งและการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง

(๗) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิต จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอางไว้เพื่อการตรวจสอบ

(๘) สถานที่แห่งใดในราชอาณาจักรเป็นด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง

(๙) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดแจ้ง การออกใบรับจัดแจ้ง การแก้ไขรายการใบรับจัดแจ้ง การต่ออายุใบรับจัดแจ้ง และการออกใบแทนใบรับจัดแจ้ง

(๑๐) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางตาม

มาตรา ๑๖

(๑๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการออกหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอาง

(๑๒) หลักเกณฑ์การกำหนดค่าตลาดเคลื่อนสำหรับเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน

(๑๓) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอความเห็นเกี่ยวกับฉลาก

(๑๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอความเห็นเกี่ยวกับการโฆษณา

(๑๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกเก็บคืน การทำลาย และการส่งมอบเครื่องสำอาง

๘.๒ หมวด ๑ คณะกรรมการเครื่องสำอาง

๘.๒.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการฯ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการได้มาซึ่งกรรมการฯ (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการเครื่องสำอาง” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา ทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวนสองคน เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการจำนวนหกคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคสามคน และผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางสามคน ให้รองเลขาธิการซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๒.๒ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของ คณะกรรมการเครื่องสำอางที่นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่น เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือหย่อนความสามารถ

- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ วรรคสาม
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๘.๒.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและมาตรการควบคุมเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๖
- (๓) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖
- (๔) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๗
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

๘.๒.๔ กำหนดเกี่ยวกับองค์ประชุม และมติที่ประชุมคณะกรรมการเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

๘.๒.๕ กำหนดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานและการปฏิบัติหน้าที่ของ คณะกรรมการฯ และคณะอนุกรรมการฯ (ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา ศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ คณะกรรมการมอบหมาย

ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุม และวิธีดำเนินงานของคณะอนุกรรมการได้ ตามความเหมาะสม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ตามมาตรา ๑๒ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุใด เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

๘.๓ หมวด ๒ การจัดแจ้งและการรับจัดแจ้งเครื่องสำอาง

๘.๓.๑ กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะผลิตเครื่องสำอางเพื่อขาย หรือนำเข้า เครื่องสำอางเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ต้องจัดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจัด แจ้ง และเมื่อผู้รับจัดแจ้งได้ออกใบรับจัดแจ้งให้แล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางได้ โดยผู้จัดแจ้ง จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิต นำเข้า หรือการรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ต้องจัดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจัดแจ้ง และเมื่อผู้รับจัดแจ้งได้ออกใบรับจัดแจ้งให้แล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางนั้นได้

การจัดแจ้งและการออกใบรับจัดแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ผู้จัดแจ้งตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิต นำเข้า หรือการรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗)

๘.๓.๒ กำหนดอายุใบรับจดแจ้ง และการขอต่ออายุใบรับจดแจ้ง (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ใบรับจดแจ้งให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบรับจดแจ้ง

ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนประสงค์จะขอต่ออายุใบรับจดแจ้ง ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบรับจดแจ้งสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุพร้อมกับการยื่นคำขอแล้ว ให้ใบรับจดแจ้งนั้นใช้ได้ต่อไปจนกว่าผู้รับจดแจ้งจะสั่งไม่ให้ต่ออายุใบรับจดแจ้งนั้น

การขอต่ออายุใบรับจดแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ผู้จดทะเบียนซึ่งใบรับจดแจ้งของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะยื่นคำขอต่ออายุและขอผ่อนผัน โดยแสดงเหตุผลในการที่ได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุก็ได้ แต่การขอผ่อนผันไม่เป็นเหตุให้พ้นผิดตามมาตรา ๖๔

๘.๓.๓ กำหนดให้ผู้ซึ่งผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อจัดนิทรรศการ หรือเพื่อใช้ในการศึกษา วิจัย หรือวิเคราะห์ทางวิชาการ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบจดแจ้ง โดยจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อจัดนิทรรศการ หรือเพื่อใช้ในการศึกษา วิจัย หรือวิเคราะห์ทางวิชาการ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบจดแจ้งสำหรับเครื่องสำอางดังกล่าวตามมาตรา ๑๔

ผู้ได้รับการยกเว้นตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๓.๔ กำหนดลักษณะต้องห้ามของเครื่องสำอางที่มีให้รับจดแจ้ง (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ให้ผู้รับจดแจ้งมีคำสั่งไม่รับจดแจ้งเครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘

(๒) เครื่องสำอางนั้นใช้ชื่อไปในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจาก

ความจริง

(๓) เครื่องสำอางที่ใช้ชื่อไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยหรือส่อไปในทาง

ทำลายคุณค่าของภาษาไทย

๘.๓.๕ กำหนดหลักเกณฑ์ในการยื่นคำขอรับใบแทนใบจดทะเบียน การขอแก้ไขรายการในใบจดทะเบียน การขอออกหนังสือรับรอง และการพิจารณาออกใบจดทะเบียน การพิจารณาแก้ไขรายการ และการออกหนังสือรับรอง (ร่างมาตรา ๑๘ - ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๑๘ ถ้าใบจดทะเบียนชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำขอรับใบแทนใบจดทะเบียนต่อผู้รับจดทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย

การขอรับใบแทนใบจดทะเบียนและการออกใบแทนใบจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีและผู้จดทะเบียนประสงค์จะขอแก้ไขรายการในใบจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่อผู้รับจดทะเบียน

การขอแก้ไขรายการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ผู้จดทะเบียนรายใดประสงค์จะขอออกหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ให้ยื่นคำขอต่อผู้รับจดทะเบียน

การยื่นคำขอและการออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ การพิจารณาออกใบจดทะเบียนตามมาตรา ๑๘ การพิจารณาแก้ไขรายการตามมาตรา ๑๙ และการออกหนังสือรับรองตามมาตรา ๒๐ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจสอบสถานประกอบการ การตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์เครื่องสำอาง และกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายและวิธีการชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ให้ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย

๘.๔ หมวด ๓ ฉลากเครื่องสำอาง

๘.๔.๑ กำหนดลักษณะฉลากของเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ ฉลากของเครื่องสำอางจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง ไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง และไม่ใช้ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรม หรือวัฒนธรรมอันดีงามของไทย
- (๒) ใช้ข้อความภาษาไทย และมีขนาดที่สามารถอ่านได้ชัดเจน และอาจมีภาษาต่างประเทศด้วยก็ได้ สำหรับเครื่องสำอางที่นำเข้าเพื่อขายให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องทำฉลากภาษาไทยที่ภาษาบรรจงหรือหีบห่อในขณะที่นำเข้าที่ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง แต่ต้องจัดทำฉลากเป็นภาษาไทยก่อนนำออกจำหน่าย

(๓) ต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้

- (ก) ชื่อเครื่องสำอางและชื่อทางการค้า
- (ข) ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต กรณีที่ผลิตในประเทศ ชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและประเทศที่ผลิต กรณีที่นำเข้า
- (ค) ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน เดือน ปีที่ผลิตและที่หมดอายุ และชื่อของสารทุกชนิดที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต
- (ง) ข้อความอื่นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภค ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- การกำหนดรายละเอียดตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๔.๒ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอางมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้งเครื่องสำอางเลิกใช้ฉลากที่ไม่ถูกต้องตามร่างมาตรา ๒๒ หรือดำเนินการแก้ไขฉลากให้ถูกต้อง (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้งเครื่องสำอางเลิกใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง

๘.๕.๔ กำหนดให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้จดทะเบียนที่ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่ได้จดทะเบียนไว้ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในประกาศตามร่างมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) จะต้องระงับการกระทำดังกล่าวหรือแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวให้ประชาชนทราบ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้จดทะเบียนฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้จำหน่ายที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ และให้มีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ตามควรแก่กรณี

๘.๕.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีได้จดทะเบียน เครื่องสำอางที่มีฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และเครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งเลขอาธิการคณะกรรมการอาหารและยาสั่งให้เลิกใช้ (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางดังต่อไปนี้

- (๑) เครื่องสำอางที่มีได้จดทะเบียนตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง
- (๒) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๑)
- (๓) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๒) หรือ (๓)
- (๔) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งเลขอาธิการสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๒๓

๘.๕.๖ กำหนดให้เลขอาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า หรือจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล เลขอาธิการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้าต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒) จัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้าต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๘.๕.๗ กำหนดให้วัตถุที่ได้รับการประกาศให้เป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามร่างมาตรา ๖ (๓) ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ เมื่อมีการประกาศกำหนดให้วัตถุใดอาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖ (๓) ให้ถือว่าการใช้วัตถุดังกล่าวในเครื่องสำอางได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

วัตถุใดที่มีการกำหนดเป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางได้ตามมาตรา ๖ (๓) ถ้าต่อมาได้มีการประกาศให้วัตถุนั้นเป็นวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖ (๒) ประกาศดังกล่าวจะใช้บังคับได้ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศ เว้นแต่กรณีที่จะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อผู้ใช้ จะมีการกำหนดให้ใช้บังคับโดยทันทีหรือมีการกำหนดให้ใช้บังคับน้อยกว่าระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

๘.๕.๘ กำหนดอนุญาตให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องสำอางจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อการส่งออก โดยมีคุณภาพ มาตรฐาน ฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ผู้สั่งซื้อกำหนดก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออกเครื่องสำอาง แต่ผู้ผลิตและผู้นำเข้าจะต้องจัดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางนั้นต่อผู้รับจัดแจ้ง และห้ามมิให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าขายเครื่องสำอางดังกล่าวในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งออก ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อการส่งออก โดยมีคุณภาพ มาตรฐาน ฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ผู้สั่งซื้อกำหนดก็ได้ แต่จะต้องจัดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจัดแจ้ง และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ห้ามมิให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกตามวรรคหนึ่งขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่ง
ในราชอาณาจักร

๘.๖ หมวด ๕ การเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง

๘.๖.๑ กำหนดให้ผู้รับจดแจ้งมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้ง ในกรณีที่เป็นเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย และกรณีและผู้จดแจ้ง ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่จดแจ้ง (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ผู้รับจดแจ้งมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง หากปรากฏว่า
(๑) เครื่องสำอางนั้นเป็นเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๖ (๑)
(๒) ผู้จดแจ้งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖

๘.๖.๒ กำหนดให้ผู้รับจดแจ้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอาง มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอางได้ ในกรณีและผู้จดแจ้งไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในประกาศซึ่งออกตามร่างมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) กรณีเป็นเครื่องสำอาง ที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ และกรณีและผู้จดแจ้งได้เปลี่ยนหรือเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ในการใช้ หรือคุณประโยชน์ของเครื่องสำอางเป็นยา อาหาร หรือเครื่องมือแพทย์ (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้รับจดแจ้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอางได้ หากปรากฏว่า

- (๑) ผู้จดแจ้งไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดในมาตรา ๑๔ วรรคสาม
- (๒) เป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘
- (๓) เป็นเครื่องสำอางที่ผู้จดแจ้งได้เปลี่ยนหรือเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ในการใช้หรือ คุณประโยชน์ของเครื่องสำอางเป็นยา อาหาร วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษ วัตถุอันตราย หรือเครื่องมือแพทย์

๘.๖.๓ กำหนดวิธีการแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้ง โดยให้ทำเป็นหนังสือ แจ้งให้ผู้จดแจ้งทราบ หากไม่พบตัวผู้จดแจ้ง ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย ณ สถานที่ ที่ระบุไว้ในใบรับจดแจ้ง และให้ถือว่าผู้จดแจ้งได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง ซึ่งการแจ้ง คำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอางอาจใช้วิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ โดยให้ถือว่าได้รับแจ้ง เมื่อครบกำหนด ๗ วัน นับแต่วันส่ง (ร่างมาตรา ๓๘ - ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๓๘ คำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้จดแจ้งทราบ โดยให้ส่งหนังสือแจ้งไปยังสถานที่ที่ระบุไว้ในใบรับจดแจ้ง ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐

มาตรา ๓๙ การแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอางโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้จดแจ้งไม่ยอมรับหรือในขณะที่นำไปส่งไม่พบผู้จดแจ้ง และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะ ที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ใน ที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ไปเป็นพยาน ก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

มาตรา ๔๐ การแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอางโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์
ตอบรับ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับ
หรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

๘.๗ หมวด ๖ การโฆษณา

๘.๗.๑ กำหนดข้อความที่ห้ามใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง ได้แก่
ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมโดยรวม ไม่ว่าข้อความ
ดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะ
ของเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ การโฆษณาเครื่องสำอางต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค
หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวจะเป็น
ข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของเครื่องสำอาง

ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความ
ที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนใหญ่

(๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง

(๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ว่าจะกระทำ
โดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริงหรือไม่
ก็ตาม

(๓) ข้อความที่แสดงสรรพคุณที่มีไข่มุมงหมายเป็นเครื่องสำอาง

(๔) ข้อความที่ทำให้เข้าใจว่ามีสรรพคุณบำรุงงาม

(๕) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมาย
หรือศีลธรรมหรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในวัฒนธรรมของชาติ

(๖) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน

(๗) ข้อความอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาที่บุคคลทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความที่ไม่อาจเป็น
ความจริงได้โดยแน่แท้ ไม่เป็นข้อความที่ต้องห้ามในการโฆษณาตาม (๑)

๘.๗.๒ กำหนดวิธีการโฆษณาที่ห้ามใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง ได้แก่
วิธีโฆษณาที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของ
ประชาชน หรืออันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรืออันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ
แก่ผู้บริโภค

๘.๗.๓ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการโฆษณาไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือน จำกัดการใช้สื่อโฆษณา หรือการห้ามโฆษณาเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าเครื่องสำอางใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การโฆษณานั้นต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขให้แตกต่างกันสำหรับการโฆษณาที่ใช้สื่อโฆษณาต่างกันได้

(๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับเครื่องสำอางนั้น

(๓) ห้ามการโฆษณาเครื่องสำอางนั้น

ความใน (๒) และ (๓)ให้นำมาใช้บังคับแก่การโฆษณาที่เลขาธิการเห็นว่าขัดต่อศีลธรรมหรือวัฒนธรรมของชาติด้วย

๘.๗.๔ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาแก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา ห้ามใช้ข้อความบางอย่างในการโฆษณา ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการโฆษณา หรือให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภค ในกรณีที่เห็นว่าการโฆษณาเครื่องสำอางใดใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้บริโภคหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมส่วนรวม หรือใช้วิธีการโฆษณาที่เป็นอันตราย ขัดศีลธรรมหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา

(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา

(๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา

(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นตามหลักเกณฑ์

และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้เลขาธิการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตในการกระทำของผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณา

๘.๗.๕ กำหนดให้เลขธิการคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๔๑ (๑) ให้เลขธิการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้

ในกรณีที่ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาอ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้เลขธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๔๔ ได้

๘.๗.๖ กำหนดให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาสามารถขอให้คณะกรรมการเครื่องสำอางพิจารณาให้ความเห็นก่อนทำการโฆษณาว่า การโฆษณาเครื่องสำอางของตนจะฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาเครื่องสำอางซึ่งสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อาจขอให้คณะกรรมการให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้ว

การยื่นคำขอและการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การให้ความเห็นของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการ หรือที่ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา

๘.๘ หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่

๘.๘.๑ กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บ หรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง ในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๓) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อ ตรวจ ค้น ยึดอายัดเครื่องสำอาง เครื่องมือเครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ ฟิล์มห่อ ฉลาก เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอางดังกล่าวซึ่งสงสัยว่าจะใช้ในการกระทำความผิดหรือน่าจะเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเน้นซักถามจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน ทำให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

๘.๘.๒ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยได้รับอนุมัติจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา มีอำนาจเรียกเก็บคืนและทำลายเครื่องสำอาง หรือส่งมอบเครื่องสำอางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่ปรากฏว่าเครื่องสำอางใดไม่ได้จัดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอาง หรือผลิตหรือนำเข้าไม่ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้ หรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน เครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง หรือเป็นเครื่องสำอางที่ใช้ฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยได้รับอนุมัติจากเลขาธิการ มีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้ง ผู้ขาย หรือผู้ครอบครองเครื่องสำอางดังกล่าว เรียกเก็บคืนและทำลายเครื่องสำอางนั้น หรือส่งมอบเครื่องสำอางนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๘.๓ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อมีการค้น ยึด หรืออายัด (ร่างมาตรา ๔๙ - ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๔๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้น บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึด หรืออายัด

บันทึกการค้นและบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือยานพาหนะ แล้วแต่กรณี และให้บุคคลนั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้และให้ส่งบันทึก บัญชี และสิ่งของที่ยึดไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยรีบด่วน

มาตรา ๕๐ สิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เมื่อปรากฏว่า

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัด

(๒) ในกรณีที่ไม่มี การดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี

(๓) ในกรณีที่มีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้อรรถพิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่สิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นของเสียง่าย หรือเป็นของที่ใกล้จะหมดอายุการใช้งานตามที่กำหนดไว้ หรือในกรณีที่เก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะจัดการ ขายทอดตลาดสิ่งนั้นก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขก็ได้ เงินค่าขายทอดตลาดสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงแล้วเหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้ยึดไว้แทนสิ่งนั้น โดยฝากไว้กับธนาคารของรัฐ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำการต่อหน้า ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่อยู่ในที่นั้น ก็ให้กระทำต่อหน้า บุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน

สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัด ต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงาน ในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานดู แล้วแต่กรณี เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลดังกล่าวนั้น รับรองหรือไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่บันทึกไว้

สิ่งของที่ยึดหรืออายัดได้ ให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อติดตราไว้ หรือให้ทำเครื่องหมายไว้เป็น สำคัญ

๘.๘.๔ กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในกรณีมีเหตุอันสมควร เลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการสอบสวน ร่วมกับพนักงานสอบสวนได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยความเห็นชอบของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ ในการนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

๘.๘.๕ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคล ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคล ที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๘.๖ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอาง มีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้ประชาชนทราบ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคได้ (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอาง หรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตามมาตรา ๔๗ (๒) ให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ ทั้งนี้ จะต้องให้เจ้าของเครื่องสำอางมีโอกาสชี้แจงโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐาน ตามควรแก่กรณี

๘.๙ หมวด ๘ การอุทธรณ์

๘.๙.๑ กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง และคำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ในกรณีผู้รับจดแจ้งไม่ออกใบรับจดแจ้งหรือไม่ต่ออายุใบรับจดแจ้งผู้ขอจดแจ้งหรือผู้จดทะเบียนซึ่งขอต่ออายุใบรับจดแจ้งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบรับจดแจ้งหรือการไม่ต่ออายุใบรับจดแจ้งแล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในระหว่างการศึกษาอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจดแจ้ง ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

๘.๙.๒ กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์กรณีถูกเพิกถอนใบรับจดแจ้ง (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ผู้จดทะเบียนซึ่งถูกเพิกถอนใบรับจดแจ้งมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งตามมาตรา ๓๘

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้ง

๘.๙.๓ กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์กรณีมีคำสั่งให้เลิกใช้ฉลากหรือแก้ไขฉลากเครื่องสำอาง คำสั่งให้ผู้จัดแจ้งรายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางหรือจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอาง คำสั่งเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องสำอาง และคำสั่งให้พิสูจน์แสดงความจริงของเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๕ ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเลขาธิการ

๘.๙.๔ กำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์และการขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

๘.๑๐ หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

๘.๑๐.๑ กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง รวมถึงผู้ที่ขายเครื่องสำอาง อันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดขายเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๒ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสาร หรือวัตถุตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๓ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๗ (๔) (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสาร หรือวัตถุตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๓ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๗ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๓ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่จัดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอาง
ซึ่งประสงค์จะผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๔ กำหนดโทษสำหรับผู้จัดแจ้งที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๔ วรรคสาม (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๔
วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

๘.๑๐.๕ กำหนดโทษสำหรับผู้จัดแจ้งที่ยื่นคำขอต่ออายุใบรับจัดแจ้ง
ภายหลังที่ใบรับจัดแจ้งสิ้นอายุ แต่ภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสี่ (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ ผู้จัดแจ้งผู้ใดยื่นคำขอต่ออายุใบรับจัดแจ้งภายหลังที่ใบรับจัดแจ้งสิ้นอายุ
แต่ภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับรายวัน วันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลา
ที่ยังไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบรับจัดแจ้ง

๘.๑๐.๖ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอรับใบจัดแจ้ง
แต่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท

๘.๑๐.๗ กำหนดโทษสำหรับผู้จัดแจ้งที่ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบรับจัดแจ้ง
สำหรับเครื่องสำอาง ต่อผู้รับจัดแจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย
หรือถูกทำลาย (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท

๘.๑๐.๘ กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้าง
ผลิต รวมถึงผู้ขายเครื่องสำอางซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๑) (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิตซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไป
ตามมาตรา ๒๒ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดขายเครื่องสำอางซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๑) อันเป็นการฝ่าฝืน
มาตรา ๓๒ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๙ กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิต รวมถึงผู้ขายเครื่องสำอางซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๒) หรือ (๓) (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิตซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดขายเครื่องสำอางซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๒) หรือ (๓) อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๑๐ กำหนดโทษสำหรับผู้จัดแจ้งซึ่งใช้ฉลากที่เลขาธิการสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๒๓ และผู้ที่ขายเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๔) (ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ ผู้จัดแจ้งซึ่งใช้ฉลากที่เลขาธิการสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดขายเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๑๑ กำหนดโทษสำหรับการนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่ไม่ผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

๘.๑๐.๑๒ กำหนดโทษสำหรับผู้จัดแจ้งที่ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้ (ร่างมาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

๘.๑๐.๑๓ กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิต รวมถึงผู้ขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ ตามมาตรา ๒๘ (๑) หรือ (๒) (ร่างมาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

๘.๑๐.๑๘ กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิต รวมถึงผู้ขายเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๐ (ร่างมาตรา ๗๗)

มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๓) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๓) ขายเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

๘.๑๐.๑๙ กำหนดโทษสำหรับผู้ขายเครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้งอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๑) (ร่างมาตรา ๗๘)

มาตรา ๗๘ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้งอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิต ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๒๐ กำหนดโทษสำหรับผู้จัดแจ้งที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาตามมาตรา ๓๓ (ร่างมาตรา ๗๙)

มาตรา ๗๙ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๒๑ กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๘๐)

มาตรา ๘๐ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๒๒ กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิต รวมถึงผู้ขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือมาตรา ๓๗ (๒) หรือมาตรา ๓๗ (๓) (ร่างมาตรา ๘๑)

มาตรา ๘๑ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือมาตรา ๓๗ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือมาตรา ๓๗ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามแสนบาท

๘.๑๐.๒๓ กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิต รวมถึงผู้ขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือมาตรา ๓๗ (๑) (ร่างมาตรา ๘๒)

มาตรา ๘๒ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือมาตรา ๓๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือมาตรา ๓๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

๘.๑๐.๒๔ กำหนดโทษสำหรับผู้โฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ (ร่างมาตรา ๘๓)

มาตรา ๘๓ ผู้ใดโฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๒๕ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ (ร่างมาตรา ๘๔)

มาตรา ๘๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๒๖ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ (ร่างมาตรา ๘๕)

มาตรา ๘๕ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๒๗ กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา ๔๘ (ร่างมาตรา ๘๖)

มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๐.๒๘ กำหนดโทษสำหรับความผิดต่อเนื่องของผู้ที่โฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ และไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ (ร่างมาตรา ๘๗)

มาตรา ๘๗ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๘๔ เป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง

๘.๑๐.๒๙ กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ ฉลาก และอุปกรณ์สำหรับใช้กับเครื่องสำอางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๘๘)

มาตรา ๘๘ เมื่อศาลพิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ ฉลาก และอุปกรณ์สำหรับใช้กับเครื่องสำอางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

ในกรณีที่ศาลสั่งให้ริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของแท้จริงว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินดังกล่าว ทั้งนี้ เจ้าของแท้จริงนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ทรัพย์สินที่ศาลสั่งริบตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

๘.๑๐.๓๐ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย มีอำนาจเปรียบเทียบในบรรดาความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน (ร่างมาตรา ๘๙)

มาตรา ๘๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อาจริบได้ตามกฎหมาย แต่ในกรณีดังต่อไปนี้ การเปรียบเทียบจะทำได้เฉพาะเมื่อ

(๑) สำหรับทรัพย์สินที่ทำหรือมีไว้เป็นความผิด เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒) สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดและมีกฎหมายห้ามมิให้จำหน่ายจ่ายโอน ถ้าอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขทรัพย์สินนั้นให้ถูกต้องแล้ว

(๓) สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดและมีกฎหมายห้ามมิให้จำหน่ายจ่ายโอน ถ้าไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอม ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ในการนี้จะกำหนดให้ผู้กระทำความผิดออกค่าใช้จ่ายในการทำลายของกลางนั้นด้วยก็ได้

๘.๑๑ บทเฉพาะกาล

๘.๑๑.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการเครื่องสำอางในวาระเริ่มแรก ซึ่งประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งตามร่างมาตรา ๗ ยกเว้นคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องไม่เกินหนึ่ง ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙๐)

มาตรา ๙๐ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๗ ยกเว้นคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการที่มาจากคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๑๑.๒ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคำขอแจ้งรายละเอียดและใบรับแจ้งเครื่องสำอางควบคุมตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อรองรับสิทธิประโยชน์ที่มีตามกฎหมายเดิมและเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน และกำหนดให้ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ต้องแล้วเสร็จภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๙๑ - ร่างมาตรา ๙๓)

มาตรา ๙๑ คำขอแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางควบคุมที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นการขอจดทะเบียนเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอส่งเอกสารเพิ่มเติมแก่ผู้รับจดทะเบียนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำขอแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางควบคุมเท่าที่จำเป็นได้

มาตรา ๙๒ ใบรับแจ้งเครื่องสำอางควบคุมที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบรับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปอีกสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๓ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ เครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศ ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรี รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

๘.๑๒ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบรับจดทะเบียนการผลิตเพื่อขาย	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๒) ใบรับจดทะเบียนนำเข้าเพื่อขาย	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๓) ใบรับจดทะเบียนรับจ้างผลิต	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๔) ใบแทนใบรับจดทะเบียน	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าขอจดทะเบียน	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๖) ค่าขอแก้ไขรายการในใบรับจดทะเบียน	ครั้งละ	๕๐๐ บาท
(๗) หนังสือรับรองตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๘) การขอความเห็นตามมาตรา ๒๔	รายการละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๙) การขอความเห็นตามมาตรา ๔๖	เรื่องละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) การต่ออายุใบรับจดทะเบียนครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบรับจดทะเบียนประเภทนั้น ๆ		
(๑๑) ค่าขออื่น ๆ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงชนิดของเครื่องสำอาง ขนาดและกิจการของผู้ประกอบการ และประเภทของการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ก็ได้

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕

กับ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.

ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ กับร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ เครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p style="text-align: center;">พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย เครื่องสำอาง</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ เครื่องสำอาง พ.ศ.</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย เครื่องสำอาง</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก (๑) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ (๒) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘</p> <p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “เครื่องสำอาง” หมายความว่า (๑) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โยบ ฟัน หยอด ใส่ อบ หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใด ต่อส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายเพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือส่งเสริมให้เกิดความสวยงามและรวมตลอดทั้งเครื่องประทีนผิวต่าง ๆ ด้วย แต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “เครื่องสำอาง” หมายความว่า (๑) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โยบ ฟัน หยอด ใส่ อบ หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดกับส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงฟันและเยื่อในช่องปาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะที่ปรากฏ หรือระงับกลิ่นกาย หรือปกป้องดูแลส่วนต่าง ๆ นั้น ให้อยู่ในสภาพดี และรวมตลอดทั้งเครื่องประทีนต่าง ๆ สำหรับผิวด้วย แต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย</p>	<p>- เพิ่มเติมกรณีส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงฟันและเยื่อในช่องปาก เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการจำแนกเครื่องสำอางออกจากผลิตภัณฑ์อื่นที่อยู่ในการกำกับควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เช่น อาหาร ยา เครื่องมือแพทย์ และสอดคล้องกับนิยามคำว่า “เครื่องสำอาง” ในบทบัญญัติเครื่องสำอางแห่งอาเซียน (ASEAN Cosmetic Directive)</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ หรือ</p> <p>(๓) วัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง</p> <p>“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือหุ้มห่อเครื่องสำอางโดยเฉพาะ</p> <p>“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ เกี่ยวกับเครื่องสำอางซึ่งแสดงไว้ที่เครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อ และหมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับเครื่องสำอาง</p> <p>“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม เปลี่ยนรูป แปรสภาพ ปรงแต่ง แบ่งบรรจุ หรือเปลี่ยนภาชนะบรรจุ</p> <p>“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักร</p>	<p>(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ หรือ</p> <p>(๓) วัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง</p> <p>“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือหุ้มห่อเครื่องสำอางโดยเฉพาะ</p> <p>“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้</p> <p>“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ทางการค้า</p> <p>“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ โทรศัพท์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือป้าย</p> <p>“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ เกี่ยวกับเครื่องสำอางซึ่งแสดงไว้ที่เครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ และให้หมายความรวมถึงเอกสาร หรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับเครื่องสำอาง</p> <p>“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม เปลี่ยนรูป แปรสภาพ ปรงแต่ง แบ่งบรรจุ หรือเปลี่ยนภาชนะบรรจุ</p> <p>“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสิ่งเข้ามาในราชอาณาจักร</p>	<p>- เพิ่มเติมนิยามคำว่า “ข้อความ” “โฆษณา” และ “สื่อโฆษณา” เพื่อให้ครบถ้วนและสอดคล้องกับการเพิ่มเติมหมวด ๖ การโฆษณา</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่ายแจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการค้า และหมายความรวมถึงมีไว้เพื่อขายด้วย</p> <p>“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคารหรือส่วนของอาคารและหมายความรวมถึงบริเวณสถานที่ด้วย</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องสำอาง</p> <p>“เลขฉลาก” หมายความว่า เลขฉลากคณะกรรมการอาหารและยา</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร</p> <p>“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการค้า และให้หมายความรวมถึงมีไว้เพื่อขายด้วย</p> <p>“สารสำคัญ” หมายความว่า วัตถุที่ทำให้เกิดสรรพคุณตามข้อความที่กล่าวอ้างไว้ในฉลากหรือตามที่ได้จัดแจ้งไว้ต่อผู้รับจัดแจ้ง หรือวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๓)</p> <p>“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคาร หรือส่วนของอาคาร และให้หมายความรวมถึงบริเวณของสถานที่ด้วย</p> <p>“ใบรับจัดแจ้ง” หมายความว่า ใบแสดงรายละเอียดของเครื่องสำอางแต่ละผลิตภัณฑ์ที่ผู้รับจัดแจ้งออกให้แก่ผู้จัดแจ้ง</p> <p>“ผู้จัดแจ้ง” หมายความว่า ผู้ได้รับใบรับจัดแจ้งการผลิตเพื่อขาย การนำเข้าเพื่อขาย หรือการรับจ้างผลิตเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“ผู้รับจัดแจ้ง” หมายความว่า เลขฉลากคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ซึ่งเลขฉลากคณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย</p> <p>“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องสำอาง</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการเครื่องสำอาง</p> <p>“เลขฉลาก” หมายความว่า เลขฉลากคณะกรรมการอาหารและยา</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>- เพิ่มเติมนิยามคำว่า “ส่งออก” เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ผลิตหรือนำเข้าเพื่อการส่งออก</p> <p>- เพิ่มเติมนิยามคำว่า “สารสำคัญ” เพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำนี้ให้ชัดเจน เนื่องจากเป็นคำศัพท์ทางวิชาการและมีการใช้ในร่างพระราชบัญญัตินี้หลายมาตรา</p> <p>- เพิ่มเติมนิยามคำว่า “ใบรับจัดแจ้ง” “ผู้จัดแจ้ง” และ “ผู้รับจัดแจ้ง” เพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำดังกล่าวให้ชัดเจน</p> <p>- เพิ่มเติมนิยามคำว่า “กรรมการ” เพื่อให้ถูกต้องและครบถ้วน เนื่องจากมีการใช้ถ้อยคำนี้ในหลายมาตรา</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๖๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๑) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ซึ่งการผลิตเพื่อขายหรือการนำเข้าเพื่อขาย ต้องได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๖ เสียก่อน</p> <p>(๒) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางควบคุม ซึ่งการผลิตเพื่อขายหรือการนำเข้าเพื่อขายต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามมาตรา ๒๗</p> <p>(๓) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้าหรือขาย</p> <p>(๔) กำหนดชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง</p> <p>(๕) กำหนดชื่อและปริมาณของวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง</p>	<p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชื่อ ประเภท ชนิด หรือคุณลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย</p> <p>(๒) ชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง</p> <p>(๓) ชื่อ ปริมาณ และเงื่อนไขของวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง</p> <p>(๔) ลักษณะสถานที่ผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิต ภาชนะบรรจุเครื่องสำอาง และสถานที่นำเข้าเครื่องสำอาง</p> <p>(๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง</p>	<p>- ตัดกรณีการออกประกาศเกี่ยวกับเครื่องสำอางควบคุมพิเศษและเครื่องสำอางควบคุมออก เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ปรับหลักเกณฑ์ในการกำกับควบคุมเครื่องสำอางจากเดิมที่เป็นการอนุมัติและอนุญาต ให้มาเป็นระบบการติดตามตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง และติดตามเฝ้าระวังความปลอดภัยของผู้บริโภค จึงกำหนดให้เครื่องสำอางทุกชนิดต้องจดแจ้งรายละเอียดก่อนผลิต นำเข้า และรับจ้างผลิต</p> <p>- เพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีในการออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับควบคุมเครื่องสำอางให้ครอบคลุมในทุกด้าน เช่น การผลิตและการนำเข้าเครื่องสำอาง สถานที่และเครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต ฉลากเครื่องสำอาง การรับแจ้งและการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง การจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง การกำหนดมาตรฐานเครื่องสำอาง การโฆษณาเครื่องสำอาง การเรียกเก็บคืน การทำลาย</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๖) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิดหรือลักษณะของเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก</p> <p>เครื่องสำอางที่จะกำหนดเป็นเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ต้องเป็นเครื่องสำอางที่อาจเป็นอันตรายรุนแรงต่อผู้ใช้ หรือมีส่วนประกอบของวัตถุมีพิษ หรือวัตถุอื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายรุนแรงต่อสวัสดิภาพอนามัยของบุคคล</p> <p>ก่อนออกประกาศตามมาตรา นี้ ให้มีการรับฟังข้อคิดเห็นจากหน่วยราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ตามควรแก่กรณี เว้นแต่จะเป็นเรื่องเร่งด่วนหรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจปฏิบัติได้เช่นนั้น</p>	<p>(๖) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการรับแจ้งและการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง</p> <p>(๗) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิตจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอางไว้เพื่อการตรวจสอบ</p> <p>(๘) สถานที่แห่งใดในราชอาณาจักรเป็นด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง</p> <p>(๙) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจดทะเบียนการออกใบรับจดทะเบียน การแก้ไขรายการใบรับจดทะเบียน การต่ออายุใบรับจดทะเบียน และการออกใบแทนใบรับจดทะเบียน</p> <p>(๑๐) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางตามมาตรา ๑๖</p> <p>(๑๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการออกหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอาง</p> <p>(๑๒) หลักเกณฑ์การกำหนดค่าตลาดเคลื่อนสำหรับเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน</p> <p>(๑๓) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอความเห็นเกี่ยวกับฉลาก</p> <p>(๑๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอความเห็นเกี่ยวกับการโฆษณา</p> <p>(๑๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกเก็บคืน การทำลาย และการส่งมอบเครื่องสำอาง</p>	<p>และการส่งมอบเครื่องสำอาง</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการเครื่องสำอางคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะเภสัชศาสตร์สองคนเป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต นำเข้าหรือจำหน่ายเครื่องสำอางไม่เกินสองคนเป็นกรรมการ</p> <p>ให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและเลขานุการหนึ่งคน และเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการสองคน</p>	<p>หมวด ๑ คณะกรรมการเครื่องสำอาง</p> <p>มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการเครื่องสำอาง" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวนสองคน เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการจำนวนหกคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคสามคน และผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางสามคน</p> <p>ให้รองเลขาธิการซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>- ปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการเครื่องสำอางให้สอดคล้องกับโครงสร้างหน่วยงานราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข</p> <p>- แก้ไขเพิ่มเติมที่มาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้มีทั้งตัวแทนของผู้บริโภค และตัวแทนของผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง โดยให้มีสัดส่วนเท่ากัน เพื่อให้ภาคส่วนผู้บริโภคและภาคส่วนผู้ประกอบการฯ ได้มีส่วนร่วมในการกำกับควบคุมผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้</p> <p>มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนสมรรถภาพ</p> <p>(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ</p> <p>(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ</p>	<p>มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี</p> <p>ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่</p> <p>มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ วรรคสาม</p> <p>(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้นั้น อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่</p> <p>(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๕ มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๕</p> <p>(๒) ให้คำแนะนำหรือความเห็นในการขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม</p> <p>(๓) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง</p> <p>(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>มาตรา ๔ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและมาตรการควบคุมเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๖</p> <p>(๓) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดทะเบียน</p> <p>ตามมาตรา ๓๖</p> <p>(๔) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดทะเบียน</p> <p>ตามมาตรา ๓๗</p> <p>(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม</p> <p>ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>- แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการเครื่องสำอางให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ที่ปรับหลักเกณฑ์เป็นการกำหนดให้เครื่องสำอางทุกชนิดต้องจดแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางก่อนการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้</p> <p>ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม</p> <p>มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๑ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้</p> <p>มาตรา ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุม ต้องปฏิบัติดังนี้</p> <p>(๑) แจ้งชื่อ ที่ตั้งสำนักงาน และสถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บเครื่องสำอาง แล้วแต่กรณี</p> <p>(๒) แจ้งชื่อ ประเภท หรือชนิดของเครื่องสำอาง ที่ตนจะผลิตหรือนำเข้า</p> <p>(๓) แจ้งปริมาณของส่วนประกอบสำคัญของเครื่องสำอางนั้น</p>	<p>มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา ศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุม และวิธีดำเนินงานของคณะอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม</p> <p>มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๒ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุใด เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๒ การจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ต้องจดทะเบียนรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจดทะเบียน และเมื่อผู้รับจดทะเบียนออกใบรับจดทะเบียนให้แล้วจึงจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางนั้นได้</p> <p>การจดทะเบียนและการออกใบรับจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>- ปรับปรุงระบบการกำกับควบคุมเครื่องสำอาง จากเดิมที่มีเครื่องสำอาง ๓ ประเภท คือ เครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่ต้องขอขึ้นทะเบียนเครื่องสำอาง เครื่องสำอางควบคุมที่ต้องแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอาง และเครื่องสำอางทั่วไป มาเป็นการกำหนดให้เครื่องสำอางทุกชนิดอยู่ภายใต้การกำกับควบคุมรูปแบบเดียว คือ การจดทะเบียนรายละเอียดเครื่องสำอางก่อนการผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางนั้น และเปลี่ยนระบบการควบคุมจากการอนุมัติและอนุญาต มาเป็นการติดตามตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางและติดตามเฝ้าระวังความปลอดภัยของผู้บริโภค</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>การแจ้งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุม ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๒๓ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่การผลิตเพื่อขายหรือการนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมโดยอนุโลม</p>	<p>ผู้จดทะเบียนตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิต นำเข้า หรือการรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗)</p> <p>มาตรา ๑๕ ใบรับจดทะเบียนให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบรับจดทะเบียน</p> <p>ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนประสงค์จะขอต่ออายุใบรับจดทะเบียนให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบรับจดทะเบียนสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุพร้อมกับการยื่นคำขอแล้วให้ใบรับจดทะเบียนนั้นใช้ได้ต่อไปจนกว่าผู้รับจดทะเบียนจะสั่งไม่ให้ต่ออายุใบรับจดทะเบียนนั้น</p> <p>การขอต่ออายุใบรับจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>ผู้จดทะเบียนซึ่งใบรับจดทะเบียนของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือนจะยื่นคำขอต่ออายุและขอผ่อนผัน โดยแสดงเหตุผลในการที่ไม่ได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุก็ได้ แต่การขอผ่อนผันไม่เป็นเหตุให้พ้นผิดตามมาตรา ๖๔</p>	<p>- เพิ่มเติมให้ผู้รับจ้างผลิตเครื่องสำอางมีหน้าที่ต้องจดทะเบียนรายละเอียดเครื่องสำอางด้วย จากเดิมที่กำหนดให้เฉพาะผู้ผลิตเพื่อขายและผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางต้องจดทะเบียนรายละเอียดเครื่องสำอาง เพื่อขออนุญาตนี้ครอบคลุมกรณีของโรงงานที่รับจ้างผลิตเครื่องสำอางตามสัญญาจ้างทำของแต่ไม่ได้ผลิตเพื่อขายให้กับผู้บริโภคโดยตรง</p> <p>- เพิ่มเติมอายุใบรับจดทะเบียนและการต่ออายุใบรับจดทะเบียนรวมทั้งค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบรับจดทะเบียนในค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัติ เนื่องจากได้ตัดค่าชำระค่าธรรมเนียมรายปีออกจากร่างนี้</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๔ การผลิตหรือนำเข้าตัวอย่าง เครื่องสำอางควบคุมพิเศษเพื่อการศึกษาวิเคราะห์ทางวิชาการ หรือเพื่อการขอขึ้นทะเบียน ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และให้ผลิตหรือนำเข้าได้ตามจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้เลขาธิการมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียน เครื่องสำอางควบคุมพิเศษถ้าคณะกรรมการเห็นว่า</p> <p>(๑) เครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๓ (๑) (๒) หรือ (๓)</p> <p>(๒) เครื่องสำอางนั้นใช้ชื่อไปในทำนอง อื้ออวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความจริง หรือ</p> <p>(๓) เครื่องสำอางที่ใช้ชื่อไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรม อันดีงามของไทยหรือสื่อไปในทางทำลายคุณค่าของภาษาไทย</p> <p>(๔) สถานที่ผลิต เครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิต ของผู้ผลิตเพื่อขายไม่ถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๑๕ ถ้าใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้ผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้า เพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษยื่นคำขอรับใบแทน ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ การสูญหายหรือถูกทำลาย</p>	<p>มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง เพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อจัดนิทรรศการ หรือเพื่อใช้ในการศึกษา วิจัย หรือวิเคราะห์ทางวิชาการ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับ ใบจดทะเบียนสำหรับเครื่องสำอางดังกล่าวตามมาตรา ๑๔ ผู้ได้รับการยกเว้นตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้ผู้รับจดทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘</p> <p>(๒) เครื่องสำอางนั้นใช้ชื่อไปในทำนองอื้ออวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความจริง</p> <p>(๓) เครื่องสำอางที่ใช้ชื่อไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดี งามของไทยหรือสื่อไปในทางทำลายคุณค่าของภาษาไทย</p> <p>มาตรา ๑๘ ถ้าใบรับจดทะเบียนชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำขอรับ ใบแทนใบรับจดทะเบียนต่อผู้รับจดทะเบียนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหายหรือถูกทำลาย การขอรับใบแทนใบรับจดทะเบียนและการออกใบแทน ใบรับจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>	<p>- กำหนดข้อยกเว้นสำหรับเครื่องสำอางที่ไม่ต้องจดทะเบียน เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำกับควบคุม เครื่องสำอางทั้งหมดเป็นระบบการจดทะเบียนรายละเอียดยุค และกำหนดให้เครื่องสำอางที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียน จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด จากเดิมที่ออกเป็นกฎกระทรวง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว</p> <p>- ปรับปรุงจากคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนเครื่องสำอาง ควบคุมพิเศษ เป็นคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องสำอาง เพื่อให้ สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- ตัดกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ ผลิต เครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิต ไม่ให้เป็นเงื่อนไขของ การไม่รับจดทะเบียนเครื่องสำอาง และนำไปกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ ที่ผู้จดทะเบียนต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยน ระบบการกำกับควบคุมเครื่องสำอางจากระบบอนุมัติอนุญาต เป็นระบบการจดทะเบียน ที่ต้องดำเนินการรับจดทะเบียนภายใน ๓ วัน</p> <p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบัญญัติสำหรับใบรับจดทะเบียน เพื่อให้ สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

ค

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>การขอรับใบแทนใบสำคัญและการออกใบแทนใบสำคัญให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๒๐ ผู้ขอขึ้นทะเบียนอาจขอแก้ไขรายการเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้วได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๑๗ ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์หรือตรวจสอบต่าง ๆ เพื่อการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนชำระตามการใช้จ่ายและภาวะที่เกิดขึ้นจริง</p>	<p>มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนจะขอแก้ไขรายการใบรับจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่อผู้รับจดทะเบียน การขอแก้ไขรายการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๐ ผู้จดทะเบียนรายใดประสงค์จะขอออกหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ให้ยื่นคำขอต่อผู้รับจดทะเบียน การยื่นคำขอและการออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๑ การพิจารณาออกใบรับจดทะเบียนตามมาตรา ๑๙ การพิจารณาแก้ไขรายการตามมาตรา ๑๙ และการออกหนังสือรับรองตามมาตรา ๒๐ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจสถานประกอบการ การตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์เครื่องสำอาง และกำหนดอัตราค่าใช้จ่าย และวิธีการชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ให้ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย</p>	<p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบัญญัติสำหรับใบรับจดทะเบียน เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- กำหนดให้ผู้จดทะเบียนขอหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอางได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- เพิ่มเติมให้เลขาธิการมีอำนาจประกาศกำหนดผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นผู้ตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์เครื่องสำอางในกรณีต่าง ๆ ได้</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามมาตรา ๕ (๑) เว้นแต่เลขานุการจะรับขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางนั้นแล้ว</p> <p>บทบัญญัติวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่นำเครื่องสำอางควบคุมพิเศษเข้ามาเพื่อขายในร้านค้าปลอดอากร แต่ในการนี้รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดให้ต้องปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยของประชาชนหรือป้องกันการฝ่าฝืนหรือหลบเลี่ยงบรรดากฎหมายที่เกี่ยวข้องได้</p> <p>มาตรา ๑๕ ผู้ขอขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องยื่นคำขอ ส่งมอบตัวอย่าง และแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดสิ่งและผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องนำมาแสดงโดยครบถ้วน และกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการเพื่อขึ้นทะเบียนไว้ด้วย</p> <p>มาตรา ๑๖ การขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ให้ระบุสาระสำคัญดังต่อไปนี้ไว้ในทะเบียน</p> <p>(๑) ชื่อและสถานประกอบการของผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขาย</p> <p>(๒) ชื่อทางการค้าของเครื่องสำอาง</p> <p>(๓) สารสำคัญและวัตถุอื่นที่ใช้เป็นส่วนผสม</p> <p>(๔) กระบวนการผลิต</p>		<p>- ตัดออก เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ</p> <p>- ตัดออก เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ</p> <p>- ตัดออก เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๕) วิธีการวิเคราะห์ (๖) สถานที่ผลิต เครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิต สำหรับกรรมวิธีผู้ผลิตเพื่อขาย (๗) วิธีการเก็บรักษา (๘) ภาชนะบรรจุ (๙) ฉลากที่มีการควบคุมตามมาตรา ๕ (๖) เครื่องสำอางควบคุมพิเศษของผู้ขอขึ้นทะเบียนราย เดียวกันที่แตกต่างกันเพียงในส่วนชื่อทางการค้า สี ขนาด บรรจุ หรือส่วนที่มีใช้สาระสำคัญประการอื่นที่รัฐมนตรีโดย ความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราช กิจจานุเบกษา ให้ขึ้นทะเบียนรวมกันในทะเบียนเครื่องสำอาง ควบคุมพิเศษเดียวกัน</p> <p>มาตรา ๒๓ ถ้าผู้ได้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุม พิเศษรายใดจะเริ่มประกอบการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ดังกล่าวเมื่อใด ผู้นั้นต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบก่อน ตั้งแต่มีการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้ขึ้นทะเบียน เครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการแจ้งหยุดการประกอบการผลิตหรือการ นำเข้า</p> <p>ถ้าไม่มีการชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายใน ระยะเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และ ให้เลขาธิการเตือนให้มีการชำระค่าธรรมเนียมรายปีและเงิน เพิ่มภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเตือน และถ้ายังไม่มีการชำระให้ถูกต้องให้เลขาธิการเพิกถอน</p>		<p>- ตัดออก เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ควบคุมพิเศษ</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษนั้นเสีย</p> <p>มาตรา ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดปริมาณของส่วนประกอบสำคัญของเครื่องสำอาง ควบคุมตามมาตรา ๕ (๒) ได้ และจะกำหนดภาชนะบรรจุ หลักเกณฑ์ วิธีการผลิต วิธีการนำเข้า หรือวิธีการเก็บรักษา เพื่อให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุม ปฏิบัติด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๐ ฉลากของเครื่องสำอางที่มีการควบคุม ตามมาตรา ๕ (๖) จะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง และไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง</p> <p>(๒) ต้องระบุข้อความอันจำเป็น ซึ่งหากมิได้กล่าวเช่นนั้น จะทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง</p> <p>การกำหนดตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>หมวด ๓ ฉลากเครื่องสำอาง</p> <p>มาตรา ๒๒ ฉลากของเครื่องสำอางจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง ไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง และไม่ใช้ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรม หรือวัฒนธรรมอันดีงามของไทย</p> <p>(๒) ใช้ข้อความภาษาไทย และมีขนาดที่สามารถอ่านได้ชัดเจน และอาจมีภาษาต่างประเทศด้วยก็ได้ สำหรับเครื่องสำอางที่นำเข้าเพื่อขายให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องทำฉลากภาษาไทยที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อในขณะที่นำเข้าที่ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง แต่ต้องจัดทำฉลากเป็นภาษาไทยก่อนนำออกจำหน่าย</p>	<p>- ตัดออก เนื่องจากเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องสำอางควบคุม</p> <p>- เพิ่มเติมให้เครื่องสำอางทุกชนิดจะต้องมีฉลากที่ถูกต้องตามกฎหมาย</p> <p>- เพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามของฉลากเกี่ยวกับการที่ไม่ใช้ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามของไทย</p> <p>- เพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับข้อความที่เป็นสาระสำคัญของเครื่องสำอาง ซึ่งต้องระบุไว้ในฉลาก</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๑ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลากเล็กใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง</p> <p>มาตรา ๓๒ ผู้ประสงค์จะผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก อาจขอให้เลขานุการให้ความเห็นในฉลากที่ประสงค์จะใช้นั้นได้</p> <p>การขอความเห็น คำปวยการ และระยะเวลาในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด</p>	<p>(๓) ต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้ (ก) ชื่อเครื่องสำอางและชื่อทางการค้า (ข) ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต กรณีที่ผลิตในประเทศ ชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและประเทศที่ผลิต กรณีที่นำเข้า (ค) ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน เดือนปีที่ผลิตและที่หมดอายุ และชื่อของสารทุกชนิดที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต (ง) ข้อความอื่นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภค ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การกำหนดรายละเอียดตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ เลขานุการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้งเครื่องสำอางเล็กใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง</p> <p>มาตรา ๒๔ ผู้จัดแจ้งผู้ใดสงสัยว่าฉลากของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ ผู้จัดแจ้งผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการให้ความเห็นเกี่ยวกับฉลากที่ประสงค์จะใช้นั้นได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลา</p>	<p>- แก้ไขให้เป็นอำนาจของเลขานุการโดยความเห็นชอบหรือคำแนะนำของคณะกรรมการในการสั่งเล็กใช้ฉลากจากเดิมที่เป็นอำนาจของคณะกรรมการ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว ทันต่อเหตุการณ์ในการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>- แก้ไขให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการในการให้ความเห็นเกี่ยวกับฉลาก จากเดิมที่เป็นอำนาจของเลขานุการ เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างรอบคอบ และกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้ความเห็นเกี่ยวกับฉลากให้ชัดเจน รวมทั้งตัดกรณีคำปวยการไปกำหนดเป็นค่าธรรมเนียมท้ายร่างพระราชบัญญัติ</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๒ ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขาย ต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษให้ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้</p> <p>ผู้ผลิตเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ต้องผลิตและมีสถานที่ผลิตเครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษทุกครั้ง ต้องจัดให้มีเอกสารประกอบการนำเข้าตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีเมื่อพนักงานศุลกากรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ตรวจปล่อยให้นำเข้าแล้ว ให้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยไม่ชักช้า</p>	<p>ดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้ว การยื่นคำขอและการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๔ การควบคุมเครื่องสำอาง</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๒๕ เมื่อมีประกาศตามมาตรา ๖ (๘) การนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง ต้องผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง</p> <p>มาตรา ๒๖ ผู้จัดแจ้งต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางให้ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้</p>	<p>- เพิ่มเติมการกำกับควบคุมการนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อขาย โดยกำหนดให้ต้องผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง</p> <p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบังคับกับผู้จัดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๓ เครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๓๔ หรือเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๕</p> <p>มาตรา ๓๓ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้</p> <p>(๑) เครื่องสำอางที่มีสารที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ เจือปนอยู่ด้วย</p> <p>(๒) เครื่องสำอางที่มีวัตถุที่ห้ามใช้ตามมาตรา ๕ (๔)</p> <p>(๓) เครื่องสำอางที่ผลิตหรือใช้ภาชนะบรรจุไม่ถูกสุขลักษณะอันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้</p> <p>(๔) เครื่องสำอางที่มีสารอันตรายตัวทั้งหมดหรือแต่บางส่วนภายหลังที่บรรจุภาชนะแล้ว และทำให้เกิดเป็นพิษ อันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้</p> <p>มาตรา ๓๔ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางปลอม</p> <p>(๑) เครื่องสำอางที่ใช้วัตถุอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทำเทียมขึ้นเป็นสารสำคัญของเครื่องสำอางนั้น หรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่มีสารสำคัญตามที่ได้แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>(๒) เครื่องสำอางที่แสดงว่าได้ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งมิใช่</p>	<p>มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิตหรือขายเครื่องสำอางดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้</p> <p>(๒) เครื่องสำอางปลอม</p> <p>(๓) เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน</p> <p>(๔) เครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามตามมาตรา ๖ (๑)</p> <p>(๕) เครื่องสำอางที่ถูกสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗</p> <p>มาตรา ๒๘ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้</p> <p>(๑) เครื่องสำอางที่ผลิตหรือใช้ภาชนะบรรจุไม่ถูกสุขลักษณะอันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้</p> <p>(๒) เครื่องสำอางที่มีสารอันตรายตัวได้รวมอยู่ด้วย และอาจทำให้เกิดเป็นพิษอันเป็นอันตรายต่อผู้ใช้</p> <p>(๓) เครื่องสำอางที่มีสิ่งที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ เจือปนอยู่ด้วย</p> <p>(๔) เครื่องสำอางที่มีวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖ (๒)</p> <p>มาตรา ๒๙ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางปลอม</p> <p>(๑) เครื่องสำอางที่ไขฉลากแจ้งชื่อผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือแหล่งผลิตที่มีไม่ความจริง</p> <p>(๒) เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญขาดหรือเกินกว่าร้อยละ ยี่สิบตามที่จดแจ้งไว้ต่อผู้รับจดทะเบียน หรือตามที่ระบุไว้ในฉลาก</p>	<p>- เพิ่มเติมกรณีการรับจ้างผลิต เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมกรณีดังกล่าวในร่างมาตรา ๑๔</p> <p>- แยกบทห้ามในแต่ละกรณีเป็นอนุมาตรา เพื่อแยกฐานความผิดให้ชัดเจน</p> <p>- เรียงลำดับอนุมาตราให้เป็นไปตามลำดับความรุนแรงของบทกำหนดโทษ</p> <p>- เรียงลำดับอนุมาตราให้เป็นไปตามลำดับความรุนแรงของบทกำหนดโทษ</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ความจริง</p> <p>(๓) เครื่องสำอางที่ใช้ฉลากแจ้งชื่อผู้ผลิต หรือแหล่งผลิตที่มีใช้ความจริง</p> <p>(๔) เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญขาด หรือเกินกว่าร้อยละสิบตามที่ขึ้นทะเบียนไว้หรือตามที่แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือตามที่ระบุไว้ในฉลาก</p> <p>มาตรา ๓๕ เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญน้อยหรือมากกว่าที่ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางไว้ หรือที่ได้แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือที่ระบุไว้ในฉลาก เกินเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่ไม่ถึงขนาดดังกล่าว ในมาตรา ๓๔ (๔) ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน</p> <p>มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ และให้มีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ ตามควรแก่กรณี</p>	<p>(๓) เครื่องสำอางที่ใช้วัตถุอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทำเทียมขึ้นเป็นสารสำคัญของเครื่องสำอางนั้นหรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่มีสารสำคัญตามที่ได้จดแจ้งไว้ต่อผู้รับจดแจ้งหรือไม่มีสารสำคัญตามที่ระบุไว้ในฉลาก</p> <p>(๔) เครื่องสำอางที่แสดงว่าเป็นเครื่องสำอางที่ได้จดแจ้งไว้ซึ่งมีใช้ความจริง</p> <p>มาตรา ๓๐ เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญขาดหรือเกินกว่าที่ได้จดแจ้งไว้ต่อผู้รับจดแจ้งหรือที่ระบุไว้ในฉลากเกินเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่ถึงขนาดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔ (๒) ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน</p> <p>มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้จดแจ้งฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้ผู้รับจดแจ้งมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ และให้มีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ตามควรแก่กรณี</p>	<p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบัญญัติสำหรับการจดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบัญญัติสำหรับการจดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่มีได้ขึ้นทะเบียนหรือถูกสั่งเพิกถอนทะเบียนแล้ว เว้นแต่เป็นการขายในร้านค้าปลอดอากรโดยผู้ดำเนินการร้านค้าปลอดอากรซึ่งได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๖ ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อการควบคุมเลขานุการมีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องรายงานรายละเอียดของการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า</p> <p>(๒) ให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า</p> <p>มาตรา ๒๙ ในกรณีมีการกำหนดวัตถุใดที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอางได้ตามมาตรา ๕ (๕) ให้ถือว่าการใช้วัตถุดังกล่าวในเครื่องสำอางเป็นการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายแล้วโดยไม่ต้องอยู่ในบังคับของบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอีก</p> <p>วัตถุใดที่มีการกำหนดเป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางได้ตามมาตรา ๕ (๕) ถ้าต่อมาได้มีการประกาศวัตถุนั้นเป็นวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๕ (๔) ประกาศดังกล่าวจะใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้งตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง</p> <p>(๒) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๑)</p> <p>(๓) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๒) หรือ (๓)</p> <p>(๔) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งเลขานุการสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๒๓</p> <p>มาตรา ๓๓ ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล เลขานุการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้าต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา</p> <p>(๒) จัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้าต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา</p> <p>มาตรา ๓๔ เมื่อมีการประกาศกำหนดให้วัตถุใดอาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖ (๓) ให้ถือว่าการใช้วัตถุดังกล่าวในเครื่องสำอางได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p> <p>วัตถุใดที่มีการกำหนดเป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางได้ตามมาตรา ๖ (๓) ถ้าต่อมาได้มีการ</p>	<p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบัญญัติสำหรับการห้ามขายเครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- ตัดข้อยกเว้นสำหรับการขายเครื่องสำอางที่ไม่ได้จัดแจ้งในร้านค้าปลอดอากร เพื่อให้บทบัญญัตินี้มีผลบังคับกับการขายเครื่องสำอางในร้านค้าปลอดอากรด้วย</p> <p>- เพิ่มเติมการห้ามขายเครื่องสำอางที่มีฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย</p> <p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบังคับสำหรับผู้จัดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- เพิ่มเติมชื่อกฎหมายที่ต้องการยกเว้นไม่นำมาใช้บังคับกับวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและไม่เกิดปัญหาในการใช้การตีความกฎหมาย</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศ เว้นแต่กรณีที่จะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อผู้ใช้ จะมีการกำหนดให้ใช้บังคับโดยทันที หรือมีกำหนดจะใช้บังคับน้อยกว่าระยะเวลาดังกล่าวก็ได้</p> <p>มาตรา ๒๑ เครื่องสำอางควบคุมพิเศษรายใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วหากต่อมาปรากฏว่าเครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๓ เลขวิธีการโดยคำแนะนำหรือความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางนั้นได้</p>	<p>ประกาศให้วัตถุนั้นเป็นวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖ (๒) ประกาศดังกล่าวจะใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศ เว้นแต่กรณีที่จะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อผู้ใช้ จะมีการกำหนดให้ใช้บังคับโดยทันทีหรือมีการกำหนดให้ใช้บังคับน้อยกว่าระยะเวลาดังกล่าวก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งออก ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อการส่งออกโดยมีคุณภาพ มาตรฐาน ฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ผู้สั่งซื้อกำหนดก็ได้ แต่จะต้องแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจดทะเบียน และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ห้ามมิให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกตามวรรคหนึ่งขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่งในราชอาณาจักร</p> <p>หมวด ๕ การเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง</p> <p>มาตรา ๓๖ ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง หากปรากฏว่า (๑) เครื่องสำอางนั้นเป็นเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๖ (๑) (๒) ผู้จดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖</p>	<p>- เพิ่มเติมการอนุญาตให้การผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อการส่งออกตามมาตรฐานของประเทศคู่ค้าได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมส่งออกเครื่องสำอาง แต่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าต้องแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางดังกล่าวด้วย</p> <p>- ปรับปรุงให้เป็นบทบังคับสำหรับการเพิกถอนใบรับจดทะเบียน เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้รับจดทะเบียนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอางได้ หากปรากฏว่า</p> <p>(๑) ผู้จดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในมาตรา ๑๔ วรรคสาม</p> <p>(๒) เป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘</p> <p>(๓) เป็นเครื่องสำอางที่ผู้จดทะเบียนได้เปลี่ยนหรือเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ในการใช้หรือคุณสมบัติของเครื่องสำอางเป็น ยา อาหาร วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษ วัตถุอันตราย หรือเครื่องมือแพทย์</p> <p>มาตรา ๓๘ คำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนทราบ โดยให้ส่งหนังสือแจ้งไปยังสถานที่ระบุไว้ในใบรับจดทะเบียน ตามวิธีการที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๐</p> <p>มาตรา ๓๙ การแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอางโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ยอมรับ หรือในขณะที่นำไปส่งไม่พบผู้จดทะเบียน และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณี ที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ใน ที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เป็นพยาน ก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว</p>	<p>- เพิ่มเติมเหตุแห่งการเพิกถอนใบรับจดทะเบียนให้ครอบคลุมกรณีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพมาตรฐานของเครื่องสำอาง และความปลอดภัยของผู้บริโภค</p> <p>- เพิ่มเติมวิธีการส่งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนให้ชัดเจน</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๗ ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการโฆษณามาใช้บังคับแก่การโฆษณาเครื่องสำอางโดยอนุโลม โดยให้ถือว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี และให้ถือว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา ๔๐ การแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอางโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๖ การโฆษณา</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๔๑ การโฆษณาเครื่องสำอางต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของเครื่องสำอาง</p> <p>ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง (๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างรายการทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริงหรือไม่ก็ตาม (๓) ข้อความที่แสดงสรรพคุณที่มีใช้จุดมุ่งหมายเป็นเครื่องสำอาง (๔) ข้อความที่ทำให้เข้าใจว่ามีสรรพคุณบำรุงกาม (๕) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อม 	<p>- กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องสำอางให้เกิดความชัดเจน จากเดิมที่ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการโฆษณาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งทำให้มีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย และไม่สามารถนำโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคฯ มาใช้บังคับได้ เนื่องจากขัดกับหลักไม่มีความผิดไม่มีโทษ โดยไม่มีกฎหมาย ในส่วนที่กำหนดให้กฎหมายซึ่งมีโทษทางอาญาจะต้องมีความแน่นอนชัดเจน</p> <p>- กำหนดข้อความที่ห้ามใช้ในการโฆษณา คือ ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือก่อให้เกิดผลเสียโดยส่วนรวม ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของเครื่องสำอาง</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ให้มีการกระทำผิดกฎหมายหรือศีลธรรมหรือนำไปสู่ความเสียหายในวัฒนธรรมของชาติ</p> <p>(๖) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน</p> <p>(๗) ข้อความอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาที่บุคคลทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความที่ไม่อาจเป็นความจริงได้โดยแน่แท้ ไม่เป็นข้อความที่ต้องห้ามในการโฆษณาตาม (๑)</p> <p>มาตรา ๔๒ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรืออันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้บริโภค</p> <p>มาตรา ๔๓ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าเครื่องสำอางใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดให้การโฆษณานั้นต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขให้แตกต่างกันสำหรับการโฆษณาที่ใช้สื่อโฆษณาต่างกันได้</p> <p>(๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับเครื่องสำอางนั้น</p> <p>(๓) ห้ามการโฆษณาเครื่องสำอางนั้น</p> <p>ความใน (๒) และ (๓) ให้นำมาใช้บังคับแก่การโฆษณาที่เลขาธิการเห็นว่าขัดต่อศีลธรรม หรือวัฒนธรรมของชาติด้วย</p>	<p>- กำหนดวิธีการโฆษณาที่ห้ามใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง</p> <p>- กำหนดอำนาจเลขาธิการในการสั่งให้แก้ไขปรับปรุงโฆษณา วิธีการโฆษณา หรือห้ามการโฆษณา</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา</p> <p>(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา</p> <p>(๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา</p> <p>(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้เลขาธิการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตในการกระทำของผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณา</p> <p>มาตรา ๔๕ ในกรณีที่เลขาธิการมีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๔๑ (๑) ให้เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาอ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๔๔ ได้</p>	<p>- กำหนดให้เลขาธิการมีอำนาจในการสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์แสดงความจริงของโฆษณาได้ในกรณีที่มิเหตุอันควรสงสัยว่าโฆษณาเครื่องสำอางนั้นเป็นเท็จหรือเกินความจริง</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๔๖ ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาเครื่องสำอาง ซึ่งสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อาจขอให้คณะกรรมการให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้ว</p> <p>การยื่นคำขอและการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>การให้ความเห็นของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร</p> <p>การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการหรือที่ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา</p>	<p>- กำหนดให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาสามารถขอความเห็นเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องสำอางได้ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้ความเห็นเกี่ยวกับโฆษณาให้ชัดเจน</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บหรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรจุทุกเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง รวมตลอดทั้งวิธีการผลิต หรือวิธีการเก็บรักษา ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น</p> <p>(๒) นำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์</p> <p>(๓) ค้น ยึด หรืออายัดเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ เอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง</p> <p>(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร</p>	<p>หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่</p> <hr/> <p>มาตรา ๔๗ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บหรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง ในเวลาทำการของสถานที่นั้นหรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรจุทุกเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) นำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์</p> <p>(๓) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจ ค้น ยึด อายัดเครื่องสำอาง เครื่องมือเครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หีบห่อ ฉลาก เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอางดังกล่าวซึ่งสงสัยว่าจะใช้ในการกระทำความผิด หรือน่าจะเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด</p> <p>(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร</p> <p>การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเน้นเข้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้</p>	<p>- เพิ่มเติมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีหมายค้นในกรณีตามร่างมาตรา ๔๗ (๓) เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึก รายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึด หรืออายัด</p> <p>บันทึกการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานใน สถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานฟัง แล้วแต่กรณี และให้บุคคลดังกล่าวนั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรองให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้ และให้ส่งบันทึก บัญชี และสิ่งของที่ยึดไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา กระทรวงสาธารณสุข โดยรีบด่วน</p>	<p>จะมีการย้าย ชุกซ่อน ทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น</p> <p>มาตรา ๔๘ ในกรณีที่น่าปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับอนุมัติ จากเลขานุการมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้ง ผู้ขาย หรือผู้ครอบครอง เครื่องสำอางดังกล่าว เรียกเก็บคืนและทำลายเครื่องสำอาง นั้น หรือส่งมอบเครื่องสำอางนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๔๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้น บันทึก รายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึด หรืออายัด</p> <p>บันทึกการค้นและบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานใน สถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานฟัง แล้วแต่กรณี และให้บุคคล นั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้และให้ส่งบันทึก บัญชี และสิ่งของที่ยึดไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยรีบด่วน</p>	<p>- แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการ สั่งให้บุคคลเรียกเก็บคืน ทำลาย และส่งมอบเครื่องสำอาง ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดให้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยแยก มากำหนดเป็นอีกบทบัญญัติให้ชัดเจน จากเดิมที่รวมอยู่ใน บทบัญญัติว่าด้วยการยึดและอายัดเครื่องสำอางและสิ่งของ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด และเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีมีอำนาจ ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเก็บคืน ทำลาย และส่งมอบเครื่องสำอางดังกล่าวด้วย</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๕ เมื่อปรากฏว่าเครื่องสำอางใดที่ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขายหรือขาย ที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดไว้เพื่อดำเนินคดีต่อไป</p> <p>สำหรับเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย ผู้ขายหรือผู้ครอบครอง จัดเก็บและทำลายเครื่องสำอางนั้นหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดก็ได้</p> <p>ของที่ยึดหรืออายัดไว้ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้โต้แย้งและขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด ให้เครื่องสำอางนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p>	<p>มาตรา ๕๐ สิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เมื่อปรากฏว่า</p> <p>(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด</p> <p>(๒) ในกรณีที่ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี</p> <p>(๓) ในกรณีที่มีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๕๑ ในกรณีที่สิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นของเสียหายหรือเป็นของที่ใกล้จะหมดอายุการใช้งานตามที่กำหนดไว้ หรือในกรณีที่เก็บไว้จะเป็นการเสียต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จะจัดการขายทอดตลาดสิ่งนั้นก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขก็ได้ เงินค่าขายทอดตลาดสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงแล้วเหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนสิ่งนั้น โดยฝากไว้กับธนาคารของรัฐ</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p>	<p>- แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการดำเนินการกับสิ่งของที่ยึดหรืออายัดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยกำหนดให้สิ่งของดังกล่าวตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p> <p>- เพิ่มเติมวิธีการดำเนินการกับสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่ เป็นของเสียหายหรือใกล้หมดอายุการใช้งาน</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๙ (๑) ให้กระทำการต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่อยู่ในที่นั้นก็ให้กระทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วนให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะนั้นทราบล่วงหน้าตามสมควรก่อน</p> <p>สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัดต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานดู แล้วแต่กรณี เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลดังกล่าวนั้นรับรองหรือไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่บันทึกไว้</p> <p>สิ่งของที่ยึดหรืออายัดได้ให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อติดตราไว้ หรือให้ทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ</p> <p>มาตรา ๔๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๙ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะที่มีให้มีการเสียหายหรือกระจัดกระจายเท่าที่กระทำได้</p> <p>มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่าผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขายหรือผู้ขายใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับอนุมัติจากเลขาธิการมีอำนาจจับกุมผู้นั้นเพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย</p> <p>ในกรณีมีเหตุอันสมควร เลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการร่วมกับพนักงานสอบสวนได้</p>	<p>มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำการต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่อยู่ในที่นั้น ก็ให้กระทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน</p> <p>สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัด ต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานดู แล้วแต่กรณี เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลดังกล่าวนั้นรับรองหรือไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่บันทึกไว้</p> <p>สิ่งของที่ยึดหรืออายัดได้ ให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อติดตราไว้ หรือให้ทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ</p> <p>มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>ในกรณีมีเหตุอันสมควร เลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยความเห็นชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>- ตัดออก</p> <p>- ตัดอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการจับกุมผู้ที่ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามร่างมาตรา ๔๗</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย ในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว มีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๔๑ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางที่นำไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตามมาตรา ๓๙ (๒) ให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ ในการนี้จะต้องให้เจ้าของเครื่องสำอางมีโอกาสชี้แจง ได้แย้ง และแสดงพยานหลักฐาน ตามควรแก่กรณี</p>	<p>ดังกล่าวมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๕๕ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอาง หรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ที่นำไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตามมาตรา ๔๗ (๒) ให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ ทั้งนี้ จะต้องให้เจ้าของเครื่องสำอางมีโอกาสชี้แจง ได้แย้ง และแสดงพยานหลักฐาน ตามควรแก่กรณี</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">หมวด ๘ การอุทธรณ์</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๕๖ ในกรณีผู้รับจดทะเบียนไม่ออกใบรับจดทะเบียนหรือไม่ต่ออายุใบรับจดทะเบียน ผู้จดทะเบียนหรือผู้จดทะเบียนซึ่งขอต่ออายุใบรับจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบรับจดทะเบียนหรือการไม่ต่ออายุใบรับจดทะเบียนแล้วแต่กรณี</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจดทะเบียน ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์</p> <p>มาตรา ๕๗ ผู้จดทะเบียนซึ่งถูกเพิกถอนใบรับจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๘</p> <p>คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียน</p> <p>มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๕ ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี</p>	<p>- เพิ่มเติมกระบวนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบรับจดทะเบียนคำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจดทะเบียน คำสั่งให้เลิกใช้ฉลากหรือแก้ไขฉลากตามร่างมาตรา ๒๓ คำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางหรือจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางตามร่างมาตรา ๓๓ คำสั่งเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องสำอางตามร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๔ และคำสั่งให้พิสูจน์แสดงความจริงของเครื่องสำอางตามร่างมาตรา ๔๕ โดยให้ผู้รับคำสั่งมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรี โดยไม่ต้องนำกระบวนการอุทธรณ์คำสั่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ มาใช้บังคับกับคำสั่งดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเลขาธิการ</p> <p>มาตรา ๕๙ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็น ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลา นั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกิน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว</p> <p style="text-align: center;">หมวด ๙ บทกำหนดโทษ</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๖๐ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดขายเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p style="text-align: center;">- เพื่อให้ถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๒ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๓๙ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งหรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๓ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๗ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๓ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๖๔ ผู้จัดแจ้งผู้ใดยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดแจ้งภายหลังที่ใบรับจดแจ้งสิ้นอายุ แต่ภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับรายวัน วันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดแจ้ง</p> <p>มาตรา ๖๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ วรรคสองต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>มาตรา ๕๗ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก โดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายเครื่องสำอางที่มีฉลากที่คณะกรรมการสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๘ ผู้ได้รับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลากโดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท</p> <p>มาตรา ๖๗ ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิตซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดขายเครื่องสำอางซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๑) อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๘ ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิตซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดขายเครื่องสำอางซึ่งใช้ฉลากที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๒) หรือ (๓) อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๙ ผู้จัดแจ้งซึ่งใช้ฉลากที่เลขาธิการสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดขายเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๔ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายเครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๓ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๓๔ (๑) หรือ (๒) อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายเครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๓ (๓) หรือ (๔) หรือมาตรา ๓๔ (๓) หรือ (๔) อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๗๑ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๐ ผู้ใดผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขาย เครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๕ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการนำเข้าเพื่อขายตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำ โดยประมาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p>	<p>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ขายเครื่องสำอางที่ไม่ ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๔) ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางปลอมตาม มาตรา ๒๙ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ขายเครื่องสำอางปลอมตาม มาตรา ๒๙ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางปลอมตาม มาตรา ๒๙ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ขายเครื่องสำอางปลอมตาม มาตรา ๒๙ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๓) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตาม มาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๓) ขายเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน ตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๑ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีลักษณะตาม มาตรา ๓๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดย ประมาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท</p> <p>มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดย ประมาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับ แก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการ ตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๗๘ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้งอันเป็น การฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิต เพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิต ผู้กระทำความผิด ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๗๙ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ เลขาธิการตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๘๐ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออก ซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๐ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่ถูกสั่งเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๖ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ว่าจะ เป็นของตนเอง หรือผู้อื่น ใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ภายในหกเดือน นับแต่วันกระทำความผิดครั้งก่อน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๘๑ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือมาตรา ๓๗ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท</p> <p>ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือมาตรา ๓๗ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามแสนบาท</p> <p>มาตรา ๘๒ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือมาตรา ๓๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท</p> <p>ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือมาตรา ๓๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๘๓ ผู้ใดโฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๘๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๓ บรรดาเครื่องสำอางที่ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ รวมทั้งภาชนะบรรจุ ฉลาก และอุปกรณ์สำหรับใช้กับเครื่องสำอางดังกล่าว ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่และของที่ริบให้ส่งมอบแก่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p>	<p>มาตรา ๕๕ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๗ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ เป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน หรือยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p> <p>มาตรา ๕๘ เมื่อศาลพิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ ฉลาก และอุปกรณ์สำหรับใช้กับเครื่องสำอางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด</p> <p>ในกรณีที่ศาลสั่งให้ริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของแท้จริงว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินดังกล่าว ทั้งนี้ เจ้าของแท้จริงนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๕ บรรดาความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้</p> <p>ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามวรรคหนึ่ง จะเปรียบเทียบปรับได้ต่อเมื่อ</p> <p>(๑) ในกรณีที่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ให้ถูกต้องแล้ว</p> <p>(๒) ในกรณีที่ไม้อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา</p> <p>ในกรณีที่ผู้ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ได้แก้ไขของกลางถูกต้องแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการยึดหรืออายัดของกลางนั้นเสีย</p> <p>บรรดาสິงของที่ตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ให้จัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด</p>	<p>ทรัพย์สินที่ศาลสั่งริบตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร</p> <p>มาตรา ๘๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ดำเนินคดีต่อไป ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อาจริบได้ตามกฎหมาย แต่ในกรณีดังต่อไปนี้ การเปรียบเทียบจะทำได้เฉพาะเมื่อ</p> <p>(๑) สำหรับทรัพย์สินที่ทำหรือมีไว้เป็นความผิด เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอม ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา</p> <p>(๒) สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิด และมีกฎหมายห้ามมิให้จำหน่ายจ่ายโอน ถ้าอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขทรัพย์สินนั้นให้ถูกต้องแล้ว</p> <p>(๓) สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดและมีกฎหมายห้ามมิให้จำหน่ายจ่ายโอน ถ้าไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดได้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งซ้ำอีกภายใน เวลาห้าปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งที่แล้ว ผู้นั้นต้องระวาง โทษสองเท่าของโทษที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับ แก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๔๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสาม เดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษบุคคล ใดในความผิดตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ถ้ามีพฤติการณ์ให้เห็นว่าบุคคล ดังกล่าวอาจจะกระทำความผิดเช่นนั้นขึ้นอีก ศาลจะสั่งไว้ ใน คำพิพากษาห้ามการประกอบการผลิต หรือนำเข้าหรือขายมี กำหนดเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้</p>	<p>เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอม ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ในการนี้จะกำหนดให้ ผู้กระทำความผิดออกค่าใช้จ่ายในการทำลายของกลางนั้นด้วยก็ได้</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๖ ให้รัฐมนตรีออกประกาศกำหนดชื่อของเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ และเครื่องสำอางควบคุมให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ในระหว่างที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ยังไม่แล้วเสร็จ</p> <p>(๑) ให้ถือว่าเครื่องสำอางที่การผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขาย และได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางดังกล่าว เป็นผู้ได้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ให้ถือว่าเครื่องสำอางที่ต้องมีคุณภาพมาตรฐานตามที่กำหนดตามมาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นเครื่องสำอางควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าประกาศของรัฐมนตรีที่กำหนด</p>	<p style="text-align: center;">บทเฉพาะกาล</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๙๐ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๗ ยกเว้นคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการรวมการที่มาจากคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๙๑ คำขอแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางควบคุมที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นการขอจดแจ้งเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และผู้รับจดแจ้งมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอส่งเอกสารเพิ่มเติมแก่ผู้รับจดแจ้งหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำขอแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางควบคุมเท่าที่จำเป็นได้</p> <p>มาตรา ๙๒ ใบรับแจ้งเครื่องสำอางควบคุมที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบรับจดแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปอีกสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>- กำหนดให้มีคณะกรรมการเครื่องสำอางในวาระเริ่มแรก เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>- เพื่อรองรับสิทธิประโยชน์ที่มีตามกฎหมายเดิม และเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน</p>

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>คุณภาพมาตรฐานสำหรับเครื่องสำอางดังกล่าวเป็นประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๗ บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางและใช้อยู่ในวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายอานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๔๓ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไมอาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p style="text-align: center;">อัตราค่าธรรมเนียม</p> <hr/> <p>๑. ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ๒. ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ๓. ค่าธรรมเนียมการผลิตเพื่อขาย ๔. ค่าธรรมเนียมการนำเข้าเพื่อขาย</p>	<p style="text-align: center;">อัตราค่าธรรมเนียม</p> <hr/> <p>(๑) ใบรับจดแจ้งการผลิตเพื่อขาย ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท (๒) ใบรับจดแจ้งการนำเข้าเพื่อขาย ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท (๓) ใบรับจดแจ้งการรับจ้างผลิต ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท (๔) ใบแทนใบรับจดแจ้ง ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท (๕) ค่าขอจดแจ้ง ฉบับละ ๕๐๐ บาท (๖) ค่าขอแก้ไขรายการในใบรับจดแจ้ง ครั้งละ ๕๐๐ บาท (๗) หนังสือรับรองตามมาตรา ๒๐ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท (๘) การขอความเห็นตามมาตรา ๒๔ รายการละ ๑๐,๐๐๐ บาท (๙) การขอความเห็นตามมาตรา ๔๖ เรื่องละ ๑๐,๐๐๐ บาท (๑๐) การต่ออายุใบรับจดแจ้งครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม ใบรับจดแจ้งประเภทนั้น ๆ (๑๑) ค่าขออื่น ๆ ฉบับละ ๑๐๐ บาท</p> <p style="text-align: center;">ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึง ชนิดของเครื่องสำอาง ขนาดและกิจการของผู้ประกอบการ และประเภทของการแก้ไขเปลี่ยนแปลงก็ได้</p>	<p style="text-align: center;">- เพื่อให้ถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกับการ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง</p>

(ตารางเปรียบเทียบ) ร่าง พ.ร.บ. เครื่องสำอาง/update n.y.. 57

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.*

๑. ความเป็นมา

เครื่องสำอางเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคทุกเพศทุกวัยใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบกับธุรกิจด้านเครื่องสำอางมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ผู้ประกอบธุรกิจมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ มีการนำสารเคมีต่าง ๆ รวมทั้งสารจากธรรมชาติมาใช้เป็นส่วนผสม มีสูตรตำรับและรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อจูงใจผู้บริโภค อีกทั้งใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการให้ข้อมูลจูงใจผู้บริโภคทั้งทางฉลากและการโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ ประกอบกับเครื่องสำอางบางชนิดก็อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภคได้ทั้งในระยะสั้น เช่น การระคายเคือง การแพ้ หรือในระยะยาว เช่น พิษสะสมของสารปรอทจากครีมทาฝ้า (ปัจจุบันสารปรอทเป็นสารห้ามใช้ในเครื่องสำอาง)

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยจากการใช้เครื่องสำอางและได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเหมาะสม ไม่เป็นเท็จ เกินความจริง หรือก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ โดยมีการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรม ตลอดจนจัดให้มีองค์กรของรัฐเพื่อกำกับดูแลและประสานการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านเครื่องสำอาง

ทั้งนี้ เดิมมีพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ (เป็นกฎหมายลักษณะการควบคุม) ต่อมามีการตรากฎหมายใหม่เป็น พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ (เป็นกฎหมายลักษณะการควบคุมกิจการกำกับดูแล) ที่เป็นฉบับบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ทำให้สามารถกำกับดูแลเครื่องสำอางได้ดีขึ้น แต่ไม่สามารถกำกับดูแลเครื่องสำอางได้ครอบคลุมทั่วถึง ประกอบกับบทบัญญัติด้านเครื่องสำอางบางข้อกำหนดเป็นภาระแก่ผู้ประกอบการโดยไม่จำเป็น จึงสมควรปรับปรุงกฎระเบียบ และลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยจากการใช้เครื่องสำอางได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันเพื่อเป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรมเครื่องสำอางไทยให้มีศักยภาพในระดับสากลและสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ และเมื่อ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖ ประเทศไทยได้ลงนามในข้อตกลงที่จะปรับกฎระเบียบให้สอดคล้องกันในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน (Agreement on the ASEAN Harmonized Cosmetic Regulatory Scheme) โดยมีหลักการว่ารัฐจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางทุกรายการที่วางจำหน่าย โดยตกลงกันว่าให้มีการนำรายการสารด้านเครื่องสำอางของสหภาพยุโรปมาใช้กับประเทศไทย รวมทั้งผู้ประกอบการจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์เก็บไว้ที่สถานประกอบการที่พร้อมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนั้นประเทศไทยจึงได้ยกร่างกฎหมายใหม่ (ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอางฉบับนี้) ซึ่งได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๒ และคณะกรรมการเครื่องสำอางได้พิจารณาแล้วเมื่อตุลาคม ๒๕๕๓ โดยมีความเห็นว่า การปรับกฎระเบียบดังกล่าวนี้จะเป็นประโยชน์ในภาพรวมกับประเทศไทย จึงเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอางฉบับดังกล่าว และได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติตามขั้นตอนของกฎหมายโดยได้ผ่านการตรวจสอบจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และได้มีการนำเสนอเข้า ครม. เพื่อพิจารณาอนุมัติในหลักการตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๔ และรอเข้าพิจารณาในสภาฯ แต่เนื่องจากการยุบสภาก่อน กระทรวงสาธารณสุขจึงต้องมีการเสนอใหม่เข้ามาใน ครม. เพื่อพิจารณาอีกครั้งในปี ๒๕๕๗

* ที่มา : กลุ่มควบคุมเครื่องสำอาง สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๒. ข้อดี-ข้อสังเกตในการยกร่างดังกล่าว

ข้อดี	ข้อสังเกต
ก. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ	
<p>๑. มีมาตรการลดความเสี่ยงต่อผู้บริโภคจากการได้รับผลิตภัณฑ์ เช่น</p> <p>๑.๑ มีการกำหนดการนำเข้าเครื่องสำอางต้องผ่านการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ด่านอาหารและยา เพื่อคัดกรองก่อนตรวจปล่อยสินค้า ตามมาตรา ๖ (๘)</p> <p>๑.๒ มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกเก็บคืนการทำลาย และการส่งมอบเครื่องสำอาง ตามมาตรา ๖ (๑๕) ในกรณีที่เป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้</p> <p>๑.๓ มีมาตรการเพิกถอนใบรับแจ้งเครื่องสำอาง ตามมาตรา ๓๖- ๔๐ ทำให้ไม่สามารถผลิตและนำเข้าเครื่องสำอางนั้นๆ ต่อไปได้</p> <p>๑.๔ มีการกำหนดให้มีการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง ตามมาตรา ๖ (๖)</p> <p>๑.๕ มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้า เพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิตต้องจัดทำและจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ตั้งแต่ขั้นตอนการคัดเลือกวัตถุดิบเพื่อในการใช้ผลิตในเครื่องสำอางด้วยเพื่อเป็นข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ใช้ในการตรวจสอบ เผื่อระวังผลิตภัณฑ์ที่มีการจำหน่ายในท้องตลาด ตามมาตรา ๖ (๗)</p> <p>๑.๖ มีการกำหนดให้อายุใบรับแจ้งเครื่องสำอางเป็น ๓ ปี เพื่อให้มีการทบทวนใบรับแจ้งสำอางบางชนิดที่ไม่เหมาะสมที่จะวางตลาดต่อไป ซึ่งจะลดความเสี่ยงให้กับผู้บริโภค เนื่องจากวิทยาการด้านเครื่องสำอางมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงต้องมีการทบทวนรายการสารที่ใช้ในเครื่องสำอางอย่างสม่ำเสมอ เช่น EU และ ASEAN ประกอบกับร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอางฉบับใหม่ที่มีการกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องมีการรายงานอาการไม่พึงประสงค์ที่เกิดจากการใช้เครื่องสำอาง</p> <p>๒. มีการกำหนดมาตรการในการควบคุมการโฆษณา ไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ซึ่งตามพระราชบัญญัติฉบับปัจจุบันมีระบุให้ใช้กฎหมายของ สคบ.) โดยมีการนำบทบัญญัติต่างๆที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติ สคบ. มากำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ตามมาตรา ๔๑ - ๔๖ โดยมีมาตรการต่างๆ ดังนี้</p> <p>๒.๑ เพื่อให้มาตรการคุ้มครองความปลอดภัยด้านโฆษณาสามารถดำเนินการได้เร็ว โดยไม่ต้องรอการมอบอำนาจจาก สคบ.</p> <p>๒.๒ ออ.จะสามารถมอบอำนาจในการดูแลการโฆษณาเครื่องสำอางไปยังสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดได้ ซึ่งตาม พรบ. ๒๕๓๕ ไม่สามารถมอบช่วงการรับมอบอำนาจมาจาก สคบ. ไปให้ สสจ.ได้</p>	<p>-</p>

ข้อดี	ข้อสังเกต
<p>ข. ผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ.</p> <p>๑. มีการกำหนดมาตรการส่งเสริมการส่งออก ในร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง เพื่อให้ผู้ผลิตในประเทศตามมาตรา ๓๕ สามารถผลิตเครื่องสำอางตามมาตรฐานของประเทศคู่ค้าเพื่อการส่งออกได้</p> <p>๒. ระบบการออกเลขที่จดแจ้งเครื่องสำอางมีความรวดเร็วขึ้น เนื่องจากเครื่องสำอางบางประเภทได้เปลี่ยนจากระบบการจดแจ้งแบบ manual มาเป็นระบบจดแจ้งแบบอัตโนมัติด้วยคอมพิวเตอร์ (Auto-notify) ทั้งนี้ อย. ได้พัฒนาระบบการจดแจ้งเครื่องสำอางผ่านระบบคอมพิวเตอร์ในระบบสารสนเทศเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๑</p> <p>๓. มีมาตรการให้ผู้ประกอบการมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบรับจดแจ้ง คำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจดแจ้ง คำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้ง คำสั่งให้เลิกใช้ฉลากหรือแก้ไขฉลากเครื่องสำอาง ตามมาตรา ๕๖-๕๙</p> <p>๔. ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอางใหม่ ตามมาตรา ๙๒ กำหนดให้ใบรับแจ้งเครื่องสำอางควบคุมที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบรับจดแจ้งตามพระราชบัญญัติใหม่ด้วย และให้ใช้ได้ต่อไปอีกสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใหม่ใช้บังคับ จึงเห็นได้ว่ามีการเตรียมพร้อมรองรับการจดแจ้งไว้แล้ว</p>	
<p>ค. ผลดีต่อภาครัฐ</p>	
<p>๑. มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการจดแจ้ง และค่าธรรมเนียมใบรับรองต่าง ๆ เนื่องจากในขั้นตอนการดำเนินงานของภาครัฐ จำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายในการกลั่นกรองผลิตภัณฑ์ และการตรวจสถานที่</p>	
<p>๒. มีการกำหนดมาตรการให้องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับดูแลเครื่องสำอาง ได้มากขึ้น ตามมาตรา ๓๕ ในร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง ตลอดจนสามารถถ่ายโอนภารกิจบางประการให้หน่วยงานอื่นได้</p>	

๓. ข้อมูลพื้นฐานของร่างฯในการเปลี่ยนแปลงระบบการกำกับดูแล

๓.๑ มาตรฐานการกำกับดูแล

(๑) เมื่อผู้ใดจะผลิตหรือนำเข้าเพื่อขาย ต้องจดแจ้งรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ก่อนวางจำหน่าย โดยภาครัฐได้อำนวยความสะดวกในการรับแจ้งไว้ ๒ ช่องทางคือ

- ในส่วนกลาง ณ ศูนย์บริการสุขภาพเบ็ดเสร็จ (one stop service center) ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และส่วนภูมิภาค สามารถดำเนินการได้ที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัด และ

- ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (E-submission)

- (๒) ได้จัดทำคู่มือประกอบการจดทะเบียนให้แก่ผู้ประกอบการ และสามารถเรียกดูได้ทางอินเทอร์เน็ต
- (๓) บริการสอบถามข้อขัดข้องในการจดทะเบียนได้ที่ one stop service center ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- (๔) ผู้จดทะเบียนต้องจัดทำฉลากตามกฎหมายเป็นภาษาไทยติดที่เครื่องสำอางก่อนวางจำหน่าย
- (๕) การโฆษณาผลิตภัณฑ์จะต้องดำเนินการตามแนวทางหรือหลักเกณฑ์ที่ออกประกาศกำหนดไว้
- (๖) เมื่อเกิดอาการไม่พึงประสงค์อันใดเกิดขึ้น ผู้ประกอบการต้องรายงานให้ภาครัฐทราบ
- (๗) ผู้ประกอบการจัดเตรียมข้อมูลผลิตภัณฑ์ไว้เพื่อการตรวจสอบและเฝ้าระวังผลิตภัณฑ์

๓.๒ การคุ้มครองความปลอดภัยอย่างไร

(๑) การควบคุมเครื่องสำอาง

(๑.๑) กำหนดให้การนำเข้าเครื่องสำอางต้องผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง และกำหนดให้ผู้จดทะเบียนต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางให้ตรงตามที่ได้จดทะเบียนไว้ (ร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๖)

(๑.๒) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิต หรือขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน เครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขายตามร่างมาตรา ๖ (๑) และเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนใบรับจดทะเบียน ทั้งนี้ เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน จะมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๗ ถึงร่างมาตรา ๓๐)

(๑.๓) ให้อำนาจแก่ผู้รับจดทะเบียนในการสั่งให้ผู้จดทะเบียนที่ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่ได้จดทะเบียนไว้ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในประกาศซึ่งออกตามร่างมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) ต้องระงับการกระทำดังกล่าวหรือแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และให้มีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกรณีดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๓๑)

(๑.๔) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ไม่ได้จดทะเบียน เครื่องสำอางที่ใช้ฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และเครื่องสำอางที่ใช้ฉลากซึ่งเลขวิธีการคณะกรรมการอาหารและยาส่งเลิกใช้ (ร่างมาตรา ๓๒)

(๒) การเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง

(๒.๑) กำหนดให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียน ในกรณีที่เป็นเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย และกรณีที่ผู้จดทะเบียนผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่จดทะเบียน (ร่างมาตรา ๓๖)

(๒.๒) กำหนดให้ผู้รับจดทะเบียนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนเครื่องสำอางได้ ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในประกาศซึ่งออกตามร่างมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) กรณีเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ และกรณีที่ผู้จดทะเบียนได้เปลี่ยนหรือเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของเครื่องสำอางนั้นไปเป็นวัตถุประสงค์อื่น เช่น ยา อาหาร หรือเครื่องมือแพทย์ (ร่างมาตรา ๓๗)

(๒.๓) กำหนดวิธีการแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้ง โดยให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้จดแจ้งทราบ หากไม่พบตัวผู้จดแจ้ง ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบรับจดแจ้ง และให้ถือว่าผู้จดแจ้ง ได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง (ร่างมาตรา ๓๘ ถึงร่างมาตรา ๔๐)

(๓) การโฆษณา

(๓.๑) กำหนดห้ามโฆษณามีให้ใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคม ไม่ว่าจะเป็นข้อความเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของเครื่องสำอาง และกำหนดรายละเอียดของข้อความที่มีลักษณะดังกล่าว เช่น ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง ข้อความที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของเครื่องสำอาง ข้อความที่ทำให้เกิดความแตกแยกในหมู่ประชาชน (ร่างมาตรา ๔๑)

(๓.๒) กำหนดห้ามโฆษณามีให้ใช้วิธีการโฆษณาที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๔๒)

(๓.๓) ในกรณีที่เห็นว่าเครื่องสำอางใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการโฆษณาไปพร้อมคำแนะนำหรือคำเตือน จำกัดการใช้สื่อโฆษณา หรือห้ามการโฆษณาเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๔๓)

(๓.๔) ในกรณีที่เห็นว่าการโฆษณาเครื่องสำอางใดใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้บริโภคหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมส่วนรวม หรือใช้วิธีการโฆษณาที่เป็นอันตราย ขัดศีลธรรมหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณา แก้ไขข้อความหรือวิธีการโฆษณา ห้ามใช้ข้อความบางอย่างในโฆษณา ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการโฆษณา หรือให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๔๔)

(๓.๕) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการโฆษณาใดใช้ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจสั่งให้ผู้จดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ (ร่างมาตรา ๔๕)

เครื่องสำอางผสมสารห้ามใช้*

ในปัจจุบันเครื่องสำอางที่ช่วยให้ใบหน้าขาวเป็นที่นิยมกันอย่างกว้างขวาง และเนื่องจากเครื่องสำอางดังกล่าวจัดอยู่ในกลุ่มเครื่องสำอางทั่วไป จึงยังไม่มีมาตรการควบคุมการใช้สารสำคัญ ซึ่งเป็นสารออกฤทธิ์ที่ช่วยทำให้ใบหน้าขาวขึ้น จากข้อมูลผลวิเคราะห์พบว่ามีการลักลอบใช้สารห้ามใช้ในผลิตภัณฑ์ช่วยให้ใบหน้าขาวได้แก่ สารไฮโดรควิโนน, กรดเรทีโนอิก และปรอทแอมโมเนีย

สารไฮโดรควิโนน มีคุณสมบัติในการฟอกสีผิว (Skin bleaching agent) เป็นสารที่เคยอนุญาตให้ใช้ในครีมแก้ฝ้า แต่ภายหลังพบว่าสารไฮโดรควิโนนทำให้เกิดการระคายเคืองและจุดด่างขาวที่หน้าผิวนำหน้าดำเป็นฝ้าถาวรรักษาไม่หาย (ochronosis หรือ defiguring effect) นอกจากนี้พบว่าสารไฮโดรควิโนน มีความเป็นพิษ โดยมีค่า LD50 orally in rats เท่ากับ ๓๒๐ มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัวหนู ๑ กิโลกรัม พบว่ามีฤทธิ์ก่อกลายพันธุ์และก่อมะเร็งในหนู rat และ mice สามารถใช้เป็นสารออกฤทธิ์ในสูตรตำรับยาชนิดครีมที่ระดับความเข้มข้น ๒-๔ % สารไฮโดรควิโนนถูกกำหนดเป็นสารห้ามใช้ในผลิตภัณฑ์สำหรับใบหน้า ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕

กรดเรทีโนอิก เป็นสารที่ช่วยให้เกิดการแบ่งตัวของเซลล์ผิวหนังและหลุดลอกได้ (peeling agent) จึงช่วยให้ผิวเนียนและผิวหนังที่หยาบกร้านหลุดลอกออกง่าย ขึ้นทำให้ผิวผ่องใสและนุ่มเนียน โดยเฉพาะเมื่อใช้ร่วมกับสารไฮโดรควิโนน จะช่วยให้สารไฮโดรควิโนนซึมเข้าสู่ผิวหนังและออกฤทธิ์ได้มากกว่าปกติ ความเป็นพิษ คือ ทำให้หน้าแดง และแสบร้อนรุนแรง เกิดการระคายเคือง อักเสบ แพ้แสงแดด หรือแสงไฟได้ง่าย เป็นอันตรายต่อทารกในครรภ์มีคุณสมบัติ teratogenesis มีค่า LD50 orally in rats เท่ากับ ๒,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัวหนู ๑ กิโลกรัม กรดเรทีโนอิกถูกกำหนดเป็นสารห้ามใช้ในเครื่องสำอาง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ และเป็นสารห้ามใช้ลำดับที่ ๓๗๕ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง ตามที่ปรากฏในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๘๐ ง ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ กรดเรทีโนอิกสามารถใช้เป็นสารออกฤทธิ์ในสูตรตำรับยาชนิดครีมที่ระดับ ความเข้มข้น ๐.๐๑-๐.๑ %

*ที่มา : ศูนย์ข้อมูลเครื่องสำอาง กองเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นได้จาก <http://webdb.dmsc.moph.go.th/>

ปรอทแอมโมเนีย ออกฤทธิ์รบกวนการทำงานของเอนไซม์ tyrosinase ทำให้ลดการสร้างเม็ดสีเมลานินจึงช่วยให้ผิวขาวขึ้น ปรอทแอมโมเนียมีฤทธิ์ฆ่าเชื้อแบคทีเรียชนิด staphylococcus จึงป้องกันสิวได้ด้วย ปรอทแอมโมเนียสามารถทำลายไต ระบบประสาท เยื่อบุและทางเดินหายใจ การใช้ปรอทแอมโมเนียติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้เกิดพิษสะสมของสารปรอทในผิวหนัง และดูดซึมเข้าสู่กระแสโลหิตทำให้ตับและไตอักเสบ เกิดโรคโลหิตจาง ทางเดินปัสสาวะอักเสบ ทำลายสีของผิวหนังและเล็บมือ ทำให้ผิวบางขึ้นเรื่อย ๆ เกิดการแพ้หรือเป็นแผลเป็นได้ มีความเป็นพิษเฉียบพลัน ค่า LD50 orally in rat เท่ากับ ๘๖ มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัวหนู ๑ กิโลกรัม ปรอทแอมโมเนียถูกกำหนดเป็นสารห้ามใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ และเป็นสารห้ามใช้ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง ลำดับที่ ๒๒๑ ตามที่ปรากฏในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอน พิเศษ ๘๐ ง ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ โดยกำหนดชื่อสารห้ามใช้ คือ “ปรอท และสารประกอบของปรอท”

จากผลการตรวจวิเคราะห์ของกองเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย ในปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ถึงมิถุนายน ๒๕๕๑ พบว่า ตรวจพบสารห้ามใช้ร้อยละ ๓๑ (๑๕๗ จาก ๕๐๑ ตัวอย่าง), ร้อยละ ๒๓ (๗๒ จาก ๓๑๗ ตัวอย่าง), ร้อยละ ๒๓ (๙๒ จาก ๔๐๕ ตัวอย่าง), ร้อยละ ๒๘ (๑๔๖ จาก ๕๓๑ ตัวอย่าง) และ ร้อยละ ๑๕.๔ (๗๖ จาก ๔๙๓ ตัวอย่าง) ตามลำดับ สารห้ามใช้ที่ตรวจพบมากที่สุด คือ ปรอทแอมโมเนีย โดยตรวจพบ ร้อยละของตัวอย่างที่ตรวจวิเคราะห์ทั้งหมด ดังนี้ ร้อยละ ๑๔ (๗๑ จาก ๕๐๑ ตัวอย่าง), ร้อยละ ๑๙.๖ (๖๒ จาก ๓๑๗ ตัวอย่าง) ร้อยละ ๑๐.๖ (๔๓ จาก ๔๐๕ ตัวอย่าง), ร้อยละ ๑๖.๙ (๙๐ จาก ๕๓๑ ตัวอย่าง) และ ร้อยละ ๘.๕ (๔๒ จาก ๔๙๓ ตัวอย่าง) ตามลำดับ รองลงมาคือ ตรวจพบสารไฮโดรควิโนน ร่วมกับกรดเรตินอยิก และพบตัวอย่างที่มีสารไฮโดรควิโนน หรือกรดเรตินอยิกอย่างเดียวยกเว้นตามลำดับ จะเห็นว่าในช่วง ๕ ปี ที่ผ่านมายังคงพบสารห้ามใช้ทั้ง ๓ ชนิด โดยไม่ได้ลดจำนวนลงเลยตามกฎหมายใหม่ ด้านเครื่องสำอางของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายเครื่องสำอางอาเซียนกำหนดให้เครื่องสำอางทุกชนิดเป็นเครื่องสำอางควบคุม เป็นผลให้ผู้ประกอบการต้องแจ้งและจัดทำแฟ้มข้อมูลของผลิตภัณฑ์ต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดก่อนผลิตหรือนำเข้า ซึ่งจะทำให้การติดตามกำกับดูแลได้อย่างครอบคลุมช่วยแก้ปัญหาการใช้สารห้ามใช้ในเครื่องสำอางได้

แนวทางการพิจารณาตรวจสอบโฆษณาเครื่องสำอาง*

ลำดับ	สาระสำคัญ	ข้อกำหนด
	ชื่อเครื่องสำอางและชื่อการค้า/ตราเครื่องหมายการค้า	ชื่อเครื่องสำอาง ชื่อทางการค้าและ/หรือเครื่องหมายการค้าต้องตรงกันกับแจ้งรายละเอียดต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่สถานประกอบการตั้งอยู่
	รูปภาพ	(1) ต้องไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง (2) ต้องไม่ขัดกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทย
	การกล่าวอ้างข้อควรระวังเป็นส่วนผสมในเครื่องสำอาง	(1) ต้องมีสารดังกล่าวเป็นส่วนผสมในเครื่องสำอางนั้นจริง (ไม่จำเป็นต้องให้ตรวจสอบจากเอกสารสูตร) (2) หากมีการกล่าวอ้างสรรพคุณของสารด้วยจะต้องเป็นสรรพคุณที่อยู่ในขอบข่ายของความเป็นเครื่องสำอางและต้องมีสารดังกล่าวเป็นส่วนผสมในปริมาณที่เพียงพอแก่การกล่าวอ้างสรรพคุณและสามารถพิสูจน์ได้โดยตรวจสอบจากเอกสารหลักฐานตามแนวทางในข้อ ๖.๒.๒.๑ หลักฐานเพื่อพิสูจน์ หรือสนับสนุนข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง ดังนี้ (2.1) เอกสารทางวิชาการซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปและเชื่อถือได้ เช่น ตำรา หรือวารสารทางวิชาการที่ใช้ในกรณีศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาเครื่องสำอาง ทางกรณแพทย์ หรือทางเภสัชศาสตร์ หรือ (2.2) หนังสือรับรองจากหน่วยงานของรัฐหรือสถาบันที่เชื่อถือได้ที่ได้รับผิดชอบในเรื่องที่ผู้ประกอบการก็จะต้องนำพิสูจน์ทั้งของไทย หรือต่างประเทศ หรือ (2.3) ผลการทดลองหรือตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางของทางสถาบันทางราชการทั้งไทย หรือต่างประเทศหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่มีความเชี่ยวชาญในแขนงวิชาการอื่นต้องพิสูจน์หรือ (2.4) ผลการทดลองหรือตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางของสถาบันเอกชนทั้งของไทยหรือต่างประเทศซึ่งสถาบันเหล่านั้นได้รับการรับรองหรือการยอมรับจากหน่วยงานของรัฐหรือสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้อง

* ที่มา : คู่มือการตรวจสอบโฆษณาเครื่องสำอาง (สำหรับเจ้าหน้าที่) ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นได้จาก <http://e-cosmetic.fda.moph.go.th/> กลุ่มควบคุมเครื่องสำอาง สำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข หน้า ๖-๑๓.

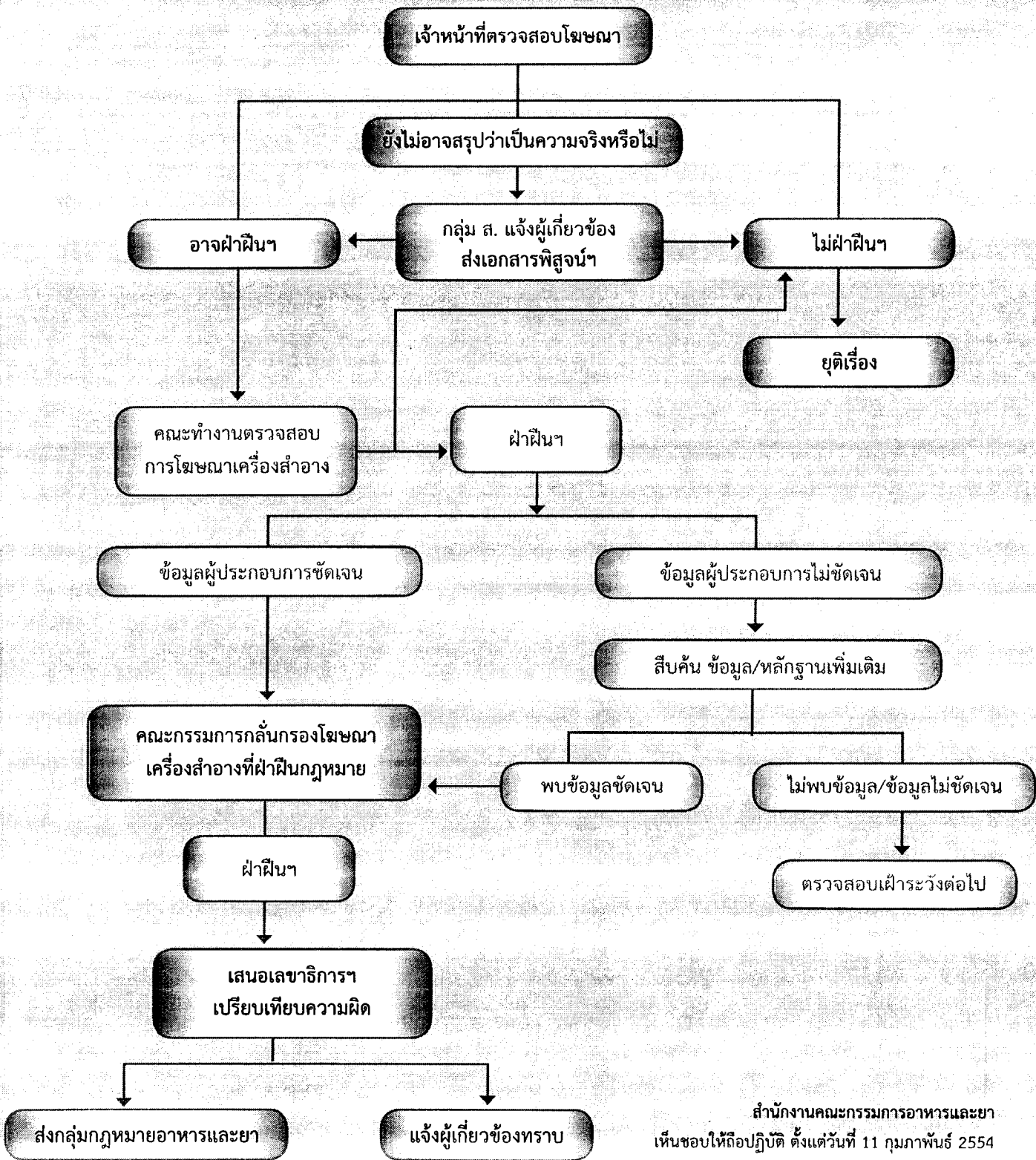
ลำดับ	สาระสำคัญ	ข้อกำหนด
4.	สรรพคุณ	(1) ต้องเป็นข้อความที่สื่อความหมายในขอบข่ายของวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อความสะอาด ความสวยงามหรือส่งเสริมให้เกิดความสวยงาม โดยไม่มีผลมุ่งหมายสำหรับให้เกิดผลแก่สุขภาพ โครงสร้างหรือการกระทำหน้าที่ใดๆ ของร่างกายของมนุษย์ ซึ่งเป็นสรรพคุณทางยา อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง (2) ต้องแสดงสรรพคุณตรงตามประเภทเครื่องสำอางที่ปรากฏในใบรับแจ้งผลิต/นำเข้าเครื่องสำอาง หรือตรงตามการพิจารณาให้ความเห็นชอบในการใช้ฉลากเครื่องสำอางจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือตรงตามการพิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาเครื่องสำอางจากคณะกรรมการเครื่องสำอางแล้ว หรือตามกลุ่มผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางในภาคผนวก (3) ต้องไม่เป็นเท็จหรือเกินความจริง
5.	การโฆษณาเปรียบเทียบ	ต้องเป็นการโฆษณาที่เป็นจริงและมีหลักฐานพิสูจน์ได้แต่ต้องไม่ทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน
6.	การโฆษณาที่มีการยืนยันข้อเท็จจริงว่าได้รับรางวัล หรือเครื่องหมายต่างๆ	(1) ต้องเป็นรางวัลหรือเครื่องหมายที่ได้รับจากหน่วยงานราชการ สมาคมหรือสถาบันที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอาง ซึ่งข้อความนั้นเป็นจริงและมีหลักฐานพิสูจน์ได้ (2) ต้องแสดงแหล่งประกวด ปีที่ได้รับรางวัลไว้ให้ชัดเจนตรงตามที่ได้รับรางวัลในข้อความโฆษณา
7.	การโฆษณาโดยอ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือยืนยันข้อเท็จจริง ใดๆ อย่างใดอย่างหนึ่ง	ต้องสามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้เป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง
8.	การโฆษณาเครื่องสำอางที่ใช้หรืออ้างอิงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือการโฆษณาเครื่องสำอาง ซึ่งรวมอยู่กับข้อความที่ถวายพระพร ²	(1) ต้องไม่ใช่ข้อความโฆษณาที่อ้างอิงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ซึ่งได้กระทำไปโดยไม่ได้รับพระบรมราชานุญาต พระราชานุญาต หรืออนุญาตแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เว้นแต่ (1.1) ข้อความโฆษณาที่ได้รับเหรียญ ใบสำคัญคู่มือ ประกาศนียบัตรหรือเครื่องหมายอื่นใดที่เป็นรางวัลในการแสดงหรือประกวดสินค้าหรือบริการที่ได้รับจากพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (1.2) ข้อความโฆษณาที่ได้รับพระบรมราชานุญาตในการประกอบธุรกิจ ได้รับพระบรมราชานุญาต ให้ใช้ตราแผ่นดิน หรือได้รับพระราชทานตราตั้ง

ลำดับ	สาระสำคัญ	ข้อกำหนด
		<p>(๒) หรือมีเนื้อหาหมิ่นประมาทผู้อื่น หรือเป็นการดูหมิ่นผู้อื่นอย่างอื่นที่อ้างอิงเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ โดยมีได้แสดงให้เห็นว่าข้อความส่วนที่เป็นการโฆษณาหมิ่นประมาทต่างหากจากข้อความที่ถวายพระพรหรือข้อความอย่างอื่นดังกล่าวข้างต้น</p>
	<p>การโฆษณาเครื่องสำอางที่จัดให้มีการแถมพิก หรือรางวัลโดยการเสี่ยงโชค</p>	<p>(1) ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการพนันก่อน</p> <p>(2) ต้องระบุรายละเอียดดังต่อไปนี้</p> <p>(2.1) หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือข้อกำหนดในกรณีเสี่ยงโชค</p> <p>(2.2) วัน เดือน ปีที่เริ่มและสิ้นสุดของการจัดให้มีการเสี่ยงโชค</p> <p>(2.3) ประเภทและลักษณะของของแถมพิกหรือรางวัล จำนวน และมูลค่าของของแถมพิกหรือรางวัลแต่ละสิ่ง หรือมูลค่ารวมในแต่ละประเภท</p> <p>(2.4) เขตหรือถิ่นที่มีการจัดให้มีการเสี่ยงโชค</p> <p>(2.5) วัน เดือน ปี เวลาและสถานที่ซึ่งกำหนดไว้สำหรับกาที่ออกเสี่ยงโชค</p>
	<p>การโฆษณาที่จัดให้มีการประกวดชิงรางวัลหรือจัดให้มีการให้ของแถม ให้สิทธิ หรือประโยชน์โดยให้เปล่า</p>	<p>ต้องระบุรายละเอียดดังต่อไปนี้</p> <p>(1) หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือข้อกำหนดในการประกวดชิงรางวัล หรือการให้ของแถม ให้สิทธิหรือประโยชน์</p> <p>(2) วัน เดือน ปีที่เริ่มและสิ้นสุดของการจัดให้มีการประกวดชิงรางวัล หรือการให้ของแถม ให้สิทธิหรือประโยชน์</p> <p>(3) ประเภท ลักษณะและมูลค่าของรางวัล ของแถม สิทธิหรือประโยชน์แต่ละสิ่ง หรือมูลค่ารวมในแต่ละประเภท</p> <p>(4) เขตหรือถิ่นที่กำหนดให้มีการประกวดชิงรางวัล หรือที่จัดให้มีการให้ของแถม ให้สิทธิหรือประโยชน์</p> <p>(5) วัน เดือน ปี เวลาและสถานที่ซึ่งกำหนดไว้สำหรับการตัดสินคดีชิงรางวัล</p>

ลำดับ	สาระสำคัญ	ข้อกำหนด
11	การอ้างอิงบุคคลากรทางการแพทย์หรือองค์กรวิชาชีพ ^{3,4} (Professionals-related claims)	<p>(1) กรณีการอ้างอิงบุคคลากรทางการแพทย์ในการโฆษณาเครื่องสำอางให้ปฏิบัติตามข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องเช่น</p> <p>ข้อ 5 ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องไม่แสดงตนเป็นผู้แสดงการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพใดๆ ต่อสาธารณชนในเชิงธุรกิจโดยรับค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์ใดๆ จากการแสดงนั้น</p> <p>ข้อ 6 ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ใดเมื่อแสดงความเห็นต่อสาธารณะโดยการพูด การเขียน หรือโดยวิธีการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์สุขภาพใด ต้องแสดงโดยเปิดเผยในขณะเดียวกันนั้นด้วยว่าตนมีส่วนเกี่ยวข้องทางผลประโยชน์กับผู้ประกอบธุรกิจนั้นในสถานะใด เช่น เป็นที่ปรึกษา เป็นผู้ร่วมทุน เป็นผู้ได้รับทุนไปดำเนินงาน ไปประชุมหรือบรรยายจากผู้ประกอบธุรกิจนั้นๆ หรือข้อบังคับขององค์กรวิชาชีพอื่นๆ</p> <p>(2) กรณีอ้างอิงองค์กรวิชาชีพต่างๆ เช่น สถาบันการวิจัยฯ ในการโฆษณาเครื่องสำอางให้แสดงหลักฐานและการรับรองจากหน่วยงานที่กล่าวอ้างนั้นมาประกอบ</p>
12	การอ้างอิงความคิดเห็นโดยบุคคลผู้มีชื่อเสียงเป็นผู้แสดง (celebrity testimonial) ^{3,5}	<p>การใช้บุคคลผู้มีชื่อเสียง (celebrities) เป็นผู้แสดงในการโฆษณาเครื่องสำอาง อาจกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้แสดงที่ได้รับจากประสบการณ์ในการใช้เครื่องสำอางที่อยู่ในขอบข่ายของความเป็นเครื่องสำอางตามกฎหมายจริงๆ มิใช่ เป็นการแสดงที่กระทำไปตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายแต่เพียงอย่างเดียว 2. ให้ระบุชื่อ นามสกุลของผู้แสดงบนสื่อโฆษณา ทุกครั้งที่โฆษณา 3. ต้องมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรที่รับรองโดยผู้แสดง (Testimonial statement) ว่า สาระสำคัญที่น่าเสนอในการโฆษณานั้นเป็นความจริงไว้อ้างอิงด้วย

- ที่มา
1. ประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เรื่อง แนวทางการพิจารณาข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง และแนวทางการแสดงหลักฐานเพื่อพิสูจน์หรือสนับสนุนข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเครื่องสำอาง ประกาศ ณ วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2537
 2. กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2526) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522
 3. มติที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการโฆษณาเครื่องสำอางที่ฝ่าฝืนกฎหมาย ครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2553
 4. ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2545
 5. ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา เรื่องแนวทางการพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงเกี่ยวกับข้อความโฆษณา ฉบับลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2535 ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522

แผนภูมิแนวทางปฏิบัติ กรณีการโฆษณาเครื่องสำอางที่ฝ่าฝืนกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
เห็นชอบให้ถือปฏิบัติ ตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2554

ตัวอย่างข้อความโฆษณาเครื่องสำอางที่ฝ่าฝืนกฎหมาย

๑. ช่วยต่อต้านอนุมูลอิสระ
๒. ลบริ้วรอย เสริมสร้างคอลลาเจนขึ้นใหม่ เพิ่มการไหลเวียนเลือด
๓. ยับยั้งกระบวนการสร้างสีผิวที่ผิดปกติ
๔. กรณีที่มีปัญหาผมหงอก หรือชะลอการเกิดผมหงอกและต้องการเร่งเส้นผมใหม่เกิดขึ้น
๕. คุณประโยชน์ ๑. ช่วยให้วัยวะเพศชายแข็งตัวมีชีวิตชีวา ๒. เพิ่มระยะเวลาในการแข็งตัวช่วยให้สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้นานขึ้นในแต่ละครั้ง ๓. สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้บ่อยมากขึ้น ๔. ช่วยให้กระฉับกระเฉงมีชีวิตชีวา
๖. ซ่อมแซมเซลล์ผิวหน้าให้มีความสมบูรณ์ ซ่อมแซมและปกป้องเซลล์ผิว กระตุ้นการทำงานของเซลล์ผิว ช่วยสร้างคอลลาเจนให้ผิวหน้าเต่งตึง
๗. ส่วนผสมของน้ำมันนั้นต้องครบและถูกต้องตามสูตร โดยแต่ละชนิดต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตัว เช่น ช่วยกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิตและช่วยให้ไขมันขาว และของเหลวใต้ผิวกระจายออกไปสู่ระบบการขับของเสีย
๘. สูตรผสมพิเศษ ซึ่งมีคุณสมบัติยับยั้งการทำงานของ Tyrosinase ซึ่งเป็นตัวสร้างเม็ดสีเมลานิน
๙. เพื่อช่วยยับยั้งกระบวนการสร้างเมลานินที่เป็นสาเหตุของผิวหมองคล้ำ
๑๐. ปฏิบัติตรงเข้ากระตุ้นการทำงานของระบบไหลเวียนน้ำหล่อเลี้ยงตามธรรมชาติคืนความอัมเอิบสู่แหล่งกักเก็บน้ำใต้ผิวธรรมชาติ กระตุ้นและเพิ่มระดับการหมุนเวียนของน้ำหล่อเลี้ยงในชั้นผิว หล่อเลี้ยงผิวธรรมชาติอย่างแท้จริงจากภายใน
๑๑. ทำทนายแรงโน้มถ่วงของธรรมชาติด้วยเทคโนโลยี Biolifting ยกกระชับผิว
๑๒. บำรุงยกกระชับผิวหน้า เห็นผลทันทีที่ใช้
๑๓. สวยเปรี้ยว กระชับไว เพียงคุณมีเวลา ๑๐-๑๕ นาที เจลและครีมผ่านการค้นคว้าเพื่อให้เหมาะกับผู้ที่ปัญหาเกี่ยวกับเซลล์โลโก้ ไขมันส่วนเกินตามร่างกาย ผิวหนังห้อย หย่อนคล้อย หลังคลอดบุตร หลังลดน้ำหนัก ช่วยผิวแตกกลายให้จางลงและเรียบเนียนขึ้น หรือรักษารูปร่างให้คงเดิมเหมาะสำหรับผู้ที่ไม่มีเวลาดูแลตัวเอง เพียงทาและนวดเจลและครีมบริเวณที่ต้องการ จะได้รูปร่างและสัดส่วนที่สวยงามขึ้น
๑๔. หลังผ่าตัดคลอด น้ำหนักลดแต่มีปัญหาของเซลล์โลโก้ หน้าท้องหย่อนคล้อย ผิวแตกกลายได้ทดลองใช้ เซลล์โลโก้และหน้าท้องเป็นชั้น ๆ หายไป ผิวและหน้าท้องเรียบเนียน รูปร่างกระชับ ผิวแตกกลายจางลงและเรียบเนียนขึ้น เนียนนุ่มยามสัมผัสสามารถกลับไปใส่เสื้อผ้าก่อนผ่าตัดได้
๑๕. ชุดกระชับผิวหน้าโดยไม่ต้องศัลยกรรม ขนาดแก้มลดลง ๐.๓-๑.๕ ซม. วัดความกระชับของผิวคุณได้ด้วยไม้บรรทัดนี้ใน ๑๐ นาที

๑๖. คั้นความต่งตึง แข็งแรงให้ผิวคุณกลับมีชีวิตชีวา ช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของเซลล์ ช่วยต่อต้านอนุมูลอิสระ ฟันฟูพร้อมปกป้องผิวตั้งแต่ชั้นในสุด

๑๗. สบู่ลดฝ้า ช่วยลดสิวฝ้า ป้องกันปัญหาฝ้า กระ

๑๘. ยังปกป้องผิวจากโรคผิวหนัง ผด ผื่นคัน ช่วยฆ่าเชื้อแบคทีเรีย เชื้อรา กลาก เกลื้อน ช่วยลดการอักเสบของผิวหนัง

๑๙. สิวอักเสบยุบไปเยอะมาก สิวนี้ยุบเกือบหมดหน้าก็เรียบ

๒๐. ลดปัญหาโรคเหجอก

๒๑. ช่วยปรับสภาพทรวงอกคุณให้ต่งตึงขึ้น และยังช่วยเพิ่มขนาดอกให้ใหญ่ขึ้นจนคนใกล้ชิดคุณสามารถสังเกตได้ภายใน ๒-๓ สัปดาห์ จะเพิ่มขึ้น ๑-๒ นิ้ว และจะอยู่ตัวอย่างถาวร โดยไม่ยุบ เมื่อคุณใช้ ๓ กระปุก รับรองผลถาวร

๒๒. ขยายเส้นที่ ออสวย ช่วยกระตุ้นทรวงอกและขยายทรวงอกให้ดูอวบอิมต่งตึงได้รูป เปล่งปลั่ง และมีน้ำมีนวลมากขึ้น

๒๓. ออกสวยแน่! เพียงแคใช้ ๒-๓ ครั้ง ก็รู้สึกได้ทันทีถึงการเปลี่ยนแปลง ๑. ออกแพบหย่อนยานหลังคลอดบุตร ๒. อายุเริ่มเป็นสาวเต็มตัวแต่อกยังเล็กอยู่ ปัญหาอกไม่สมบูรณ์หลังคลอดบุตรนั้น ช่วยฟื้นฟูพลังผิว “ดันทรงเข้ารูป” ให้ความอิมเอิบกับเนินทรวงอกเหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการมีหน้าอกที่สวยงาม เปล่งปลั่งมีน้ำมีนวล บุคคลที่ไม่พอใจกับอกตัวเอง

๒๔. สบู่เพื่อผิวหน้าขาวใส ครีมทาง่ามขา รักแร้ขาว เป็นครีมที่ใช้ทารักแร้ ่ามขา

๒๕. ครีมหน้าขาวใสถาวร

๒๖. ลดอาการสิวอักเสบ ผดผื่นคัน

๒๗. สารสกัดจากส่วนรากของลิโคริช (Licorice Root Extract) สารต้านอนุมูลอิสระ ช่วยปกป้องผิวจากการถูกทำลายของอนุมูลอิสระที่เกิดจากการทำลายของสภาพแวดล้อม

๒๘. ช่วยยับยั้งกระบวนการที่ทำให้ผิวอักเสบ ช่วยกระตุ้นการสร้างคอลลาเจนให้เซลล์ผิว

๒๙. ช่วยลดไขมันใต้ชั้นผิวหนังในส่วนต่างๆของร่างกาย

๓๐. ผลิตภัณฑ์เพื่อการกระตุ้นสัดส่วนพร้อมระบบป้องกัน พบว่ามีประสิทธิภาพสูงมากในการช่วยสลายไขมันใต้ชั้นผิวหนังได้อย่างรวดเร็ว

๓๑. กระช้รูปหน้าเล็กเรียว ชิงตึง บล๊อคผิว ล็อคอายุ กระช้รูปหน้าเล็กเรียวนวัตกรรมแห่งการกระช้รูปหน้า

๓๒. เพื่อปฏิบัติการตรงในการช่วยลดกระบวนการสร้างเม็ดสีเมลานิน

๓๓. ออกแบบรูปร่างสวยตรงจุดกับผลิตภัณฑ์กระช้สัดส่วนและกระตุ้นการทำงานของระบบเผาผลาญ

๓๔. ส่วนผสมของคาเฟอีน และแอล-คานีนที่เพิ่มแรงอัตราการเผาผลาญให้ดีขึ้น กำจัดเซลลูโลสที่เพิ่มมวลกล้ามเนื้อ รูปร่างและสัดส่วนโดยรวมดีขึ้น ลดกระชับได้ด้วยตัวเอง

๓๕. สูตรเฉพาะสำหรับผู้ที่มีปัญหาต้นแขนใหญ่ไม่กระชับ เจลสูตรเฉพาะสำหรับผู้ที่ต้องการลดต้นขาบน และสะโพก เจลสูตรเฉพาะสำหรับผู้ที่ต้องการลดไขมันหน้าท้องครีมลดเซลลูโลส สำหรับผู้ที่ต้องการลดเซลลูโลสบริเวณขา ต้นแขน ต้นขา สะโพก

๓๖. ลดของเหลวสะสมที่ก่อให้เกิดถุงใต้ตา ให้ถุงใต้ตาดูเล็กลง ขจัดการสะสมของธาตุเหล็กที่ก่อให้เกิดรอยคล้ำ ยับยั้งเอ็นไซม์ที่เพิ่มความเข้มของเมลานิน

๓๗. ครีมกระชับทรงอก ทำให้เซลล์ไขมันรวมตัวกันมีขนาดใหญ่ขึ้น จึงส่งผลให้ทรงอกอวบอิมขึ้น อีกทั้งยังกระชับและป้องกันหรือลดอาการหย่อนคล้อย

๓๘. ลดปัญหาผมบาง ผมร่วง พอได้ใช้ ๒ สัปดาห์ รากผมและผมแข็งแรงขึ้นผมร่วงน้อยลง ลดไขมันอุดตันที่ทำให้รากผมตีบ ลดการสร้างน้ำมันสาเหตุหลักของผมร่วง เพิ่มการไหลเวียนโลหิตเพื่อนำสารอาหารไปเลี้ยงเส้นผมมากขึ้น บำรุงรากผมและเส้นผมให้แข็งแรงไม่หลุดร่วงง่าย

๓๙. ออกอิมชั้นเทพ จาก CUP เล็กสู่ออกอิมชั้นใหญ่ ออกอิมสั่งได้ไม่ต้องศัลยกรรม ขยายอกอวบอิมเต่งตึงแน่นเฟิร์ม ยกกระชับอกที่หย่อนคล้อย เพิ่มขนาดทรงอกและปรับผิวให้ขาวใสเต่งตึงไปพร้อมๆ กัน

๔๐. เส้นที่เฉพาะจุด พิตและอ่อนเยาว์ ช่วยฟื้นฟูจุดซ่อนเร้นให้เยาว์วัย อ่อนใส กระชับขึ้น

สารต้องห้ามอันดับหนึ่ง พบมากในเครื่องสำอาง*

เครื่องสำอางบางชนิดที่มีการลักลอบใส่สารห้ามใช้ และมีการโฆษณาโอ้อวดสรรพคุณต่าง ๆ นา ๆ เช่น ทำให้ผิวขาว หน้าใส อ่อนเยาว์ ช่วยแก้ไขปัญหาสิว ฝ้า กระ จุดด่างดำ หน้าหมองคล้ำ ริ้วรอย ฯลฯ

โดยเฉพาะการลักลอบใส่สารห้ามใช้ประเภท “ปรอท ไฮโดรควิโนน และกรดเรทีโนอิก (กรดวิตามินเอ)” ที่ยังคงมีการตรวจพบมากที่สุดเป็นอันดับ ๑ มาโดยตลอด แม้ว่าสารทั้ง ๓ ชนิดนี้ กระทรวงสาธารณสุขจะมีการประกาศให้เป็นสารห้ามใช้ในเครื่องสำอางมานานกว่า ๒๐ ปีแล้วก็ตาม

น.พ.อภิชัย มงคล อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เปิดเผยว่า ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๗ ที่ผ่านมา กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้ทำการสุ่มตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างเครื่องสำอางเพื่อหาสารห้ามใช้ทั้ง ๓ ชนิดจากทั้งหมด ๔๗๒ ตัวอย่าง ผลการตรวจวิเคราะห์พบว่าเครื่องสำอางที่ผสมสารห้ามใช้ทั้ง ๓ ชนิด ๕๙ ตัวอย่างหรือ ๑๒.๕% แยกเป็นสารประกอบของปรอท ๒๙ ตัวอย่างหรือ ๖% สารไฮโดรควิโนนและกรดเรทีโนอิก ๑๙ ตัวอย่างหรือ ๔% เฉพาะกรดเรทีโนอิก ๖ ตัวอย่างหรือ ๑.๒๗% เฉพาะสารไฮโดรควิโนน ๔ ตัวอย่างหรือ ๐.๘๔% และสารห้ามใช้อื่นๆ อีก ๑ ตัวอย่าง

โดยสารห้ามใช้ในเครื่องสำอางทั้ง ๓ ชนิดนี้จะออกฤทธิ์และส่งผลเสียทั้งในระยะสั้นและระยะยาว สารประกอบของปรอทหรือสารปรอทแอมโมเนีย จะออกฤทธิ์รบกวนการทำงานของเอนไซม์ tyrosinase ลดการสร้างเม็ดสีผิวเมลานิน ผิวจึงขาวขึ้น อันตรายของสารนี้จะทำให้เกิดการแพ้ ผื่นแดง ผิวบางลง การใช้ติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้เกิดพิษสะสมในผิวหนัง และดูดซึมเข้าสู่กระแสโลหิตทำให้ตับและไตอักเสบ เกิดโรคโลหิตจาง ทำให้ผิวบางขึ้น เกิดการแพ้หรือเป็นแผลได้ สารไฮโดรควิโนนออกฤทธิ์ยับยั้งปฏิกิริยาของเอนไซม์ tyrosinase ทำให้ผิวสีจางลงได้ชั่วคราว หากใช้แล้วถูกแสงแดดภายหลังการใช้จะทำให้ผิวสีเข้มขึ้น อาจทำให้เกิดโรคฝ้าถาวรรักษาไม่หาย กรดเรทีโนอิกเป็นสารลอกผิว ความเป็นพิษคือทำให้หน้าแดงและแสบร้อนรุนแรง ผิวสีดำไหม้ เกิดการระคายเคือง อักเสบ และเป็นอันตรายต่อทารกในครรภ์

* ที่มา : ข้อมูลออนไลน์ เว็บไซต์ของสำนักกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ในส่วนบทความสุขภาพ เรื่อง สารต้องห้ามอันดับหนึ่ง พบมากในเครื่องสำอาง สืบค้นได้จาก <http://www.thaihealth.or.th>. วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘.

น.พ.อภิชัย กล่าวต่ออีกว่า ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้เครื่องสำอางทุกชนิดจัดเป็นเครื่องสำอางควบคุมโดยระบุให้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ ผู้ประกอบการผลิตหรือนำเข้าจะต้องมาจดแจ้งกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) หากผลิตภัณฑ์นั้นผ่านการตรวจสอบว่าไม่มีสารห้ามใช้ หรือหากมีสารที่ควบคุมปริมาณการใช้ จะต้องไม่ปริมาณไม่เกินตามที่กฎหมายกำหนด ก็จะได้เลขที่รับแจ้ง ซึ่งจะต้องแสดงเลขที่รับแจ้งไว้ที่ฉลากของเครื่องสำอางด้วย ซึ่งเป็นเลข ๑๐ หลัก เช่น ๑๐-๑-๕๕๐๗๔๔๕ ดังนั้นเครื่องสำอางที่มีคุณภาพปลอดภัยจะต้องไม่มีสารห้ามใช้

“อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคควรเลือกซื้อเครื่องสำอางจากร้านค้าที่มีหลักแหล่งชัดเจน ฉลากภาษาไทยต้องมีข้อความตามที่กฎหมายกำหนด ได้แก่ ชื่อและประเภทผลิตภัณฑ์ สารที่ใช้เป็นส่วนผสม วิธีใช้ ชื่อและที่ตั้งแหล่งผลิต เดือนปีที่ผลิต ปริมาณสุทธิ ค่าเตือน และเลขที่รับแจ้ง หากมีอาการผิดปกติหรือเกิดอาการแพ้ ผื่นคัน ต้องหยุดใช้และปรึกษาแพทย์ หรือแจ้งไปยังหน่วยงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค สาธารณสุขจังหวัด และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเพื่อทำการตรวจสอบและดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายต่อไป” น.พ.อภิชัย กล่าว

อันตรายของครีมหน้าขาวที่ผสมไฮโดรควิโนน*

ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่ทำให้ผิวขาวนั้นได้รับความนิยมอย่างมากในกลุ่มผู้บริโภคในเอเชีย รวมถึงประเทศไทย บริษัทเครื่องสำอางจึงได้ทำการคิดค้นผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครีมที่ทำให้ผิวหน้าขาวใสในปัจจุบันจึงมีผลิตภัณฑ์เหล่านี้วางจำหน่ายอยู่มากมาย ในท้องตลาด ซึ่งแต่ละผลิตภัณฑ์ก็มีส่วนประกอบของสารสำคัญที่ทำให้ผิวขาวแตกต่างกันไป

ไฮโดรควิโนน เป็นสารเคมีซึ่งเป็นที่นิยมในการนำมาเตรียมครีมที่ทำให้หน้าขาวในอดีต เนื่องจากเห็นผลได้เร็ว ไฮโดรควิโนนออกฤทธิ์โดยการการยับยั้งกระบวนการสร้างเม็ดสีของผิวหนังหรือที่เรียกว่า “เมลานิน” จึงมีผลทำให้ผิวขาวขึ้นได้ การใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของไฮโดรควิโนนนั้น ควรใช้กับผู้ที่ปัญหาฝ้าหรือรอยด่างดำจากสิวที่รุนแรงและจะต้องมีเปอร์เซ็นต์ของตัวยวที่แน่นอนระบุอยู่ นอกจากนี้ควรใช้ในระยะเวลาที่จำกัดไม่ควรใช้นานเกินไป และไม่ควรหยุดใช้ยาทันทีเนื่องจากอาจจะทำให้ผิวคล้ำลงกว่าเดิมได้จากการที่ผิวหนังเร่งผลิตเซลล์เม็ดสีมาทดแทน นอกจากนี้ไฮโดรควิโนนเป็นสารที่ทำปฏิกิริยากับแสงแดด ซึ่งหากทายาที่มีส่วนผสมของไฮโดรควิโนนแล้วไม่ทาครีมกันแดดฝ้าจะดำกว่าเดิมได้

ในปัจจุบันนี้ไฮโดรควิโนนได้ถูกสั่งห้ามใส่ในผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่วางจำหน่ายทั่วไป อย่างไรก็ตามในคลินิกที่จ่ายยารักษาฝ้าโดยแพทย์ ยังสามารถจ่ายให้ผู้ป่วยได้ตามความเหมาะสมตามดุลยพินิจของแพทย์ การใช้ครีมที่มีส่วนผสมของไฮโดรควิโนนที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของแพทย์ เช่น การหาซื้อครีมทาฝ้ามาใช้เองอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ ซึ่งผลิตภัณฑ์เหล่านี้มักจะผสมไฮโดรควิโนนในปริมาณสูงมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ๓-๕% (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) กำหนดให้ผสมสารไฮโดรควิโนนในการรักษาฝ้าได้ไม่เกิน ๒%) ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลข้างเคียงจากการใช้ได้ เริ่มจากอาการระคายเคืองต่อผิว เกิดจุดด่างขาวที่หน้า ผิวหน้าดำ เป็นฝ้าถาวร รักษาไม่หาย ทำให้เกิดโรคผิวหนังขึ้น เกิดตุ่มนูนสีดำบริเวณโหนกแก้มและสันจมูก ซึ่งเป็นบริเวณที่ทายาบ่อย ๆ หากใช้ติดต่อกันเป็นเวลานานมากกว่า ๖ เดือน จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเนื้อเยื่อภายในผิวหนังทำให้เกิดเป็นฝ้าถาวรสีน้ำเงินอมดำได้ ซึ่งอาจเกิดจากการที่ผิวหนังมีการปรับตัวให้สร้างเม็ดสีมากขึ้น รวมทั้งเพิ่มโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งผิวหนังด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าใช้ติดต่อกันเป็นเวลานาน

ในส่วนของผู้บริโภคเองก็ควรต้องมีความใส่ใจในการเลือกซื้อเครื่องสำอางด้วย โดย อย. ได้ระบุรายชื่อเครื่องสำอางที่ผิดกฎหมายไว้ในเว็บไซต์ <http://www.fda.moph.go.th/> ซึ่งผู้บริโภคสามารถสืบค้นข้อมูลเหล่านี้ได้ด้วยตนเอง

* ที่มา : ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นได้จาก <http://www.pharmacy.mahidol.ac.th/>

นอกจากนี้ อย. ได้ให้ข้อสังเกตว่าเครื่องสำอางที่พบสารอันตรายมักให้รายละเอียดบนฉลากไม่ครบถ้วน เช่น ไม่ระบุแหล่งผลิตครั้งที่ผลิต และวันเดือนปีที่ผลิต ในการเลือกซื้อผู้บริโภคจึงควรระมัดระวัง และควรสังเกตฉลากเป็นลำดับแรก ฉลากที่ถูกต้องจะต้องเป็นภาษาไทยมีข้อความบังคับครบถ้วน ได้แก่ ชื่อและประเภทผลิตภัณฑ์ ส่วนประกอบ วิธีใช้ ชื่อที่ตั้งแหล่งผลิต วันเดือนปีที่ผลิต และปริมาณสุทธิการซื้อควรซื้อจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ ไม่ควรซื้อเพราะคำโฆษณาเพียงอย่างเดียว

AGREEMENT ON THE ASEAN HARMONIZED COSMETIC REGULATORY SCHEME*

The Governments of Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Vietnam, Member States of the Association of Southeast Asian Nations (hereinafter referred to as "ASEAN");

MINDFUL that in 1992 the ASEAN Heads of Government declared that an ASEAN Free trade Area shall be established in the region and that in 1998 they agreed to accelerate its implementation to the year 2002;

NOTING the Agreement on the Common Effective Preferential Tariff (CEPT) Scheme for the ASEAN Free Trade Area (AFTA) signed on 28 January 1992 and the Protocol to amend the above Agreement signed on 15 December 1995, which provide for border and non-border areas of cooperation to supplement and complement the liberalization of trade including, among others, the harmonization of standards, reciprocal recognition of tests and certification of products;

REITERATING their commitment to the Agreement on Technical Barriers to Trade (TBT) of the World Trade Organization (WTO), which encourages Contracting Parties to enter into negotiations for the conclusion of agreement for the mutual recognition of results of each other's conformity assessment and mandates, among others, the elimination of unnecessary obstacles to trade, regarding technical regulations;

MINDFUL that the private sector of the cosmetic industry, through the regional and national organizations such as the ASEAN Cosmetics Association (ACA), has participated in the development of the ASEAN Harmonized Cosmetic Regulatory Scheme;

* ที่มา : ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นได้จาก <http://www.asean.org/>

MINDFUL of the desire of ASEAN Member States to encourage and promote cooperation among them in the field of technological development considering the different levels of infrastructure and economic development of ASEAN Member States;

MINDFUL further that the ASEAN Framework Agreement on Mutual Recognition Arrangements signed on 16 December 1998 provides a basis for development of Sectoral MRAs to facilitate the realization of AFTA; and

DESIRING to formulate an agreement to deepen and broaden cooperation on cosmetics to contribute to the realization of AFTA.

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

**ARTICLE 1
OBJECTIVES**

The objectives of this Agreement are:

- a) To enhance cooperation amongst Member States in ensuring the safety, quality and claimed benefits of all cosmetic products marketed in ASEAN; and
- b) To eliminate restrictions to trade of cosmetic products amongst Member States through harmonization of technical requirements, Mutual Recognition of Product Registration Approvals and adoption of the ASEAN Cosmetic Directive .

**ARTICLE 2
ASEAN HARMONIZED COSMETIC REGULATORY SCHEME**

1. The ASEAN Harmonized Cosmetic Regulatory Scheme has the following coverage:
 - a) The ASEAN Mutual Recognition Arrangement of Product Registration Approvals for Cosmetics appearing as Schedule A of this Agreement; and

- b) The ASEAN Cosmetic Directive appearing as Schedule B of this Agreement.
2. Member States may implement the ASEAN Mutual Recognition Arrangement of Product Registration Approvals for Cosmetics, which shall be effective as of the date when and between the Member States who accede thereto.
 3. Member States shall undertake necessary measures to fully implement the ASEAN Cosmetic Directive by 1st January 2008.
 4. Member States may implement the ASEAN Cosmetic Directive earlier than the date referred in Paragraph 3 of this Article and this Directive shall be effective as of the date when and between the Member States who may accede thereto beginning 1st January 2003. In this case, the Member States shall inform the ASEAN Secretariat of their decision, who in turn shall promptly notify the other Member States.

ARTICLE 3 TECHNICAL DOCUMENTS FOR COSMETICS

Member States shall undertake appropriate measures to adopt and implement the following common technical documents which appear as Appendices and Annexes to the ASEAN Cosmetic Directive or the ASEAN Mutual Recognition Arrangement of Product Registration Approvals, as the case may be:

- a) ASEAN Definition of Cosmetics and Illustrative List by Category of Cosmetic Products;
- b) ASEAN Cosmetic Ingredient Listings and ASEAN Handbook of Cosmetic Ingredients;
- c) ASEAN Cosmetic Labeling Requirements;
- d) ASEAN Cosmetic Claims Guidelines;
- e) ASEAN Cosmetic Product Registration Requirements;
- f) ASEAN Cosmetic Import/Export Requirements; and
- g) ASEAN Guidelines for Cosmetic Good Manufacturing Practice.

ARTICLE 4 OTHER AREAS OF COOPERATION

Member States shall strengthen and enhance existing cooperation efforts in Cosmetics and cooperate in areas that are not covered by existing cooperation arrangements, which include but not limited to the following:

- a) Establishing or improving infrastructural facilities; and
- b) Encouraging and promoting cooperation in the fields of technological development pertaining to:
 - (i) labeling claims, product approvals and manufacturer's license;
 - (ii) accreditation and certification;
 - (iii) quality assurance and good manufacturing practice;
 - (iv) technical information; and
 - (v) training.

ARTICLE 5 DISPUTE SETTLEMENT

Any difference between Member States concerning the interpretation or implementation of this Agreement including the ASEAN Mutual Recognition Arrangement of Product Registration Approvals for Cosmetics and the ASEAN Cosmetic Directive, shall be settled amicably by consultation or negotiation among the Member States. If a settlement cannot be reached, thus, it shall be subjected to the Dispute Settlement Mechanism of ASEAN in accordance with the Protocol on Dispute Settlement Mechanism, which was signed on 20 November 1996 in Manila, Philippines.

ARTICLE 6 INSTITUTIONAL ARRANGEMENTS

1. An ASEAN Cosmetic Committee (hereinafter called "the ACC"), is hereby established, which shall be responsible for effective functioning of this Agreement. The ACC shall consist of one official representative from each Member State's regulatory authority responsible for cosmetics. The representative may be accompanied by their

delegation at meetings of the ACC. The ASEAN Cosmetic Industry, such as ACA, will be invited to meetings of the ACC and shall be consulted on all matters concerning the Cosmetic Industry.

2. The ACC, in performance of its functions, shall take its decision by consensus and shall be responsible for but not limited to the following:
 - a) coordinating, reviewing and monitoring the implementation of this Agreement, including the ASEAN Mutual Recognition Arrangement of Product Registration Approvals for Cosmetics and the ASEAN Cosmetic Directive; and
 - b) reviewing and updating the technical documents in Article 3 of this Agreement.
3. The ACC may establish or consult any body or bodies for purpose of giving advice on any matter of a scientific or technical nature in the field of cosmetic products.
4. The ACC shall adopt its own rules of procedures.
5. The ASEAN Consultative Committee for Standards and Quality (ACCSQ) and the ASEAN Secretariat shall provide support in coordinating and monitoring the implementation of this Agreement, including the ASEAN Mutual Recognition Arrangement of Product Registration Approvals for Cosmetics and the ASEAN Cosmetic Directive and assist the ACC in all matters relating thereto.

ARTICLE 7 FINAL PROVISIONS

1. The provisions of this Agreement may be amended by written agreement of all Member States. All amendments shall become effective upon acceptance by all Member States.
2. This Agreement shall be effective upon signing by all Member States.
3. This Agreement shall be deposited with the Secretary-General of ASEAN, who shall promptly furnish a certified copy thereof to each Member State.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Agreement on the ASEAN Harmonized Cosmetic Regulatory Scheme.

DONE in Phnom Penh, Cambodia on this 2nd day of September in the year Two Thousand and Three, in a single copy in the English language.

For the Government of Brunei Darussalam

ABDUL RAHMAN TAIB
Minister of Industry and Primary Resources

For the Government of the Kingdom of Cambodia

CHAM PRASIDH
Minister of Commerce

For the Government of the Republic of Indonesia

RINI M. S. SOEWANDI
Minister of Industry and Trade

For the Government of the Lao People's Democratic Republic

SOULIVONG DARAVONG
Minister of Industry and Handicraft

For the Government of Malaysia

RAFIDAH AZIZ
Minister of International Trade and Industry

For the Government of the Union of Myanmar

BRIGADIER GENERAL DAVID O. ABEL
Minister at the Office of the Chairman of the State Peace
and Development Council

For the Government of the Republic of the Philippines

MANUEL M. DAYRIT
Secretary of Health

For the Government of the Republic of Singapore

B.G. (NS) GEORGE YONG-BOON YEO
Minister for Trade and Industry

For the Government of the Kingdom of Thailand

ADISAI BODHARAMIK
Minister of Commerce

For the Government of the Socialist Republic of Vietnam

TRUONG DINH TUYEN
Minister of Trade

SCHEDULE A

**ASEAN MUTUAL RECOGNITION ARRANGEMENT OF
PRODUCT REGISTRATION APPROVALS FOR COSMETICS**

SCHEDULE A

ASEAN MUTUAL RECOGNITION ARRANGEMENT OF PRODUCT REGISTRATION APPROVALS FOR COSMETICS

The Governments of Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Vietnam, Member States of the Association of Southeast Asian Nations (hereinafter referred to as "ASEAN");

HAVING regard to the Principles of Harmonization of Cosmetic Regulations, the Common Technical Documents for Cosmetics and the progress made in its implementation;

DESIRING to implement the Agreement on the ASEAN Harmonized Cosmetic Regulatory Scheme signed on 2 September 2003.

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

ARTICLE 1 OBJECTIVE

The objective of the ASEAN Mutual Recognition Arrangement of Product Registration Approvals for Cosmetics (hereafter referred to as this Arrangement) is to specify requirements and procedures for the implementation of the mutual recognition of product registration approvals for cosmetics amongst the Member States.

ARTICLE 2 MUTUAL RECOGNITION OF THE PRODUCT REGISTRATION APPROVALS

1. The Member States shall mutually recognize the product registration approvals for cosmetic products, issued by a Member State's Regu-

latory Authority in accordance with the ASEAN Cosmetic Product Registration Requirements and ASEAN Cosmetic Labeling Requirements.

2. Within this Arrangement, "recognition" means the use of certificate of product registration as agreed upon, as a basis for regulatory actions such as approvals or re-issuing the product registration approvals.

ARTICLE 3 PROCEDURES

1. Only cosmetic products registered by a Member State in accordance with Article 2 of this Arrangement can be marketed in the territory of the other Member States.
2. To market cosmetic products meeting requirements of the paragraph 1 of this Article, to the territory of the other Member States, the following documentation is required for submission by the company or person responsible for placing the product in the market (applicant):
 - a) Notification Letter informing the other Member States that the product(s) will be marketed in their respective territories. The information required for Notification are detailed in the ASEAN Cosmetic Product Registration Requirements appearing as Appendix IV; and
 - b) Certified true copy of the Certificate of Product Registration issued by the regulatory authority responsible for cosmetics.
3. Within 30 calendar days following receipt of the documents under paragraph 2 of this Article, the other Member States shall indicate to the applicant either their confirmation that the product can be marketed or their need for clarification on the documentation submitted.
4. Any dispute on the clarification shall be settled between the Member State and applicant concerned in a timely manner through consultation and verification of compliance based on the ASEAN Cosmetic Product Registration Requirements in Article 2 of this Arrangement.

ARTICLE 4 PARTICIPATION

1. This Arrangement is intended to be multilateral in which all Member States are encouraged to participate. However, two or more Member States may proceed first if other Member States are not ready to participate in this Arrangement or decide to proceed directly to the ASEAN Cosmetic Directive.
2. Any Member State that wishes to participate in this Arrangement shall notify the ASEAN Secretariat of its intention to participate and the date on which its participation will take effect. The ASEAN Secretariat shall send a copy of this notification to the other Member States.
3. Member States shall review regularly the progress of the implementation of this Arrangement through the ACC. Meetings will be convened as required and shall be held in rotation among the Member States, the venue and time of which shall be agreed by the Member States.

ARTICLE 5 FINAL PROVISIONS

1. A Member State may at any time withdraw from this Arrangement after giving all the other Member States at least three months' notice in writing with a copy to the ASEAN Secretariat. The withdrawal shall not affect the validity and duration of any activity made under this Arrangement until the completion of such activity.
 2. This Arrangement shall be valid and enforceable until superseded by the ASEAN Cosmetic Directive.
-

SCHEDULE B
ASEAN COSMETIC DIRECTIVE

SCHEDULE B

ASEAN COSMETIC DIRECTIVE

The Governments of Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Vietnam, Member States of the Association of Southeast Asian Nations (hereinafter referred to as "ASEAN");

HAVING regard to the Principles of Harmonization of Cosmetic Regulations, the Common Technical Documents for Cosmetics and the progress made in its implementation; and

DESIRING to implement the Agreement on the ASEAN harmonized Cosmetic Regulatory Scheme signed on 2 September 2003.

HAVE ADOPTED THIS DIRECTIVE:

ARTICLE 1 GENERAL PROVISIONS

1. Member States shall undertake all necessary measures to ensure that only cosmetic products which conform to the provisions of this Directive, its Annexes and Appendices may be placed in the market.
2. Notwithstanding to Article 4 and without prejudice to Article 5 and Article 10, a Member State may not, for reasons related to the requirements laid down in this Directive, its Annexes and Appendices, refuse, prohibit or restrict the marketing of any cosmetic products which comply with the requirements of this Directive, its Annexes and Appendices thereto.
3. The company or person responsible for placing the cosmetic products in the market, shall notify the regulatory authority responsible for cosmetics (hereafter referred to as regulatory authority) of each Member State where the product will be marketed of the place of the

manufacture or of initial importation before the product is placed in the market.

4. The company or person responsible for placing the cosmetic products in the market shall for control purposes keep the product's technical and safety information readily accessible to the regulatory authority of the Member State concerned.

ARTICLE 2

DEFINITION AND SCOPE OF COSMETIC PRODUCT

1. A "cosmetic product" shall mean any substance or preparation intended to be placed in contact with the various external parts of the human body (epidermis, hair system, nails, lips and external genital organs) or with the teeth and the mucous membranes of the oral cavity with a view exclusively or mainly to cleaning them, perfuming them, changing their appearance and/or correcting body odours and/or protecting them or keeping them in good condition.
2. The products to be considered as cosmetic products within the meaning of this definition are listed in Appendix I.
3. Cosmetic products containing any substances in Annex V shall be excluded from the scope of this Directive. Member States may take measures as they deem necessary with regard to those products.

ARTICLE 3

SAFETY REQUIREMENTS

1. A cosmetic product placed on the market must not cause damage to human health when applied under normal or reasonably foreseeable conditions of use, taking account, in particular, of the product's presentation, its labeling, instructions for its use and disposal, warning statements as well as any other indication or information provided by the manufacturer or his authorized agent or by any other person responsible for placing the product on the market.

2. The provision of such warnings shall not, in any event, exempt any person from compliance with the other requirements laid down in this Directive.

ARTICLE 4 INGREDIENT LISTINGS

1. Member States shall adopt the Cosmetic Ingredient Listings of the EU Cosmetic Directive 76/768/EEC including the latest amendments.
2. Member States shall prohibit the marketing of cosmetic products containing:
 - a) substances listed in Annex II;
 - b) substances listed in the first part of Annex III, beyond the limits and outside the conditions laid down;
 - c) colouring agents other than those listed in Annex IV, Part 1 with the exception of cosmetic products containing colouring agents intended solely to colour hair;
 - d) colouring agents listed in Annex IV, Part 1 used outside the conditions laid down, with the exception of cosmetic products containing colouring agents intended solely to colour hair;
 - e) preservatives other than those listed in Annex VI, Part 1;
 - f) preservatives listed in Annex VI, Part 1 beyond the limits and outside the conditions laid down therein, unless other concentrations are used for specific purposes apparent from the presentation of the product;
 - g) UV filters other than those listed in Annex VII, Part 1; and
 - h) UV filters listed in Annex VII, Part 1 beyond the limits and outside the conditions laid down therein.

3. The presence of traces of the substances listed in Annex II shall be allowed provided that such presence is technically unavoidable in good manufacturing practice and that it conforms with Article 3.
4. Member States shall allow the marketing of cosmetic products containing:
 - a) the substances and other ingredients listed in Annex III, Part 2 within the limits and under the conditions laid down, up to the dates in column(g) of that Annex;
 - b) the colouring agents listed in Annex IV, Part 2, used within the limits and under the conditions laid down, until the admission dates given in that Annex;
 - c) the preservatives listed in Annex VI, Part 2, within the limits and under the conditions laid down, until the dates given in column (f) of that Annex. However, some of these substances may be used in other concentrations for specific purposes apparent from the presentation of the product;
 - d) the UV filters listed in Part 2 of Annex VII, within the limits and under the conditions laid down, until the dates given in column (f) of that Annex.

At these dates, these substances, colouring agents, preservatives and UV filters shall be:

- definitively allowed, or
- definitively prohibited (Annex II), or
- maintained for a given period specified in Part 2 of Annexes III, IV and VII, or
- deleted from all the Annexes, on the basis of available scientific information or because they are no longer used.

ARTICLE 5

ASEAN HANDBOOK OF COSMETIC INGREDIENTS

1. Notwithstanding the Article 4, a Member State may authorize the use within its territory of other substances, not contained in the lists of

substances allowed, for certain cosmetic products specified in its national authorization, subject to the following conditions:

- a) the authorization must be limited to a maximum of three years;
 - b) the Member State must carry out an official check on cosmetic products manufactured from the substance or preparation use of which it has authorized;
 - c) cosmetic products thus manufactured must bear a distinctive indication which will be defined in the authorization.
2. The Member State shall forward to the ASEAN Secretariat and to the other Member States the text of any authorization decision taken pursuant to paragraph 1 within two months of the date on which it came into effect.
 3. Before expiry of the three-year period provided for in paragraph 1, the Member State may submit to the ACC a request for the inclusion in the list of permitted substances (Annex VIII – the ASEAN Handbook of Cosmetic Ingredients) given national authorization in accordance with paragraph 1. At the same time, it shall supply supporting documents setting out the grounds on which it deems such inclusion justified and shall indicate the uses for which the substance or preparation is intended. A decision shall be taken on the basis of the latest scientific and technical knowledge, after consultation, at the initiative of the ACC or of a Member State, as to whether the substance in question may be included in a list of permitted substances (Annex VIII – the ASEAN Handbook of Cosmetic Ingredients) or whether the national authorization should be revoked. Notwithstanding paragraph 1(a), the national authorization shall remain in force until a decision is taken on the request for inclusion in the list.

ARTICLE 6 LABELING

1. Member States shall take all necessary measures to ensure that cosmetic products may be marketed only if product label is in full compliance with the ASEAN Cosmetic Labeling Requirements

appearing as Appendix II and the information required thereunder, shall be in legible and visible lettering.

2. Special precautions to be observed in use, especially those listed in the column "Conditions of use and warnings which must be printed on the label" in Annexes III, IV, VI, VII and VIII, which must appear on the label, as well as any special precautionary information on cosmetic products.
3. Member States shall take all measures necessary to ensure that, in labeling, putting up for sale and advertising of cosmetic products, text names, trademarks, pictures and figurative or other signs are not used to imply that these products have characteristics which they do not have.

ARTICLE 7 PRODUCT CLAIMS

1. Member States shall take all necessary measures to ensure that product claims of cosmetic products comply with the ASEAN Cosmetic Claims Guideline, appearing as Appendix III. In general, product claims shall be subjected to national control.
2. As a general rule, claimed benefits of a cosmetic product shall be justified by substantial evidence and/or by the cosmetic formulation or preparation itself. The company or person responsible for placing the cosmetic product in the market will be allowed to use their own scientifically accepted protocols or designs in generating the technical or clinical data provided there is justification why such design is used.

ARTICLE 8 PRODUCT INFORMATION

1. The company or person responsible for placing the cosmetic product in the market shall keep the following information readily accessible to the regulatory authority of the Member State concerned at the address specified on the label in accordance with Article 5 of this Directive:

- a) the qualitative and quantitative composition of the product; in case of perfume compositions, the name and code number of the composition and the identity of the supplier;
 - b) specifications of the raw materials and finished product;
 - c) the method of manufacture complying with the good manufacturing practice as laid down in the ASEAN Guidelines For Cosmetic Good Manufacturing Practice appearing as Appendix VI; the person responsible for manufacture or importation into the market must possess adequate knowledge or experience in accordance with the legislation and practice of the Member State which is the place of manufacture or importation;
 - d) assessment of the safety for human health of the finished product, its ingredients, its chemical structure and its level of exposure;
 - e) existing data on undesirable effects on human health resulting from use of the cosmetic product; and
 - g) supporting data for claimed benefits of cosmetic products should be made available; to justify the nature of its effect.
2. The information referred to in paragraph 1 of this Article must be available in the national language or languages of the Member State concerned, or in a language readily understood by the regulatory authority.
 3. A Member State may, for purposes of prompt and appropriate medical treatment in the event of difficulties, require that appropriate and adequate information on substances used in cosmetic products be made available to the regulatory authority which shall ensure that this information is used only for the purposes of such treatment.

ARTICLE 9

METHODS OF ANALYSIS

The following documents shall be made available by the company or person responsible for placing the cosmetic products in the market, to the cosmetic regulatory authority:

- a) the available methods used by the manufacturer to check the ingredients of cosmetic products corresponding with the Certificate of Analysis; and
- b) the criteria used for microbiological control of cosmetic products and chemical purity of ingredients of cosmetic products and/or methods for checking compliance with those criteria.

ARTICLE 10 INSTITUTIONAL ARRANGEMENTS

1. The ASEAN Cosmetic Committee (ACC) shall coordinate, review and monitor the implementation of this Directive.
2. The ASEAN Consultative Committee for Standards and Quality (ACCSQ) and the ASEAN Secretariat shall provide support in coordinating and monitoring the implementation of this Directive and assist the ACC in all matters relating thereto.
3. The ACC may establish an ASEAN Cosmetic Scientific Body (ACSB) to assist the ACC in reviewing the ingredient lists, technical and safety issues. The ACSB shall consist of representatives from the regulatory authorities, the industry and the academe.

ARTICLE 11 SPECIAL CASES

1. Member State may provisionally prohibit the marketing of a cosmetic product in its territory or subject it to special conditions, if the Member State finds out that on the basis of a substantiated justification, the cosmetic product, although complying with the requirements of the Directive, represents a hazard to health or for reasons specific to religious or cultural sensitivity. Certain product claims may be

permitted or prohibited in accordance with national requirements. Furthermore, the Member State for reasons related to its local organization and laws, may designate a specific competent authority and subject to a different control, a specific cosmetic product which comply with the requirements of this Directive and Annexes thereto. It shall immediately inform the other Member States with a copy to the ASEAN Secretariat stating the grounds for its decision.

2. The ASEAN Secretariat shall notify the ACC, which shall, as soon as possible, consult the Member countries concerned, and deliver its opinion without delay and take the appropriate steps.
3. Member State, which places a restriction or temporary ban on specific cosmetic products shall notify the other Member States with a copy to the ASEAN Secretariat of such measures taken, providing reasons together with particulars of the remedies available under its laws in force and the time limits allowed for the exercise of such remedies.

ARTICLE 12 IMPLEMENTATION

1. Member States shall undertake appropriate measures to implement this Directive.
2. Member States may, however, for a period of 36 months from effective of the Directive, authorize the marketing in their territory of cosmetic products, which do not conform to the requirements of the Directive.
3. Member States shall undertake appropriate measures to ensure that the technical infrastructures necessary are in place to implement this Directive.
4. Member States shall ensure that the texts of such provisions of national laws, which they adopt in the field governed by this Directive are communicated to the other Member States with a copy to the ASEAN Secretariat, who shall promptly notify the ACC.

5. Member States shall ensure that post marketing surveillance is in place and shall have full authority to enforce the law on cosmetic products found to be not complying with this Directive.
 6. The provisions of this Directive may be amended by written agreement of all Member States. All amendments shall become effective upon acceptance by all Member States.
-

รายงานด้านผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ประจำปี 2555*

เครื่องสำอางเป็นผลิตภัณฑ์ที่ส่วนใหญ่ใช้กับผิวภายนอก เพื่อความสะอาด สวยงาม หรือแต่งกลิ่นหอมในชีวิตประจำวัน ดังนั้น การกำกับดูแลเครื่องสำอางตามกฎหมายที่มีอยู่จึงไม่เข้มงวดเท่าผลิตภัณฑ์สุขภาพอื่นๆ เช่น อาหาร ยา หรือเครื่องมือแพทย์ ปัจจุบันพบว่าเครื่องสำอางกลุ่มเครื่องสำอางทั่วไป โดยเฉพาะครีมหรือโลชั่น ประเภทบำรุงผิว ป้องกันแสงแดดหรือทำให้หน้าขาว มักมีการลักลอบผสมสารที่เป็นอันตราย เช่น สารประกอบของปรอท สารไฮโดรควิโนน กรดวิตามินเอ ผสมอยู่ในปริมาณที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ใช้ ผู้ป่วยหลายรายต้องเข้ารับการบำบัดรักษาและหลายรายที่ไม่สามารถเยียวยาแก้ไขให้ผิวหนังที่เสียไปกลับคืนสู่สภาพเดิมได้ บางรายต้องประสบกับผื่นผิวหนังอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง (Ochronosis) หรือผิวหนังดำตางขาว ซึ่งเกิดจากเซลล์ที่ผิวหนังถูกทำลาย (Leucomelanoderma) เครื่องสำอางกลุ่มนี้ส่วนใหญ่แต่เดิมจัดเป็นเครื่องสำอางทั่วไปซึ่งผู้ผลิตสามารถผลิตและวางจำหน่ายได้โดยไม่ต้องขออนุญาต การผลิตก็ทำได้ง่ายทั้งในตึกแถว คอนโด หรือบ้านพักอาศัยทั่วไป การติดตามตรวจสอบจึงทำได้ยาก

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ดำเนินโครงการความปลอดภัยด้านเครื่องสำอาง (Cosmetic Safety) โดยมีผลดำเนินงานดังนี้

1. การกำกับดูแลกฎหมายเครื่องสำอางให้เป็นสากล

ปัญหาผู้ประกอบการที่ยังขาดความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม มุ่งแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่น ดังเช่น ผู้บริโภคจำนวนมากได้รับอันตรายจากเครื่องสำอางที่ลักลอบผสมสารห้ามใช้ หรือการโฆษณาหลอกลวงผู้บริโภค การพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายจึงมีวัตถุประสงค์สำคัญในการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยและความเป็นธรรมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ประเทศไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ได้ร่วมกับประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียนดำเนินการปรับระบบการกำกับดูแลเครื่องสำอางของประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียนให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และได้จัดทำ ASEAN Cosmetic Directive โดยมีข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 ประเทศไทยจึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางให้ทันสมัย สามารถคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกันสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ตลอดจนสอดคล้องกับ ASEAN Cosmetic Directive และในขณะเดียวกันก็สนับสนุน อุตสาหกรรมเครื่องสำอางไทยให้มีศักยภาพในระดับสากลสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ได้ดำเนินการพัฒนา ปรับปรุง กฎหมายปรับแก้ไขกฎกระทรวงและประกาศฯ จำนวน 5 ฉบับ และปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ....โดยสาระสำคัญของร่างกฎหมาย

*ที่มา : รายงานประจำปี ๒๕๕๕ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (Annual Report 2012 Food And Drug Administration) หน้า ๘๔-๙๐. ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นได้จาก http://elib.fda.moph.go.th/library/Planweb/Doc/FDA_Annual55.pdf

(1) ปรับปรุงนิยามเครื่องสำอางให้มีความชัดเจน ครอบคลุม ตามหลักสากล และเพิ่มเติมนิยามศัพท์สำคัญ ส่งออก ผู้รับจัดแจ้ง ผู้ประกอบธุรกิจ ข้อความ โฆษณา สื่อโฆษณา หน่วยงานของรัฐ ด้านอาหารและยา (มาตรา 4)

(2) เพิ่มมาตรการกำกับดูแลเครื่องสำอางโดยกำหนดให้ผู้ประสงค์จะผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางทุกประเภทต้องแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนการผลิต/นำเข้า ปรับจากเดิมเครื่องสำอางบางประเภทเท่านั้นที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับและบางประเภทที่ต้องจดแจ้ง (มาตรา 14)

(3) เพิ่มมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยผู้บริโภคโดยปรับเพิ่มข้อกำหนดเกี่ยวกับภาชนะบรรจุ หลักเกณฑ์วิธีการผลิต วิธีการนำเข้าหรือวิธีการเก็บรักษา วิธีการรายงานอาการไม่พึงประสงค์ ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางซึ่งผู้ผลิตหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางต้องจัดให้มีไว้เพื่อการตรวจสอบเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภค (มาตรา 6(4)-(7))

(4) ปรับปรุงบทบัญญัติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองผู้บริโภคด้านโฆษณาโดยกำหนดให้การโฆษณาเครื่องสำอางจะต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคปรับจากเดิมที่ต้องอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคมาบังคับใช้โดยอนุโลม (มาตรา 39-46)

(5) ปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อหรือส่งเสริมการส่งออก และเพิ่มโอกาสให้องค์กรผู้เชี่ยวชาญหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับดูแลมากขึ้น (มาตรา 7)

(6) กำหนดให้เลขานุการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการแก้ไขข้อความโฆษณาหรือห้ามการโฆษณาหรือโฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดกรณีที่น่าจะมีการโฆษณาข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค

(7) กำหนดเพิ่มโทษผู้ฝ่าฝืน ลักลอบผลิต นำเข้า ขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ (มาตรา 71)

(8) เพิ่มมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยผู้บริโภคโดยเพิ่มอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับอนุมัติจากเลขานุการในการสั่งให้ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย ผู้ขายหรือครอบครอง จัดเก็บเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้เครื่องสำอางปลอม... (ตามมาตรา 54) เรียกคืนและทำลายหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

2. การกำกับดูแลให้เครื่องสำอางปลอดภัย

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการติดตามเฝ้าระวังและตรวจสอบกำกับดูแลให้เครื่องสำอางมีความปลอดภัยตั้งแต่ ตรวจสอบกำกับการนำเข้า การผลิตและการจำหน่ายและตลอดจนรณรงค์ประชาสัมพันธ์ แจ้งเตือน เครื่องสำอางผิดกฎหมาย โดยสรุป ดังนี้

2.1 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอาง ณ ด่านอาหารและยา

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้ดำเนินการตรวจสอบกำกับการนำเข้าเครื่องสำอาง ณ ด่านอาหารและยา โดยตรวจสอบทางกายภาพ ฉลาก การอนุญาตและเอกสารที่เกี่ยวข้องและการตรวจสอบทางห้องปฏิบัติการ เช่น ตรวจสอบสารห้ามใช้ ไอโซโคริโนนสารประกอบของปรอท กรดวิตามินเอ สีห้ามใช้ เชื้อจุลินทรีย์และปริมาณสารสำคัญ 337 รายการ ตกมาตรฐาน 8 รายการ คิดเป็นร้อยละ 2.37

2.2 ติดตามเฝ้าระวังเครื่องสำอางกลุ่มเสี่ยง

เพื่อสำรวจเฝ้าระวังเครื่องสำอางกลุ่มเสี่ยง เครื่องสำอางอันตรายที่ลักลอบผสมสารห้ามใช้และเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค โดยจัดทำกิจกรรมดำเนินงานทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ทั่วประเทศในการเฝ้าระวังสุ่มเก็บตัวอย่างเครื่องสำอางกลุ่มเสี่ยงที่มีชื่อไม่ซ้ำกับเครื่องสำอางที่เคยประกาศผลวิเคราะห์แล้ว (ส่วนกลาง) จำนวน 868 ตัวอย่าง พบสารห้ามใช้ร้อยละ 18.43 (ดังตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 แสดงผลการตรวจเฝ้าระวังเครื่องสำอางกลุ่มเสี่ยงประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

การสุ่มเก็บตัวอย่างเครื่องสำอางกลุ่มเสี่ยง	จำนวนตัวอย่าง	ตรวจวิเคราะห์พบสารห้ามใช้	ร้อยละพบสารห้ามใช้
(ส่วนกลาง)	103	35	33.98
(ส่วนภูมิภาค)	765	125	16.34
รวม	868	160	18.43

ที่มา : กลุ่มควบคุมเครื่องสำอาง

2.3 ประกาศแจ้งเตือนรายชื่อเครื่องสำอางผิดกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารวบรวมข้อมูลหลักฐานจากการติดตามเฝ้าระวังเครื่องสำอางอันตรายโดยนำเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการเครื่องสำอางก่อนจัดทำประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเพื่อแจ้งเตือนประชาชนต่อไป ในปีงบประมาณ 2555 ออกประกาศไปแล้ว 28 ฉบับ ประกาศรายชื่อเครื่องสำอางผิดกฎหมาย เครื่องสำอางอันตราย รวมทั้งสิ้น 165 รายการ

2.4 รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภค ผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้องได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเครื่องสำอางผิดกฎหมายและอันตรายที่จะเกิดต่อผู้ใช้ โดยผลิตสื่อและเผยแพร่ความรู้ ได้แก่ แผ่นพับเครื่องสำอางผิดกฎหมายรุ่น 3-5 แผ่นพับฉลาก รวมจำนวน 348,800 แผ่น ให้แก่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด กรุงเทพมหานคร ศูนย์วิทยุฯ กรมอนามัย และมหาวิทยาลัย และยังมียุมือเครื่องสำอางอีก 1 เรื่องเผยแพร่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จำนวน 1,520 เล่ม นอกจากนั้นยังมีสารคดีทางโทรทัศน์ วิทยุ คอลัมน์กึ่งในนิตยสาร หนังสือพิมพ์ ตลอดจนเว็บไซต์อีกจำนวนหนึ่ง (ดังตารางที่ 15)

เพื่อให้ผู้บริโภคตระหนักถึงความปลอดภัยด้านเครื่องสำอางอย่างต่อเนื่องและเพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางป้องกันมิให้ประชาชนตกเป็นเหยื่อการโฆษณาโอ้อวดเกินจริงและเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางอย่างรู้เท่าทัน

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนสื่อความรู้เกี่ยวกับเครื่องสำอางที่เผยแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2555

สื่อ	หน่วยงาน	จำนวน (ฉบับ)
แผ่นพับประชาสัมพันธ์เครื่องสำอางผิดกฎหมาย (รุ่น 3-5)	ส่งสำนักงานสาธารณสุขทุกจังหวัด	128,800
	ส่งเขตกทม	20,000
	ส่งศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ทั่วประเทศ	5,600
	ส่งมหาวิทยาลัย	21,600
	สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย	4000
	กระทรวงสาธารณสุข	
แผ่นพับฉลากเครื่องสำอางและข้อแนะนำการเลือกซื้อ โครงการ cosmetic safety	ส่งสำนักงานสาธารณสุขทุกจังหวัด	121,600
	ส่งเขตกทม	20,000
	ส่งศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์	5,600
	ส่งมหาวิทยาลัย	21,600
คู่มือเครื่องสำอางทาสี ฝ้า หน้าขาว ที่อันตรายและผิดกฎหมาย	ส่งสำนักงานสาธารณสุขทุกจังหวัด	1,520

ที่มา : กลุ่มควบคุมเครื่องสำอาง

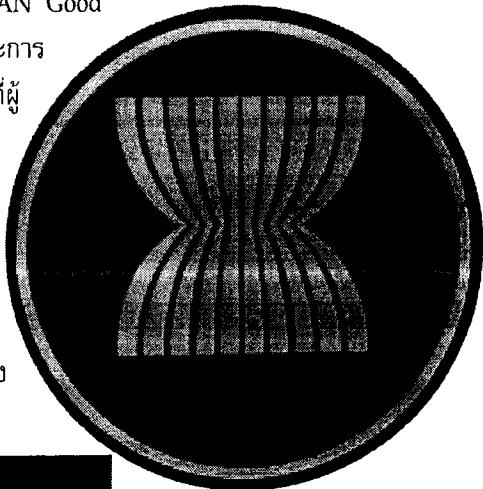

2.5 ติดตามตรวจสอบดำเนินคดีผู้ฝ่าฝืนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้บริโภคปลอดภัยจากเครื่องสำอางผิดกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัดทั่วประเทศและสำนักงานตำรวจแห่งชาติรณรงค์กิจกรรมเพื่อควบคุมกำกับดูแลผู้จำหน่ายทั้งขายส่งและขายปลีก รวมทั้งประสานการดำเนินงานเพื่อหลายแหล่งผลิตแหล่งค้าส่งเครื่องสำอางผิดกฎหมายที่สำคัญ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.2555 สามารถจับกุมหลายแหล่งผลิตที่สำคัญ 11 ครั้ง รวมผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่ผิดกฎหมายกว่า 89 รายการ

3. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้านเครื่องสำอาง

การประชุมรัฐมนตรีกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศได้มีการลงนามความตกลงว่าด้วยการปรับปรุงกฎระเบียบด้านเครื่องสำอางให้เป็นหนึ่งเดียวกันของอาเซียน (Agreement on ASEAN Harmonized Cosmetic Regulatory Scheme: AHCRS) เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2546 โดยความตกลงฯดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2551 นั้น เพื่อให้การดำเนินการตามความตกลงฯบรรลุวัตถุประสงค์ งานกำกับดูแลผลิตภัณฑ์หลังออกสู่ตลาด กลุ่มควบคุมเครื่องสำอาง สำนักงานควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลสถานที่ผลิตเครื่องสำอางและตรวจสอบเฝ้าระวังผลิตภัณฑ์ในท้องตลาดมีความจำเป็นต้องนำระบบคุณภาพตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตเครื่องสำอาง (GMP) และการตรวจสอบ เฝ้าระวังผลิตภัณฑ์ในท้องตลาด (Post Marketing Surveillance) ตามบทบัญญัติเครื่องสำอางอาเซียน มาบังคับใช้ให้ทันในวันดังกล่าว หลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตเครื่องสำอางของอาเซียน (ASEAN Good Manufacturing Practice for Cosmetic: ASEAN GMP) และการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง (PIF) เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่ผู้ผลิตเครื่องสำอางทุกรายในประเทศสมาชิกอาเซียนต้องถือปฏิบัติ ไม่ว่าจะผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศหรือผลิตเพื่อส่งออก การจัดทำเอกสารพร้อมวิธีการบันทึกข้อมูลทุกกระบวนการงานตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตเครื่องสำอางและการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง (PIF) เป็นกิจกรรมที่ผู้ผลิตเครื่องสำอางส่วนใหญ่โดยเฉพาะผู้ผลิตวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังขาดความรู้ ความเข้าใจ

ดังนั้น เพื่อให้ผู้ผลิตเครื่องสำอาง และเจ้าหน้าที่ภาครัฐซึ่งเป็นผู้ตรวจประเมิน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารตามระบบคุณภาพ ASEAN GMP และเอกสารข้อมูลผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง (PIF) รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง และเพื่อพัฒนาการผลิตเครื่องสำอางให้มีมาตรฐานตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตเครื่องสำอางเทียบเท่ามาตรฐานสากล และเป็นการสนับสนุนการส่งออก สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จึงได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการในวันที่ 3-6 กรกฎาคม 2555 อบรมผู้ประกอบการจาก 28 บริษัท จำนวน 46 ราย จากการอบรมพบว่า ผู้ผลิตเครื่องสำอาง และเจ้าหน้าที่ภาครัฐซึ่งเป็นผู้ตรวจประเมินมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารตามระบบคุณภาพ ASEAN GMP และเอกสารข้อมูลผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง (PIF) เพิ่มขึ้น ผู้ผลิตเครื่องสำอางสามารถนำความรู้ ความเข้าใจ ไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำเอกสารให้สอดคล้องกับผลิตภัณฑ์ และผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตเครื่องสำอาง

4. พัฒนาบุคลากรและกระบวนการ

การกำกับดูแลสถานที่ผลิตเครื่องสำอางและตรวจสอบเฝ้าระวังผลิตภัณฑ์ในท้องตลาดมีจะต้องนำระบบคุณภาพตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตเครื่องสำอาง(GMP)และการตรวจสอบเฝ้าระวังผลิตภัณฑ์ในท้องตลาด(Post Marketing Surveillance)ตามทบทวนกฎระเบียบเครื่องสำอางของอาเซียน ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จึงได้อบรมเชิงปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิตเครื่องสำอาง (GMP) และการตรวจสอบเฝ้าระวังผลิตภัณฑ์ในท้องตลาด (Post Marketing Surveillance) โดยการตรวจสอบข้อมูลผลิตภัณฑ์ (Product Information file : PIF) เมื่อวันที่ 27-29 มิถุนายน 2555 มีเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารวมจำนวน 44 คน

5. วิจัยและพัฒนาศักยภาพ โครงสร้าง การให้ความรู้การใช้เครื่องสำอางแก่ช่างเสริมสวยในเขตกรุงเทพมหานคร

ช่างเสริมสวยจัดเป็นผู้ประกอบการประเภทหนึ่ง ที่ใกล้ชิดกับผู้บริโภคโดยตรงเมื่อเทียบกับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่าย เนื่องจากช่างเสริมสวยเป็นผู้ใช้เครื่องสำอางเพื่อบริการประชาชนทั่วไป เช่น ดัด สระ โกรก ย้อม ทำสี ยืดผม ทำเล็บ นวดหน้า มาร์คหน้า เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันมีประชาชนนิยมใช้บริการช่างเสริมสวยเพิ่มมากขึ้นเมื่อเทียบกับในอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำสีผมและแต่งเล็บตามแฟชั่น ทำให้ต้องใช้ผลิตภัณฑ์ประเภทย้อมผม ฟอกสี และแต่งเล็บบ่อยครั้ง และหากช่างเสริมสวยขาดความรู้และความเข้าใจ หรือใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน อาจส่งผลทำให้ช่างเสริมสวยและประชาชนผู้รับบริการได้รับอันตรายหรือ เกิดอาการแพ้ได้

ด้วยเหตุนี้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจึงตระหนักถึงอันตรายและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางดังกล่าว โดยได้ร่วมกับคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในการให้ความรู้การใช้เครื่องสำอางแก่ช่างเสริมสวย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 487 คนใน 50 เขตกรุงเทพมหานคร โดยให้ความรู้แก่ช่างเสริมสวยโดยตรงพร้อมทั้งการสัมภาษณ์ ในประเด็นความรู้เกี่ยวกับเครื่องสำอาง พฤติกรรมการเลือกซื้อเครื่องสำอาง พฤติกรรมการทำงาน การรับรู้อันตรายเกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอาง และช่องทางการรับรู้เกี่ยวกับเครื่องสำอาง เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายต่อไป

ผลจากการศึกษาพบว่า ช่างเสริมสวยส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ ฉลากเครื่องสำอาง อยู่ในเกณฑ์ดีมาก (80-100%) แต่ไม่รู้ว่า ครีมรักษาผิว ครีมรักษาฝ้า จุดต่างดำ น้ำยาขัดผผม ยาทาเล็บ น้ำยาย้อมผผม น้ำหอม เป็นเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 และร้อยละ 95 เลือกซื้อเครื่องสำอางที่มีฉลากภาษาไทย แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อผู้ผลิต/นำเข้า พร้อมทั้งอยู่วันเดือนปีที่ผลิต และเลือกซื้อจากร้านค้าที่มีหลักแหล่งแน่นอน และทุกคนอ่านฉลากก่อนใช้เครื่องสำอาง และปฏิบัติตามคำเตือนในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อพฤติกรรมการทำงานของช่างเสริมสวย และยังพบอีกว่าทุกคนรับรู้อันตรายเกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอาง อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันอันตรายเกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอาง เช่น การสวมถุงมือขณะใช้ผลิตภัณฑ์ย้อมผผม และล้างมือทันทีหลังจากสัมผัสกับผลิตภัณฑ์ย้อมผผม เป็นต้น

สำหรับช่องทางรับรู้เกี่ยวกับเครื่องสำอางพบว่า โทรทัศน์เป็นช่องทางที่มีการรับรู้มากที่สุด ร้อยละ 100 และการติดต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สายด่วน อย. อินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางการรับรู้ที่น้อยที่สุด ทั้งนี้ ข้อเสนอผลการศึกษาพบว่า ช่างเสริมสวยต้องการได้รับความรู้โดยตรงเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลเครื่องสำอาง จะหาช่องทางสื่อสารและเผยแพร่ความรู้ที่เหมาะสมสำหรับช่างเสริมสวย เพื่อให้ช่างเสริมสวยเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและนำไปปฏิบัติให้ถูกต้องต่อไป

ความแตกต่างของบทบัญญัติเครื่องสำอางอาเซียน (ACD)
จากกฎหมายเครื่องสำอางของไทย*

ประเทศไทย มีข้อกำหนดเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยผู้บริโภคเกี่ยวกับเครื่องสำอาง มาตั้งแต่ พ.ศ. 2517 จนถึงพระราชบัญญัติเครื่องสำอางฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2535 ซึ่งข้อกำหนดของไทย และข้อกำหนดของอาเซียนมีบางส่วนที่ต่างกัน การปรับข้อกำหนดต่างๆ จึงส่งผลกระทบต่อทั้งการทำงาน ภาครัฐและการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน

ความแตกต่างในสาระของ ACD และพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 มีประเด็น สำคัญที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันเพื่อให้มีการปรับตัวได้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ทั้งต่อ ผู้บริโภคและภาคธุรกิจ ดังนี้

1. การแจ้งเตือนเครื่องสำอาง (notification)

ACD ระบุให้ผู้ผลิตเครื่องสำอางทุกรายต้องมาแจ้งเตือนเครื่องสำอางที่ตนผลิตแก่ ภาครัฐ แต่พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 ใช้ระบบขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางสำหรับเครื่องสำอาง ที่ระบุว่าเป็นเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ และเครื่องสำอางควบคุม ซึ่งเป็นเครื่องสำอางส่วนน้อย ผู้ผลิต เครื่องสำอางส่วนใหญ่เป็นเครื่องสำอางทั่วไปซึ่งกฎหมายให้ใช้ระบบควบคุมตนเอง ก็ต้องผลิตให้ได้ มาตรฐานตามที่กำหนดและมีฉลากที่มีข้อความตามที่ระบุในกฎหมาย

2. ข้อมูลของผลิตภัณฑ์

ACD กำหนดให้บริษัทหรือนุคคลที่รับผิดชอบผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางจะต้องเก็บ รักษาข้อมูลทางด้านวิชาการและข้อมูลผลิตภัณฑ์ (Product Information file: PIF) ที่พร้อมให้หน่วยงานที่ กำกับดูแลตรวจสอบได้ทันที เป็นข้อกำหนดใหม่ที่ไม่มีในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535

3. การปฏิบัติตาม GMP

ACD ระบุให้ผู้ผลิตเครื่องสำอางต้องปฏิบัติตาม ASEAN GMP Guideline ซึ่งผ่อนผัน การบังคับใช้ 3 ปี (กล่าวคือ จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 31 ธันวาคม 2553) เป็นข้อกำหนดที่ไม่มีใน พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535

*ที่มา : แผนยุทธศาสตร์ต่างประเทศด้านเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ สำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ และ กลุ่มควบคุมเครื่องสำอาง สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข หน้า ๒-๔๔, ๑๖ ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นได้จาก <http://203.157.72.106/fulltext2/public/picture.asp?temp=17234>

4. รายการสารห้ามใช้

ACD กำหนดรายการสารที่ใช่ และห้ามใช้ในเครื่องสำอางเพิ่มจากข้อกำหนดของพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535 ทำให้ต้องเตรียมข้อมูลวิชาการของไทยในกรณีจำเป็นต้องขอสงวนรายการสารหรือปริมาณที่เหมาะสมของไทยที่ต่างจากประเทศสมาชิกอื่นรวมทั้งต้องพัฒนาวิธีตรวจสอบสารตามรายการที่กำหนดไว้

1.3 การเตรียมการรองรับผลกระทบ

สำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายโดยกลุ่มควบคุมเครื่องสำอางมีมาตรการรองรับรองรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ มาโดยลำดับ ไม่ว่าจะเป็นการกระจายอำนาจให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้รับจดทะเบียนเครื่องสำอาง การชี้แจงสารตกค้างที่เปลี่ยนไปทั้งแก่ภาครัฐและภาคเอกชน การอบรมชี้แจงผู้ประกอบการเรื่อง GMP, PIF, สารห้ามใช้ การแสดงฉลากระบบฉลากแจ้ง ฯลฯ อย่างไรก็ตามการดำเนินการที่ผ่านมายังจำกัดอยู่ในภารกิจรับผิดชอบของกลุ่มควบคุมเครื่องสำอาง สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ในขณะที่การปรับแก้ไขกฎหมายเครื่องสำอางให้เป็นไปตามข้อกำหนดกฎหมายและสอดคล้องกับมาตรฐานอาเซียนและสากลทำให้มีข้อกำหนดใหม่ที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการรายย่อยและวิสาหกิจชุมชนอยู่บ้าง ซึ่งต้องใช้ทรัพยากรมากขึ้น ทั้งเงิน บุคลากร และองค์ความรู้ จึงมีความจำเป็นต้องสร้างเครือข่ายเพิ่มเติมเพื่อพัฒนากระบวนการปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนข้อมูลข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากภาคส่วนต่างๆที่มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคอุตสาหกรรมเครื่องสำอางอย่างเป็นระบบ เพื่อเตรียมการ หรือหามาตรการส่งเสริมผู้ประกอบการให้เข้มแข็งขึ้น รวมทั้งหามาตรการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

โครงการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบต่อผู้ประกอบการเครื่องสำอางภายในประเทศจากการปรับกฎระเบียบตามความร่วมมือของอาเซียน (สำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ 2550) และการหารือภาคส่วนต่างๆ พบว่าผู้ประกอบการขนาดเล็กและวิสาหกิจชุมชน อาจได้รับผลกระทบ และยังไม่สามารถดำเนินการตาม หลักเกณฑ์วิธีการปฏิบัติที่ดีในการผลิตเครื่องสำอาง (Good Manufacturing Practice: GMP) และข้อมูลผลิตภัณฑ์ (Product Information file: PIF) ได้ภายในปี 2553 เป็นต้น

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ที่ดำเนินการนี้มีวัตถุประสงค์ให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนในการแสดงความคิดเห็น และวางแผนยุทธศาสตร์ร่วมกัน พร้อมกับมีโอกาสรับรู้และเข้าถึงข้อมูลของภาครัฐในส่วนที่เป็นนโยบาย การดำเนินงาน และแผนดำเนินการในอนาคต ซึ่งยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้เป็นการบูรณาการและประสานประโยชน์ระหว่างภาคส่วนต่างๆ ร่วมกันทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุดต่อประเทศชาติเป็นสำคัญ

บทบาทของภาครัฐ และการเตรียมการกระทรวงสาธารณสุข

ที่ผ่านมาสำนักงานคณะกรรมการอาหารยาในฐานะผู้แทนประเทศไทยมีบทบาทในการเจรจาเวทีของอาเซียนด้านเครื่องสำอางได้แก่ 1) ASEAN Cosmetics Committee (ACC) และ 2) ASEAN Cosmetics Scientific Body (ACSB) ซึ่งต้องศึกษา วิเคราะห์ประเด็นปัญหา จุดแข็ง จุดอ่อน พร้อมด้วยข้อมูลทั้งด้านวิชาการ เช่น การเตรียมข้อมูลวิชาการของไทย ในกรณีจำเป็นต้องขอสงวนรายการสาร (Ingredient list) หรือ ปริมาณที่เหมาะสมของไทยแตกต่างจากประเทศสมาชิกอื่น รวมถึงความพร้อม ความต้องการ และความคาดหวังของภาคธุรกิจ ที่ต้องการให้ภาครัฐผลักดันในเวทีของอาเซียน

อย่างไรก็ตามการบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการผลักดันความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง เช่นการใช้จุดแข็งของห้องปฏิบัติการ เช่น กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์บริการ ฯลฯ เป็นแกนนำเรื่องการรับรองมาตรฐาน การต่อ ยอดงานวิจัยและพัฒนาจากสถาบันการศึกษาหรือสถาบันต่างๆ ที่เป็นผู้ชำนาญการในเทคโนโลยีเฉพาะ ด้าน เช่น ศูนย์นาโนเทคโนโลยีแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ศูนย์ พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ศูนย์ไบโอเทค) หรือการใช้ทรัพยากรจากหน่วยงาน เช่น สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) กองทุน FTA (กรมการค้าต่างประเทศ) ซึ่งที่ผ่านมาการบูรณาการดังกล่าวยังมีความจำกัด กระบวนการของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์จึงเป็นเวที ให้สามารถบูรณาการจุดแข็งของภาคส่วนต่างๆ ได้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้นซึ่งผลที่ได้รับจากกระบวนการจัดทำ ยุทธศาสตร์ต่างประเทศที่สำคัญ คือ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้สะท้อนให้เห็นถึงข้อเสนอแนะที่ควรเป็นท่าที ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารยาในการไปเจรจาในเวทีเครื่องสำอางอาเซียนในอนาคตด้วย พร้อมทั้งการมีข้อมูลเชิงประจักษ์มาใช้ประกอบการตัดสินใจ

ข้อเสนอแนะในการเจรจาต่างประเทศ

ข้อมูลจากการระดมสมอง ผลวิเคราะห์ SWOT ความสำคัญ และความเร่งด่วนของการวิเคราะห์ และผลักดันท่าทีการเจรจาถึงความจำเป็นต้องการหาทิศทางเจรจาในเวทีต่างประเทศในที่ประชุม คณะทำงาน และผู้เกี่ยวข้องสามารถสรุปเป็นหลักการเกี่ยวกับการเจรจาต่างประเทศดังต่อไปนี้

1. การขอรับการสนับสนุนด้านเงินทุน ความรู้ เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์กรรมวิธีที่ดีในการผลิตเครื่องสำอาง (GMP) และข้อมูลผลิตภัณฑ์ (PIF) สำหรับผู้ประกอบการรายเล็ก
2. การกำหนดเวลาเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติเครื่องสำอางอาเซียน (ACD) ด้านหลักเกณฑ์กรรมวิธีที่ดีในการผลิตเครื่องสำอาง (GMP) และการจดแจ้ง (Notification)
3. การเตรียมข้อเสนอที่ส่งเสริมและสนับสนุนจุดแข็งของอุตสาหกรรมเครื่องสำอางไทย
4. การเตรียมทางเลือกเพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงผลกระทบต่อจุดอ่อนของอุตสาหกรรมเครื่องสำอางไทย
5. การพิจารณามาตรฐานหน่วยตรวจสอบและใช้งานร่วมกัน
6. การเจรจาต่อรองเพื่อลดอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี
7. การสร้างแนวร่วมกับประเทศสมาชิกในประเด็นที่ไทยยังไม่พร้อม

อย่างไรก็ตาม ประเด็นทั้งหมดนี้ต้องมีการหารือและเตรียมข้อมูลสนับสนุนที่เป็นระบบต่อไป เพื่อให้สามารถระบุ กำหนดเวลา ทางเลือก ทางเดิน ฯลฯ ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

สถิติเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้บริโภค*

จากข้อมูลที่มีอยู่ปรากฏว่า ในแต่ละปีมีผู้บริโภคที่ส่งเรื่องราวร้องทุกข์เพื่อขอความเป็นธรรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนนับพันเรื่อง โดยผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุด คือ เรื่องของอาหาร รองลงมา คือ ยา และเครื่องสำอาง เป็นต้น

ข้อมูลการร้องเรียน

ในปีงบประมาณ 2553 สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคจำนวน 1,124 เรื่อง โดยเรื่องที่ถูกร้องเรียนมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ อาหาร ร้อยละ 55.52 (จำนวน 629 เรื่อง) รองลงมาคือ ยา ร้อยละ 23.04 (จำนวน 259 เรื่อง) และเครื่องสำอาง ร้อยละ 10.68 (จำนวน 120 เรื่อง) ตามลำดับ (ที่มา : คำนวณจากตารางสถิติร้องเรียนของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ปีงบประมาณ 2553)

ตารางที่ 1

แสดงสถิติรับเรื่องร้องเรียน ปีงบประมาณ 2553

เรื่องที่ร้องเรียน	ด.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	รวม
ยา	19	14	25	17	30	18	13	20	29	21	24	29	259
อาหาร	50	55	42	50	64	52	25	29	67	65	55	70	624
เครื่องสำอาง	10	13	9	10	11	12	5	2	9	10	9	20	120
เครื่องมือแพทย์	3	5	5	5	3	5	2	3	5	6	3	6	51
ยาเสพติด	0	0	0	0	0	0	0	1	2	0	0	0	3
วัตถุอันตราย	1	0	1	0	1	0	0	0	1	2	0	2	8
อื่นๆ	5	6	3	4	5	2	4	5	9	3	8	3	57
รวม	88	93	85	86	114	91	49	60	122	107	99	130	1124

ที่มา : ผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียน ศูนย์เฝ้าระวังและรับเรื่องร้องเรียนผลิตภัณฑ์สุขภาพ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา อ้างใน http://newsser.fda.moph.go.th/hpsc/frontend/theme/view_info_operation.php?Submit=Clear&ID_Info_Operation=00000021

โดยประเด็นที่มีการร้องเรียนเข้ามามาก คือ การโฆษณาอาหาร (ไม่ได้ขออนุญาต หรือ โฆษณาเกินจริง) จำนวน 160 ครั้ง การขายยา (ขายยาโดยไม่ขออนุญาต, ขายยาโดยไม่มีเภสัชกร, ขายยาหมดอายุ ยาชุด) จำนวน 114 ครั้ง โฆษณายา (โฆษณาเกินจริง, โฆษณาได้รับอนุญาตหรือไม่) จำนวน 82 ครั้ง

* ที่มา : HISO สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นได้จาก http://www.hiso.or.th/hiso/tonkit/tonkits_24.php

ฉลากอาหาร (ไม่ระบุวันเดือนปี, ผลิต/หมดอายุ, ไม่มีเลขสารบบอาหาร) จำนวน 75 ครั้ง เครื่องดื่ม (ไม่มี อย./สกปรก) 75 ครั้ง ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า (จำหน่ายสินค้าหมดอายุ, ไม่มีคุณภาพ, ชิ้นรา) จำนวน 65 ครั้ง นม เช่น นมยูเอชที นมผง เป็นต้น (เสียก่อนหมดอายุ, หรือมีสารปนเปื้อน) จำนวน 51 ครั้ง เครื่องสำอาง (สงสัยคุณภาพ, มีสารอันตราย) จำนวน 44 ครั้ง ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารปลอม ไม่มีเลขสารบบอาหาร) จำนวน 37 ครั้ง น้ำดื่ม (ไม่มี อย., สกปรก, สงสัยคุณภาพ) จำนวน 34 ครั้ง (ดังตาราง)

ลำดับ	กรณีร้องเรียน	ปีงบประมาณ 53 (จน.ครั้ง)	รายละเอียด
1	โฆษณาอาหาร	160	โฆษณาเกินจริง โฆษณาได้รับอนุญาตหรือไม่
2	การขายยา	114	ขายยาโดยไม่ขออนุญาต ขายยาโดยไม่มี เภสัชกร ขายยาหมดอายุ ยาชุด
3	โฆษณายา	82	โฆษณาเกินจริง โฆษณาได้รับอนุญาตหรือไม่
4	ฉลากอาหาร	75	ฉลากไม่ระบุ ว.ด.ป.ที่ผลิต/หมดอายุ ฉลากไม่มีเลขสารบบอาหาร
5	เครื่องดื่ม	75	เครื่องดื่มไม่มี อย. เครื่องดื่มสกปรก
6	ร้านค้า ห้างสรรพสินค้า	65	จำหน่ายสินค้าหมดอายุ ไม่มีคุณภาพ ชิ้นรา
7	นม (เช่น นมยูเอชที นมผง)	51	นมเสียก่อนหมดอายุ นมมีสารปนเปื้อน สงสัยคุณภาพ
8	เครื่องสำอาง	44	เครื่องสำอาง สงสัยคุณภาพ มีสารอันตราย
9	ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร	37	ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารปลอม ไม่มีเลขสารบบอาหาร
10	น้ำดื่ม	34	น้ำดื่มไม่มี อย. น้ำดื่มสกปรก สงสัยคุณภาพ

ที่มา : ผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียน ศูนย์เฝ้าระวังและรับเรื่องร้องเรียนผลิตภัณฑ์สุขภาพ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพ็ชิ่งอ้าง.

ทั้งนี้ช่องทางที่มีการร้องเรียนมากที่สุดคือ จดหมาย/หนังสือ ร้อยละ 42.53, รองลงมาคือ โทรศัพท์ ร้อยละ 26.69, อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 15.12, มาร้องเรียนด้วยตนเอง ร้อยละ 12.19, ส่งเรื่องร้องเรียนมาที่ ตู้ ปณ. 52 ปณจ. ร้อยละ 3.11 และโทรสาร ร้อยละ 0.36

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.*

เครื่องสำอางเป็นปัจจัยเสริมที่มีความจำเป็นต่อมนุษย์ อาจกล่าวได้ว่าในสังคมปัจจุบัน ไม่มีผู้ใดดำเนินชีวิตประจำวันโดยไม่ได้ใช้เครื่องสำอางอย่างน้อยที่สุดก็ใช้เครื่องสำอางบางประเภท เช่น สบู่ แชมพู หรือยาสีฟัน เพื่อความสะอาด โดยส่วนใหญ่การใช้เครื่องสำอางจะเน้นไปในด้านของความสวยความงาม แต่กลับมองข้ามอันตรายที่จะได้รับจากการมีสิ่งแปลกปลอมเข้าไปในร่างกาย โดยเฉพาะเครื่องสำอางที่ไม่ได้มาตรฐาน และมีสารต้องห้ามเป็นส่วนผสม ผลกระทบจากการใช้เครื่องสำอางที่มีสารอันตรายเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดเป็นส่วนประกอบ หรือมีการผลิตที่ไม่ได้มาตรฐาน เช่น การใช้วัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุไม่ได้มาตรฐาน หรือเครื่องสำอางปลอม ฯลฯ อาจทำให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภค เมื่อนำไปใช้จึงเกิดผลกระทบไม่ว่าจะเป็นการแพ้ เป็นผื่นคัน หรือเป็นฝ้าถาวรบนใบหน้า

ดังนั้น มาตรฐานการผลิตเครื่องสำอางที่มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องสำคัญ จำเป็นต้องมีการควบคุม ดูแล และตรวจสอบในทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เป็นมาตรการการคุ้มครองความปลอดภัย สุขอนามัย และลดความเสี่ยงของผู้บริโภค ประกอบกับประเทศไทยซึ่งเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน ได้ร่วมลงนามในความตกลงว่าด้วยการปรับกฎระเบียบด้านเครื่องสำอางให้สอดคล้องกัน (Agreement on the ASEAN Harmonized Cosmetic Regulatory Scheme) จึงมีผลทำให้ประเทศสมาชิกซึ่งลงนามในข้อตกลงดังกล่าวต้องปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องสำอางให้เป็นระบบการแจ้งรายละเอียดการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางต่อหน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลเครื่องสำอางก่อนที่จะจัดจำหน่าย จึงต้องปรับปรุงกฎหมายเครื่องสำอางให้สอดคล้องกับระบบดังกล่าว อันเป็นการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมเครื่องสำอางของประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภคอีกด้วย

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. สรุปได้ดังนี้

๑. เพื่อให้สอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยการปรับกฎระเบียบด้านเครื่องสำอางให้สอดคล้องกันของอาเซียน (Agreement on ASEAN Harmonized Cosmetic Regulatory Scheme) ที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกอยู่

๒. เพื่อปรับปรุงระบบการแจ้งรายละเอียดการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางก่อนที่จะผลิตหรือนำเข้าให้เป็นระบบเดียวกัน

* ที่มา : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. เรียบเรียงโดย นางกิตติมา อรุณพูลทรัพย์ วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย

๓. เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเทคโนโลยี และการแข่งขันทางการค้า

๔. เพื่อให้อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องสำอางภายในประเทศมีการพัฒนาก้าวหน้ายิ่งขึ้น อีกทั้งช่วยเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล

๕. เพื่อปรับปรุงมาตรการการคุ้มครองความปลอดภัยให้เกิดความเป็นธรรม ช่วยลดความเสี่ยงของผู้บริโภค และยังช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือจากผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น

๖. มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางและติดตามเฝ้าระวังความปลอดภัยของผู้บริโภคอย่างเป็นระบบ

๗. เพื่อให้เครื่องสำอางทุกชนิดมีฉลากที่ถูกต้องตามกฎหมาย และไม่ใช่ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

๘. การเพิ่มเติมข้อกำหนดที่ต้องการยกเว้นไม่นำมาใช้บังคับกับวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง จะทำให้เกิดความชัดเจนและไม่เกิดปัญหาในการตีความกฎหมาย

๙. การผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อการส่งออกตามมาตรฐานของประเทศคู่ค้า ช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมในด้านการส่งออกเครื่องสำอางของประเทศ

๑๐. เพื่อกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องสำอางให้เกิดความชัดเจน เนื่องจากในปัจจุบันมีการโฆษณาสินค้าที่ใช้ข้อความที่ไม่ตรงต่อความเป็นจริงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก

๑๑. การกำหนดให้มีคณะกรรมการเครื่องสำอางในวาระเริ่มแรกให้ปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้น ทำให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

๑๒. เพื่อปรับปรุงบทกำหนดโทษและค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕
- : พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ (มาตรา ๕๒ แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” ในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕)
- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๑๗๘๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติ

เครื่องสำอาง

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗

(๒) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องสำอาง” หมายความว่า

(๑) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โรย พ่น หยอด ใส่ อบ หรือกระทำ

ด้วยวิธีอื่นใด ต่อส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายเพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือส่งเสริมให้เกิดความสวยงามและรวมตลอดทั้งเครื่องประดับต่าง ๆ ด้วย แต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับและเครื่องแต่งตัว ซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ
หรือ

(๓) วัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง
“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือหุ้มห่อเครื่องสำอาง
โดยเฉพาะ

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ เกี่ยวกับเครื่องสำอางซึ่งแสดงไว้ที่เครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อ และหมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับเครื่องสำอาง

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม เปลี่ยนรูป แปรสภาพ ปรงแต่ง แบ่งบรรจุ หรือเปลี่ยนภาชนะบรรจุ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่ายแจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการค้าและหมายความรวมถึงมิไว้เพื่อขายด้วย

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคารหรือส่วนของอาคารและหมายความรวมถึงบริเวณสถานที่ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องสำอาง

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ซึ่งการผลิตเพื่อขายหรือการนำเข้าเพื่อขาย ต้องได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๖ เสียก่อน

(๒) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางควบคุม ซึ่งการผลิตเพื่อขายหรือการนำเข้าเพื่อขาย ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามมาตรา ๒๗

(๓) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้าหรือขาย

(๔) กำหนดชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง

(๕) กำหนดชื่อและปริมาณของวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง

(๖) กำหนดชื่อ ประเภท ชนิดหรือลักษณะของเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก

เครื่องสำอางที่จะกำหนดเป็นเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ต้องเป็นเครื่องสำอางที่อาจเป็นอันตรายรุนแรงต่อผู้ใช้ หรือมีส่วนประกอบของวัตถุมีพิษ หรือวัตถุอื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายรุนแรงต่อสวัสดิภาพอนามัยของบุคคล

ก่อนออกประกาศตามมาตรานี้ ให้มีการรับฟังข้อคิดเห็นจากหน่วยราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ตามควรแก่กรณี เว้นแต่จะเป็นเรื่องเร่งด่วนหรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจปฏิบัติได้เช่นนั้น

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการเครื่องสำอางคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์บริการ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะเภสัชศาสตร์สองคนเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต นำเข้าหรือจำหน่ายเครื่องสำอางไม่เกินสองคนเป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและเลขานุการหนึ่งคน และเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการสองคน

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนสมรรถภาพ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๕ มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๕

(๒) ให้คำแนะนำหรือความเห็นในการขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม

(๓) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๑ มี

อำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด เพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามมาตรา ๕ (๑) เว้นแต่เลขสิทธิการจะรับขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางนั้นแล้ว

บทบัญญัติวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่นำเครื่องสำอางควบคุมพิเศษเข้ามาเพื่อขายในร้านค้าปลอดอากร แต่ในการนี้รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดให้ต้องปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยของประชาชนหรือป้องกันการฝ่าฝืนหรือหลบเลี่ยงบรรดากฎหมายที่เกี่ยวข้องได้

มาตรา ๑๔ การผลิตหรือนำเข้าตัวอย่างเครื่องสำอางควบคุมพิเศษเพื่อการศึกษาวิเคราะห์ทางวิชาการหรือเพื่อการขอขึ้นทะเบียน ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน และให้ผลิตหรือนำเข้าได้ตามจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๑๕ ผู้ขอขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องยื่นคำขอ ส่งมอบตัวอย่าง และแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดสิ่งที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องนำมาแสดงโดยครบถ้วน และกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการเพื่อขึ้นทะเบียนไว้ด้วย

มาตรา ๑๖ การขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ให้ระบุสาระสำคัญดังต่อไปนี้ไว้ในทะเบียน

- (๑) ชื่อและสถานประกอบการของผู้ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขาย
- (๒) ชื่อทางการค้าของเครื่องสำอาง
- (๓) สารสำคัญและวัตถุอื่นที่ใช้เป็นส่วนผสม
- (๔) กระบวนการผลิต
- (๕) วิธีการวิเคราะห์
- (๖) สถานที่ผลิต เครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิตสำหรับกรณีผู้ผลิตเพื่อขาย
- (๗) วิธีการเก็บรักษา
- (๘) ภาชนะบรรจุ
- (๙) ผลากที่มีการควบคุมตามมาตรา ๕ (๖)

เครื่องสำอางควบคุมพิเศษของผู้ซื้อขึ้นทะเบียนรายเดียวกันที่แตกต่างกันเพียงในส่วน of ชื่อทางการค้า สี ขนาดบรรจุ หรือส่วนที่มีใช้สาระสำคัญประการอื่นที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ขึ้นทะเบียนรวมกันในทะเบียนเครื่องสำอาง ควบคุมพิเศษเดียวกัน

มาตรา ๑๗ ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์หรือตรวจสอบต่าง ๆ เพื่อการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอาง ควบคุมพิเศษ ให้ผู้ซื้อขึ้นทะเบียนชำระตามการใช้จ่ายและภาระที่เกิดขึ้นจริง

มาตรา ๑๘ ให้เลขานุการมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษถ้าคณะกรรมการ เห็นว่า

- (๑) เครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๓ (๑) (๒) หรือ (๓)
- (๒) เครื่องสำอางนั้นใช้ชื่อไปในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิด จากความจริง หรือ
- (๓) เครื่องสำอางที่ใช้ชื่อไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยหรือส่อ ไปในทางทำลายคุณค่าของภาษาไทย
- (๔) สถานที่ผลิต เครื่องมือและเครื่องใช้ในการผลิตของผู้ผลิตเพื่อขายไม่ถูก ต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๙ ถ้าใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญให้ผู้ผลิตเพื่อ ขาย หรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษยื่นคำขอรับใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย

การขอรับใบแทนใบสำคัญและการออกใบแทนใบสำคัญให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ผู้ซื้อขึ้นทะเบียนอาจขอแก้ไขรายการเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่ขึ้นทะเบียน ไว้แล้วได้โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงและให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ เครื่องสำอางควบคุมพิเศษรายใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วหากต่อมาปรากฏว่าเครื่อง สำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๓ เลขานุการโดยคำแนะนำหรือความเห็นชอบของ คณะ กรรมการ มีอำนาจสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางนั้นได้

มาตรา ๒๒ ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขาย ต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษให้ตรงตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้

ผู้ผลิตเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ต้องผลิต และมีสถานที่ผลิตเครื่องมือและเครื่องใช้ ในการผลิตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษทุกครั้ง ต้องจัดให้มีเอกสารประกอบการนำเข้าตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการนี้เมื่อพนักงานศุลกากรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องได้ตรวจปล่อยให้นำเข้าแล้ว ให้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยาโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๓ ถ้าผู้ได้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษรายใดจะเริ่มประกอบการผลิต หรือนำเข้าเครื่องสำอางดังกล่าวเมื่อใด ผู้นั้นต้องแจ้งให้เลขานุการทราบก่อน

ตั้งแต่มีการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะ มีการแจ้งหยุดการประกอบการผลิตหรือการนำเข้า

ถ้าไม่มีการชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอัตร้อยละห้า ต่อเดือน และให้เลขานุการเตือนให้มีการชำระค่าธรรมเนียมรายปีและเงินเพิ่มภายในระยะเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือเตือน และถ้ายังไม่มีการชำระให้ถูกต้องให้เลขานุการเพิกถอนทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษนั้นเสีย

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ให้เลขานุการมีอำนาจสั่ง ให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ และให้มีอำนาจประกาศ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ ตาม ควรแก่กรณี

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่มีได้ขึ้นทะเบียนหรือถูกสั่งเพิก ถอนทะเบียนแล้ว เว้นแต่เป็นการขายในร้านค้าปลอดอากรโดยผู้ดำเนินการร้านค้าปลอดอากรซึ่งได้ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง

มาตรา ๒๖ ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อการควบคุม เลขานุการมีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องรายงาน รายละเอียดของการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า

(๒) ให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษต้องจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้า

มาตรา ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดปริมาณของส่วนประกอบสำคัญของเครื่องสำอางควบคุมตามมาตรา ๕ (๒) ได้ และจะกำหนดภาชนะบรรจุ หลักเกณฑ์ วิธีการผลิต วิธีการนำเข้า หรือวิธีการเก็บรักษาเพื่อให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมปฏิบัติด้วยก็ได้

มาตรา ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุม ต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) แจ้งชื่อ ที่ตั้งสำนักงาน และสถานที่ผลิตหรือสถานที่เก็บเครื่องสำอาง แล้วแต่กรณี

(๒) แจ้งชื่อ ประเภท หรือชนิดของเครื่องสำอางที่ตนจะผลิตหรือนำเข้า

(๓) แจ้งปริมาณของส่วนประกอบสำคัญของเครื่องสำอางนั้น

การแจ้งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุม ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗

ให้นำความในมาตรา ๒๓ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่การผลิตเพื่อขายหรือการนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ ในกรณีมีการกำหนดวัตถุใดที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอางได้ตามมาตรา ๕ (๕) ให้ถือว่าการใช้วัตถุดังกล่าวในเครื่องสำอางเป็นการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายแล้วโดยไม่ต้องอยู่ในบังคับของบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอีก

วัตถุใดที่มีการกำหนดเป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางได้ตามมาตรา ๕ (๕) ถ้าต่อมาได้มีการประกาศวัตถุนั้นเป็นวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๕ (๔) ประกาศดังกล่าวจะใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศ เว้นแต่กรณีที่จะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อผู้ใช้ จะมีการกำหนดให้ใช้บังคับโดยทันที หรือมีกำหนดจะใช้บังคับน้อยกว่าระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๓๐ ฉลากของเครื่องสำอางที่มีการควบคุมตามมาตรา ๕ (๖) จะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง และไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง

(๒) ต้องระบุข้อความอันจำเป็น ซึ่งหากมิได้กล่าวเช่นนั้น จะทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง

การกำหนดตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลากเล็กใช้ฉลากดังกล่าว หรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๒ ผู้ประสงค์จะผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลากอาจขอให้เลขานุการให้ความเห็นในฉลากที่ประสงค์จะใช้นั้นได้

การขอความเห็น คำปวยการ และระยะเวลาในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๓ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้

(๑) เครื่องสำอางที่มีสารที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้เจือปนอยู่ด้วย

(๒) เครื่องสำอางที่มีวัตถุที่ห้ามใช้ตามมาตรา ๕ (๔)

(๓) เครื่องสำอางที่ผลิตหรือใช้ภาษาฉบับบรรจุไม่ถูกสุขลักษณะอันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้

(๔) เครื่องสำอางที่มีสารอันสลายตัวทั้งหมดหรือแต่บางส่วนภายหลังที่บรรจุภาษาแล้ว และทำให้เกิดเป็นพิษอันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้

มาตรา ๓๔ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางปลอม

(๑) เครื่องสำอางที่ใช้วัตถุอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทำเทียมขึ้นเป็นสารสำคัญของเครื่องสำอางนั้น หรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่มีสารสำคัญตามที่ได้แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

(๒) เครื่องสำอางที่แสดงว่าได้ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งมิใช่ความจริง

(๓) เครื่องสำอางที่ใช้ฉลากแจ้งชื่อผู้ผลิต หรือแหล่งผลิตที่มิใช่ความจริง

(๔) เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญขาด หรือเกินกว่าร้อยละยี่สิบตามที่ขึ้นทะเบียนไว้หรือตามที่แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือตามที่ระบุไว้ในฉลาก

มาตรา ๓๕ เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญน้อยหรือมากกว่าที่ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางไว้ หรือที่ได้แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือที่ระบุไว้ในฉลาก เกินเกณฑ์ค่ากลาดเคลื่อนที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่ไม่ถึงขนาดดังกล่าว ในมาตรา ๓๔ (๔) ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอาง ผิดมาตรฐาน

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัย ในการใช้ตามมาตรา ๓๓ เครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๓๔ หรือเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตาม มาตรา ๓๕

มาตรา ๓๗ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ในส่วนที่เกี่ยวกับการ คุ้มครองผู้บริโภคในด้านการโฆษณามาใช้บังคับแก่การโฆษณาเครื่องสำอางโดยอนุโลม โดยให้ถือว่า อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี และให้ถือว่าอำนาจ หน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่าผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขายหรือผู้ขายใดกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับอนุมัติ จากเลขาธิการมีอำนาจจับกุมผู้นั้น เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย

ในกรณีมีเหตุอันสมควร เลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการร่วมกับพนักงาน สอบสวนได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทย ในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ให้เลขาธิการมี อำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บ หรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องสำอาง รวมตลอดทั้งวิธีการผลิต หรือวิธีการเก็บรักษา ในเวลาระหว่าง พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น

(๒) นำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางในปริมาณพอสมควร ไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๓) ค้น ยึด หรืออายัดเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ เอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับ เครื่องสำอาง

(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ (๑) ให้กระทำการต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่อยู่ในที่นั้นก็ให้กระทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วนให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะนั้นทราบล่วงหน้าตามสมควรก่อน

สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัดต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานดู แล้วแต่กรณี เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลดังกล่าวนั้นรับรองหรือไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่บันทึกไว้

สิ่งของที่ยึดหรืออายัดได้ให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อติดตราไว้ หรือให้ทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๔๑ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางที่นำไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตามมาตรา ๓๕ (๒) ให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ ในการนี้จะต้องให้เจ้าของเครื่องสำอางมีโอกาสชี้แจง ได้แย้ง และแสดงพยานหลักฐาน ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๔๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะที่มีให้มีการเสียหายหรือกระจัดกระจายเท่าที่กระทำได้

มาตรา ๔๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึด หรืออายัด

บันทึกการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานฟัง แล้วแต่กรณี และให้บุคคลดังกล่าวนั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรองให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้ และให้ส่งบันทึก บัญชี และสิ่งของที่ยึดไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข โดยรีบด่วน

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ เมื่อปรากฏว่าเครื่องสำอางใดที่ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขายหรือขาย ที่เป็นการ

ฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดไว้เพื่อดำเนินคดีต่อไป

สำหรับเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย ผู้ขายหรือผู้ครอบครอง จัดเก็บและทำลายเครื่องสำอางนั้นหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดก็ได้

ของที่ยึดหรืออายัดไว้ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้โต้แย้งและขอรับคืนภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ยึดหรืออายัด ให้เครื่องสำอางนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หรือวัตถุตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๒ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๓๕ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดได้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งซ้ำอีกภายในเวลาห้าปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งที่แล้ว ผู้นั้นต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางควบคุมพิเศษที่ถูกสั่งเพิกถอนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๔๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขานุการตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ว่าจะ เป็นของตนเองหรือผู้อื่น ใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำผิดซ้ำอีกภายในหกเดือน นับแต่วันกระทำความผิดครั้งก่อน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก โดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายเครื่องสำอางที่มีฉลากที่คณะกรรมการสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีการควบคุมฉลาก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ได้รับจ้างทำผลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือรับจ้างติดตริงผลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับเครื่องสำอางที่มีการควบคุมผลากโดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าผลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายเครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๓ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๓๔ (๑) หรือ (๒) อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายเครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๓ (๓) หรือ (๔) หรือมาตรา ๓๔ (๓) หรือ (๔) อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำได้ระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

ถ้าการขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำได้ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ใดผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ถ้าการนำเข้าเพื่อขายตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำได้ระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๑ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีลักษณะตามมาตรา ๓๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำได้ระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ บรรดาเครื่องสำอางที่ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ หรือมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ รวมทั้งภาชนะบรรจุ ผลาก และอุปกรณ์สำหรับใช้กับเครื่องสำอางดังกล่าว ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีส่วนถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่และของที่ริบให้ส่งมอบแก่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษบุคคลใดในความผิดตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ถ้ามีพฤติการณ์ให้เห็นว่าบุคคลดังกล่าวอาจจะกระทำความผิดเช่นนั้นขึ้นอีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามการประกอบการผลิต หรือนำเข้าหรือขาย มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้

มาตรา ๖๕ บรรดาความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามวรรคหนึ่ง จะเปรียบเทียบปรับได้ต่อเมื่อ

(๑) ในกรณีที่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ให้ถูกต้องแล้ว

(๒) ในกรณีที่ไม้อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ในกรณีที่ผู้ยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ได้แก้ไขของกลางถูกต้องแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการยึดหรืออายัดของกลางนั้นเสีย

บรรดาสິงของที่ตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ให้จัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๖๖ ให้รัฐมนตรีออกประกาศกำหนดชื่อของเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ และเครื่องสำอางควบคุมให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ยังไม่แล้วเสร็จ

(๑) ให้ถือว่าเครื่องสำอางที่การผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขาย และได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางดังกล่าว เป็นผู้ได้ขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางควบคุมพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้ถือว่าเครื่องสำอางที่ต้องมีคุณภาพมาตรฐานตามที่กำหนดตามมาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นเครื่องสำอางควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าประกาศของรัฐมนตรีที่กำหนดคุณภาพมาตรฐานสำหรับเครื่องสำอางดังกล่าวเป็นประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางและ
ใช้อยู่ในวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราช
บัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระ
ราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
๒. ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียน	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
๓. ค่าธรรมเนียมการผลิตเพื่อขาย	ปีละ	๓,๐๐๐ บาท
๔. ค่าธรรมเนียมการนำเข้าเพื่อขาย	ปีละ	๓,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางได้ใช้มานานแล้ว และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมแก่ปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำระบบอนุญาตมาใช้ในการผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายก็เป็นการเคร่งครัดเกินความจำเป็น สมควรลดมาตรการควบคุมของรัฐลงมาเป็นการรับขึ้นทะเบียนและกำกับดูแลให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมแทน อนึ่ง บทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมฉลากและโฆษณา และการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายยังไม่รัดกุมเพียงพอ สมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้สมบูรณ์ขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกา

แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ
ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ
ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๕
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับ
การโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๕๒ ในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค”

มาตรา ๕๓ ในพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๕๔ ในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงแรงงาน” และคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๕๕ ในพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๕๖ ในพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

มาตรา ๕๗ ในพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๓

(๑) ให้แก้ไขคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” เป็น “อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง”

(๒) ให้เพิ่ม “อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง” เป็นกรรมการในคณะกรรมการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาที่ดิน ในส่วนที่เกี่ยวกับด้านการวางแผนการใช้ที่ดินชายทะเล มาเป็นของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

มาตรา ๕๘ ในพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้แก้ไขคำว่า “กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “กระทรวงแรงงาน” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน” และคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน”

มาตรา ๕๙ ในพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กรมทะเบียนการค้า” เป็น “กรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๖๐ ในพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กรมโยธาธิการ” และ “สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท” เป็น “กรมทางหลวงชนบท” และคำว่า “อธิบดีกรมโยธาธิการ” และ “เลขาธิการสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท” เป็น “อธิบดีกรมทางหลวงชนบท”

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เลขรับ 648
วันที่ 20 ส.ค. 2558
เวลา 16.12 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๗/๕๙

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๓ / ๒๕๕๘
วันที่ ๒๐ / ส.ค. / ๕๘
เวลา ๑๖.๒๗ น.

สำนักเลขาธิการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ 65/๒ วันที่ 20 / พ.ค. / ๕๘
เวลา 11.23 น. ที่ พ.ร.ม.
สำนักเลขาธิการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗ (อภิส)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนต้องเปลี่ยนแปลงระบบการกำกับดูแลเครื่องสำอางให้เป็นระบบเดียวกัน คือ ระบบการแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางก่อนที่จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ในกรณีนี้ จึงต้องปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและระบบดังกล่าว อันเป็นการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมเครื่องสำอางของประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันในระดับสากล นอกจากนี้ เพื่อเป็นการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ทั้งในด้านการห้ามผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางบางประเภท การกำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอาง การกำหนดมาตรฐานของสถานที่ผลิตเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ การรายงานข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง มาตรการควบคุมฉลากและการโฆษณา เครื่องสำอาง และมาตรการควบคุมเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน ให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษ และอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เครื่องสำอาง
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“เครื่องสำอาง” หมายความว่า

(๑) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู นวด โรย พ่น หยอด ใส่ อบ หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใด
กับส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงพินและเย็บในช่องปาก โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะที่ปรากฏ หรือระงับกลิ่นกาย หรือปกป้องดูแล
ส่วนต่าง ๆ นั้น ให้อยู่ในสภาพดี และรวมตลอดทั้งเครื่องประทีนต่าง ๆ สำหรับผิวด้วย แต่ไม่รวมถึง
เครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ หรือ

(๓) วัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง

“ภาษาชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใด ๆ ที่ใช้บรรจุหรือหุ้มห่อเครื่องสำอางโดยเฉพาะ
“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง
เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้
“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือทราบ
ข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ โทรทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือป้าย

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ เกี่ยวกับเครื่องสำอาง
ซึ่งแสดงไว้ที่เครื่องสำอาง ภาษาชนะบรรจุหรือหีบห่อ หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับเครื่องสำอาง ภาษาชนะ
บรรจุหรือหีบห่อ และให้หมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับเครื่องสำอาง

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม เปลี่ยนรูป แปรสภาพ ปรับแต่ง แบ่งบรรจุ
หรือเปลี่ยนภาษาชนะบรรจุ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์
ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงมีไว้เพื่อขายด้วย

“สารสำคัญ” หมายความว่า วัตถุที่ทำให้เกิดสรรพคุณตามข้อความที่กล่าวอ้างไว้ในฉลาก
หรือตามที่ได้จัดแจ้งไว้ต่อผู้รับจดแจ้ง หรือวัตถุที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๓)

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคาร หรือส่วนของอาคาร และให้หมายความรวมถึง
บริเวณของสถานที่ด้วย

“ใบรับจดแจ้ง” หมายความว่า ใบแสดงรายละเอียดของเครื่องสำอางแต่ละผลิตภัณฑ์
ที่ผู้รับจดแจ้งออกให้แก่ผู้จดแจ้ง

“ผู้จดแจ้ง” หมายความว่า ผู้ได้รับใบรับจดแจ้งการผลิตเพื่อขาย การนำเข้าเพื่อขาย
หรือการรับจ้างผลิตเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับจดแจ้ง” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ซึ่งเลขานุการ
คณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องสำอาง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการเครื่องสำอาง

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการอาหารและยา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกระเบียบหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ประเภท ชนิด หรือคุณลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย
- (๒) ชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง
- (๓) ชื่อ ปริมาณ และเงื่อนไขของวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง
- (๔) ลักษณะสถานที่ผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิต ภาชนะบรรจุเครื่องสำอาง

และสถานที่นำเข้าเครื่องสำอาง

(๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง

(๖) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการรับแจ้งและการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง

(๗) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิต จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอางไว้เพื่อการตรวจสอบ

(๘) สถานที่แห่งใดในราชอาณาจักรเป็นด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง

(๙) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจดแจ้ง การออกไปรับจดแจ้ง การแก้ไขรายการใบรับจดแจ้ง การต่ออายุใบรับจดแจ้ง และการออกไปแทนใบรับจดแจ้ง

(๑๐) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางตาม

มาตรา ๑๖

(๑๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการออกหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอาง

(๑๒) หลักเกณฑ์การกำหนดค่าตลาดเคลื่อนสำหรับเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน

(๑๓) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอความเห็นเกี่ยวกับฉลาก

(๑๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอความเห็นเกี่ยวกับการโฆษณา

(๑๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกเก็บคืน การทำลาย และการส่งมอบเครื่องสำอาง

หมวด ๑
คณะกรรมการเครื่องสำอาง

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการเครื่องสำอาง” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา ทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวนสองคน เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการจำนวนหกคน ในจำนวนนี้จะแต่งตั้งจากสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคสามคน และผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางสามคน ให้รองเลขาธิการซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการ แต่งตั้งข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่น เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือหย่อนความสามารถ

- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ วรรคสาม

- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและมาตรการควบคุมเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๖
- (๓) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดแจ้งตามมาตรา ๓๖
- (๔) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดแจ้งตามมาตรา ๓๗
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา ศึกษา หรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุม และวิธีดำเนินงานของคณะอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๒ มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุใดเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

หมวด ๒

การจดทะเบียนและการรับจดทะเบียนเครื่องสำอาง

มาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ต้องจดทะเบียนรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจดทะเบียน และเมื่อผู้รับจดทะเบียนออกใบรับจดทะเบียนให้แล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางนั้นได้

การจดทะเบียนและการออกใบรับจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ผู้จดทะเบียนตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิต นำเข้า หรือการรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗)

มาตรา ๑๕ ใบรับจดทะเบียนให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบรับจดทะเบียน

ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนประสงค์จะขอต่ออายุใบรับจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ใบรับจดทะเบียน สิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุพร้อมกับการยื่นคำขอแล้ว ให้ใบรับจดทะเบียนนั้น ใช้ได้ต่อไปจนกว่าผู้รับจดทะเบียนจะส่งไม่ให้ต่ออายุใบรับจดทะเบียนนั้น

การขอต่ออายุใบรับจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

ผู้จดทะเบียนซึ่งใบรับจดทะเบียนของตนสิ้นอายุไม่เกินหนึ่งเดือน จะยื่นคำขอต่ออายุและขอผ่อนผัน โดยแสดงเหตุผลในการที่มีได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุก็ได้ แต่การขอผ่อนผันไม่เป็นเหตุให้พ้นผิดตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางเพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อจัดนิทรรศการ หรือเพื่อใช้ในการศึกษา วิจัย หรือวิเคราะห์ทางวิชาการ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบจดทะเบียนสำหรับ เครื่องสำอางดังกล่าวตามมาตรา ๑๔

ผู้ได้รับการยกเว้นตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้ผู้รับจดทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องสำอางนั้นไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘

(๒) เครื่องสำอางนั้นใช้ชื่อไปในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจาก

ความจริง

(๓) เครื่องสำอางที่ใช้ชื่อไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยหรือส่อไปในทาง

ทำลายคุณค่าของภาษาไทย

มาตรา ๑๘ ถ้าใบรับจดแจ้งชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้จดแจ้ง ยื่นคำขอรับใบแทนใบรับจดแจ้งต่อผู้รับจดแจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย

การขอรับใบแทนใบรับจดแจ้งและการออกใบแทนใบรับจดแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีผู้จดแจ้งประสงค์จะขอแก้ไขรายการในใบรับจดแจ้ง ให้ยื่นคำขอ ต่อผู้รับจดแจ้ง

การขอแก้ไขรายการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ ผู้จดแจ้งรายใดประสงค์จะขอออกหนังสือรับรองเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ให้ยื่นคำขอต่อผู้รับจดแจ้ง

การยื่นคำขอและการออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ การพิจารณาออกใบรับจดแจ้งตามมาตรา ๑๔ การพิจารณาแก้ไขรายการ ตามมาตรา ๑๙ และการออกหนังสือรับรองตามมาตรา ๒๐ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดผู้เชี่ยวชาญ องค์กรผู้เชี่ยวชาญ หรือหน่วยงานทั้งในประเทศ และต่างประเทศในการประเมินเอกสารทางวิชาการ การตรวจสอบสถานประกอบการ การตรวจสอบ หรือตรวจวิเคราะห์เครื่องสำอาง และกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายและวิธีการชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ให้ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย

หมวด ๓

ฉลากเครื่องสำอาง

มาตรา ๒๒ ฉลากของเครื่องสำอางจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง ไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญ เกี่ยวกับเครื่องสำอาง และไม่ใช้ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรม หรือวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

(๒) ใช้ข้อความภาษาไทย และมีขนาดที่สามารถอ่านได้ชัดเจน และอาจมีภาษาต่างประเทศ ด้วยก็ได้ สำหรับเครื่องสำอางที่นำเข้าเพื่อขายให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องทำฉลากภาษาไทยที่ภาษาบรรจุก หรือหีบห่อในขณะที่นำเข้าที่ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง แต่ต้องจัดทำฉลากเป็นภาษาไทยก่อนนำออก จำหน่าย

(๓) ต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อเครื่องสำอางและชื่อทางการค้า

(ข) ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต กรณีที่ผลิตในประเทศ ชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้า และชื่อผู้ผลิตและประเทศที่ผลิต กรณีที่นำเข้า

(ค) ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน เดือน เดือน ปีที่ผลิตและที่หมดอายุ และชื่อของสารทุกชนิดที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต

(ง) ข้อความอื่นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภค ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การกำหนดรายละเอียดตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ เลขฉลากโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้งเครื่องสำอางเลิกใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๔ ผู้จัดแจ้งผู้ใดสงสัยว่าฉลากของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ ผู้จัดแจ้งผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการให้ความเห็นเกี่ยวกับฉลากที่ประสงค์จะใช้นั้นได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้ว

การยื่นคำขอและการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๔

การควบคุมเครื่องสำอาง

มาตรา ๒๕ เมื่อมีประกาศตามมาตรา ๖ (๘) การนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง ต้องผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง

มาตรา ๒๖ ผู้จัดแจ้งต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางให้ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิตหรือขายเครื่องสำอาง
ดังต่อไปนี้

- (๑) เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้
- (๒) เครื่องสำอางปลอม
- (๓) เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน
- (๔) เครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามตามมาตรา ๖ (๑)
- (๕) เครื่องสำอางที่ถูกสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗

มาตรา ๒๘ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็น
เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้

- (๑) เครื่องสำอางที่ผลิตหรือใช้ภาชนะบรรจุไม่ถูกสุขลักษณะอันอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้
- (๒) เครื่องสำอางที่มีสารอันตรายตัวใดรวมอยู่ด้วยและอาจทำให้เกิดเป็นพิษอันเป็น
อันตรายต่อผู้ใช้

- (๓) เครื่องสำอางที่มีสิ่งทีอาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้เจือปนอยู่ด้วย
- (๔) เครื่องสำอางที่มีวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๖ (๒)

มาตรา ๒๙ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็น
เครื่องสำอางปลอม

- (๑) เครื่องสำอางที่ใช้ฉลากแจ้งชื่อผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือแหล่งผลิตที่มีไม่ความจริง
- (๒) เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญขาดหรือเกินกว่าร้อยละสิบตามที่จดทะเบียนไว้ต่อผู้รับจดทะเบียน
หรือตามที่ระบุไว้ในฉลาก
- (๓) เครื่องสำอางที่ใช้วัตถุอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทำเทียมขึ้นเป็นสารสำคัญของเครื่องสำอางนั้น
หรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่มีสารสำคัญตามที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อผู้รับจดทะเบียนหรือไม่มีสารสำคัญตามที่ระบุไว้
ในฉลาก
- (๔) เครื่องสำอางที่แสดงว่าเป็นเครื่องสำอางที่ได้จดทะเบียนไว้ซึ่งมิใช่ความจริง

มาตรา ๓๐ เครื่องสำอางซึ่งมีสารสำคัญขาดหรือเกินกว่าที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อผู้รับจดทะเบียน
หรือที่ระบุไว้ในฉลากเกินเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แต่ไม่ถึงขนาดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๙ (๒) ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้จดทะเบียนฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ
ของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้ผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่
ฝ่าฝืนหรือแก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ และให้มีอำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
ดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางดังต่อไปนี้

- (๑) เครื่องสำอางที่มีได้จัดแจ้งตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง
- (๒) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๑)
- (๓) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๒ (๒) หรือ (๓)
- (๔) เครื่องสำอางที่มีฉลากซึ่งเลขฉลากใช้ตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๓๓ ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของบุคคล เลขฉลากมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้าต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒) จัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนได้ผลิตหรือนำเข้าต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

มาตรา ๓๔ เมื่อมีการประกาศกำหนดให้วัตถุใดอาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง ตามมาตรา ๖ (๓) ให้ถือว่าการใช้วัตถุดังกล่าวในเครื่องสำอางได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่ง กฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

วัตถุที่มีการกำหนดเป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางได้ตาม มาตรา ๖ (๓) ถ้าต่อมาได้มีการประกาศให้วัตถุนั้นเป็นวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง ตามมาตรา ๖ (๒) ประกาศดังกล่าวจะใช้บังคับได้ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศ เว้นแต่กรณีที่จะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อผู้ใช้ จะมีการกำหนดให้ใช้บังคับโดยทันทีหรือมีการกำหนดให้ ใช้บังคับน้อยกว่าระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งออก ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง เพื่อการส่งออกโดยมีคุณภาพ มาตรฐาน ฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ผู้สั่งซื้อกำหนดก็ได้ แต่จะต้อง จัดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจัดแจ้ง และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ เลขฉลากกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ห้ามมิให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกตามวรรคหนึ่งขายเครื่องสำอางตามวรรคหนึ่ง ในราชอาณาจักร

หมวด ๕
การเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง

มาตรา ๓๖ ผู้รับจดแจ้งมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง หากปรากฏว่า
(๑) เครื่องสำอางนั้นเป็นเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๖ (๑)
(๒) ผู้จดแจ้งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖

มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค ผู้รับจดแจ้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอางได้ หากปรากฏว่า

- (๑) ผู้จดแจ้งไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในมาตรา ๑๔ วรรคสาม
- (๒) เป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘
- (๓) เป็นเครื่องสำอางที่ผู้จดแจ้งได้เปลี่ยนหรือเพิ่มเติมวัตถุประสงคในการใช้หรือคุณสมบัติของเครื่องสำอางเป็นยา อาหาร วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษ วัตถุอันตราย หรือเครื่องมือแพทย์

มาตรา ๓๘ คำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้จดแจ้งทราบ โดยให้ส่งหนังสือแจ้งไปยังสถานที่ที่ระบุไว้ในใบรับจดแจ้ง ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๐

มาตรา ๓๙ การแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอางโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้จดแจ้งไม่ยอมรับหรือในขณะที่นำไปส่งไม่พบผู้จดแจ้ง และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะ ที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เป็นพยาน ก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

มาตรา ๔๐ การแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจดแจ้งเครื่องสำอางโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ ตอรับ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับ หรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

หมวด ๖
การโฆษณา

มาตรา ๔๑ การโฆษณาเครื่องสำอางต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็น ข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของเครื่องสำอาง

ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความ ที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

- (๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง
 - (๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ว่าจะกระทำ โดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริงหรือไม่ ก็ตาม
 - (๓) ข้อความที่แสดงสรรพคุณที่มีใช้จุดมุ่งหมายเป็นเครื่องสำอาง
 - (๔) ข้อความที่ทำให้เข้าใจว่ามีสรรพคุณบำรุงงาม
 - (๕) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมาย หรือศีลธรรมหรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในวัฒนธรรมของชาติ
 - (๖) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน
 - (๗) ข้อความอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาที่บุคคลทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความที่ไม่อาจเป็น ความจริงได้โดยแน่แท้ ไม่เป็นข้อความที่ต้องห้ามในการโฆษณาตาม (๑)

มาตรา ๔๒ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรืออันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ แก่ผู้บริโภค

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่เขาธิการเห็นว่าเครื่องสำอางใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณา ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดให้การโฆษณานั้นต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับ วิธีใช้หรืออันตราย ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไข ให้แตกต่างกันสำหรับการโฆษณาที่ใช้สื่อโฆษณาต่างกันก็ได้
- (๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับเครื่องสำอางนั้น
- (๓) ห้ามการโฆษณาเครื่องสำอางนั้น

ความใน (๒) และ (๓)ให้นำมาใช้บังคับแก่การโฆษณาที่เลขาธิการเห็นว่าขัดต่อศีลธรรมหรือวัฒนธรรมของชาติด้วย

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา
- (๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา
- (๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา
- (๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นตามหลักเกณฑ์

และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้เลขาธิการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตในการกระทำของผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณา

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่เลขาธิการมีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๔๑ (๑) ให้เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้

ในกรณีที่ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาอ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๔๔ ได้

มาตรา ๔๖ ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาเครื่องสำอางซึ่งสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อาจขอให้คณะกรรมการให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้ว

การยื่นคำขอและการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การให้ความเห็นของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการ หรือที่ให้ถือว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา

หมวด ๗
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๗ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บ หรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง ในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเครื่องสำอาง ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๓) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อ ตรวจ ค้น ยึดอายัดเครื่องสำอาง เครื่องมือเครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หีบห่อ ฉลาก เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องสำอางดังกล่าวซึ่งสงสัยว่าจะใช้ในการกระทำความผิดหรือน่าจะเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน ทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่น่าปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับอนุมัติจากเลขาธิการ มีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้ง ผู้ขาย หรือผู้ครอบครองเครื่องสำอางดังกล่าว เรียกเก็บคืนและทำลายเครื่องสำอางนั้น หรือส่งมอบเครื่องสำอางนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้น บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึด หรืออายัด

บันทึกการค้นและบัญชีตามวรรคหนึ่งให้อ่านให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานฟัง แล้วแต่กรณี และให้บุคคลนั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้และให้ส่งบันทึก บัญชี และสิ่งของที่ยึดไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยรีบด่วน

มาตรา ๕๐ สิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นของกระทรวง
สาธารณสุข เพื่อจัดการตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เมื่อปรากฏว่า

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัด

(๒) ในกรณีที่ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี

(๓) ในกรณีที่มีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้
พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง
เด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่สิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นของเสียง่าย
หรือเป็นของที่ใกล้จะหมดอายุการใช้งานตามที่กำหนดไว้ หรือในกรณีที่เก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย
หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะจัดการ
ขายทอดตลาดสิ่งนั้นก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขก็ได้
เงินค่าขายทอดตลาดสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงแล้วเหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใด
ให้ยึดไว้แทนสิ่งนั้น โดยฝากไว้กับธนาคารของรัฐ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำการต่อหน้า
ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่อยู่ในที่นั้น ก็ให้กระทำต่อหน้า
บุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน

สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัด ต้องให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงาน
ในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานดู แล้วแต่กรณี เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลดังกล่าวนั้น
รับรองหรือไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่บันทึกไว้

สิ่งของที่ยึดหรืออายัดได้ ให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อติดตราไว้ หรือให้ทำเครื่องหมายไว้เป็น
สำคัญ

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในกรณีมีเหตุอันสมควร เลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการสอบสวน
ร่วมกับพนักงานสอบสวนได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยความเห็นชอบของสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ ในการนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๕ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอาง หรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ที่นำไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตามมาตรา ๔๗ (๒) ให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคได้ ทั้งนี้ จะต้องให้เจ้าของเครื่องสำอางมีโอกาสชี้แจง โต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐาน ตามควรแก่กรณี

หมวด ๘ การอุทธรณ์

มาตรา ๕๖ ในกรณีผู้รับจดทะเบียนไม่ออกใบรับจดทะเบียนหรือไม่ต่ออายุใบรับจดทะเบียน ผู้จดทะเบียนหรือผู้จดทะเบียนซึ่งขอต่ออายุใบรับจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบรับจดทะเบียนหรือการไม่ต่ออายุใบรับจดทะเบียนแล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจดทะเบียน ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

มาตรา ๕๗ ผู้จดทะเบียนซึ่งถูกเพิกถอนใบรับจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียนตามมาตรา ๓๘

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียน

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๕๕ ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเลขาธิการ

มาตรา ๕๙ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดขายเครื่องสำอางอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศที่รัฐมนตรีออกตามมาตรา ๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสาร หรือวัตถุตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๓ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๗ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๑๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๖๔ ผู้จัดแจ้งผู้ใดยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดแจ้งภายหลังที่ใบรับจดแจ้งสิ้นอายุ แต่ภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับรายวัน วันละห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดแจ้ง

มาตรา ๖๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) ขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๒๘ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิต เครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๒๙ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ขายเครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๒๙ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิต เครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๒๙ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๒) ขายเครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๒๙ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๓) ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิต เครื่องสำอางผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๓) ขายเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๘ ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่มีได้จดทะเบียนเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้นำเข้าเพื่อขาย หรือผู้รับจ้างผลิต ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ผู้จัดแจ้งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพื่อการส่งออกซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๑ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอน การจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือมาตรา ๓๗ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับ ไม่เกินห้าแสนบาท

ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๑) หรือมาตรา ๓๗ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอน การจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือมาตรา ๓๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท

ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือมาตรา ๓๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๓ ผู้ใดโฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติ หน้าที่ตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตาม มาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๘๔ เป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือยังไม่ปฏิบัติ ให้ถูกต้อง

มาตรา ๘๘ เมื่อศาลพิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗ ให้ศาลสั่งริบเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ ฉลาก และอุปกรณ์สำหรับใช้กับ เครื่องสำอางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้ รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

ในกรณีที่ศาลสั่งให้ริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของ เจ้าของแท้จริงว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สิน

ดังกล่าว ทั้งนี้ เจ้าของแท้จริงนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ทรัพย์สินที่ศาลสั่งริบตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๘๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่อาจริบได้ตามกฎหมาย แต่ในกรณีดังต่อไปนี้ การเปรียบเทียบจะทำได้เฉพาะเมื่อ

(๑) สำหรับทรัพย์สินที่ทำหรือมีไว้เป็นความผิด เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒) สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดและมีกฎหมายห้ามมิให้จำหน่ายจ่ายโอน ถ้าอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขทรัพย์สินนั้นให้ถูกต้องแล้ว

(๓) สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดและมีกฎหมายห้ามมิให้จำหน่ายจ่ายโอน ถ้าไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอม ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ในการนี้จะกำหนดให้ผู้กระทำความผิดออกค่าใช้จ่ายในการทำลายของกลางนั้นด้วยก็ได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๐ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๗ ยกเว้นคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกรรมการที่มาจากคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๑ คำขอแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางควบคุมที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นการขอจดทะเบียนเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และผู้รับจดทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอส่งเอกสารเพิ่มเติมแก่ผู้รับจดทะเบียนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำขอแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางควบคุมเท่าที่จำเป็นได้

มาตรา ๙๒ ใบรับแจ้งเครื่องสำอางควบคุมที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบรับจดแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปอีกสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๓ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบรับจดแจ้งการผลิตเพื่อขาย	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๒) ใบรับจดแจ้งการนำเข้าเพื่อขาย	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๓) ใบรับจดแจ้งการรับจ้างผลิต	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๔) ใบแทนใบรับจดแจ้ง	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าขอจดแจ้ง	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๖) ค่าขอแก้ไขรายการในใบรับจดแจ้ง	ครั้งละ	๕๐๐ บาท
(๗) หนังสือรับรองตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๘) การขอความเห็นตามมาตรา ๒๔	รายการละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๙) การขอความเห็นตามมาตรา ๔๖	เรื่องละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) การต่ออายุใบรับจดแจ้งครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบรับจดแจ้งประเภทนั้น ๆ		
(๑๑) ค่าขออื่น ๆ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงชนิดของเครื่องสำอาง ขนาดและกิจการของผู้ประกอบการ และประเภทของการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ก็ได้

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว
บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนต้อง
เปลี่ยนแปลงระบบการกำกับดูแลเครื่องสำอางให้เป็นระบบเดียวกัน คือ ระบบการแจ้งรายละเอียด
เครื่องสำอางก่อนที่จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ดังนั้น จึงต้องปรับปรุงกฎหมายเครื่องสำอาง
ให้สอดคล้องกับระบบดังกล่าว อันเป็นการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมเครื่องสำอางของประเทศไทย
มีศักยภาพในการแข่งขันในระดับสากล นอกจากนี้ เพื่อเป็นการปรับปรุงมาตรการคุ้มครอง
ความปลอดภัยของผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง ทั้งในด้านการห้ามผลิต นำเข้าหรือขาย
เครื่องสำอางบางประเภท การกำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอาง การกำหนด
มาตรฐานของสถานที่ผลิตเครื่องสำอาง ภาชนะบรรจุ การรายงานข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอาง
และมาตรการในการควบคุมฉลากและการโฆษณาเครื่องสำอาง มาตรการควบคุมเครื่องสำอาง
ที่ไม่ปลอดภัย เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอางที่ผิดมาตรฐาน ให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค
รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๒.๑ ระบบการกำกับควบคุมเครื่องสำอาง

ตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดระบบการกำกับควบคุม
เครื่องสำอาง ๓ รูปแบบ ได้แก่ (๑) เครื่องสำอางควบคุมพิเศษ หมายถึง เครื่องสำอางที่อาจเป็น
อันตรายรุนแรงต่อผู้ใช้ หรือมีส่วนประกอบของวัตถุมีพิษ หรือวัตถุอื่นที่อาจก่อให้เกิดอันตรายรุนแรง
ต่อสวัสดิภาพอนามัยของบุคคล ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ
และผู้ผลิตเพื่อขายและผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุมพิเศษจะต้องขอขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางนั้น
(๒) เครื่องสำอางควบคุม หมายถึง เครื่องสำอางที่อาจมีผลกระทบหรือมีความเสี่ยงบ้าง แต่น้อยกว่า
เครื่องสำอางควบคุมพิเศษ โดยกฎหมายให้อำนาจรัฐมนตรีประกาศกำหนดเครื่องสำอางควบคุม
และผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเครื่องสำอางควบคุมจะต้องดำเนินการแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางนั้น และ
(๓) เครื่องสำอางทั่วไป หมายถึง เครื่องสำอางที่ไม่มีส่วนผสมของสารควบคุมพิเศษและสารควบคุม
และไม่ต้องขึ้นทะเบียนเครื่องสำอางหรือแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอาง แต่ต้องปฏิบัติตาม
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการผลิตและนำเข้า กล่าวคือ กรณีเครื่องสำอางที่ผลิตในประเทศ ต้องจัดทำ

ฉลากภาษาไทยให้มีข้อความครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด และกรณีเครื่องสำอางที่นำเข้าจากต่างประเทศ ต้องส่งมอบหลักฐานการประกอบการนำเข้าและต้องจัดทำฉลากภาษาไทยให้มีข้อความครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

อย่างไรก็ดี โดยที่ประเทศไทยได้ร่วมลงนามในความตกลงว่าด้วยการปรับกฎระเบียบด้านเครื่องสำอางให้สอดคล้องกันของอาเซียน (Agreement on ASEAN Harmonized Cosmetic Regulatory Scheme) ซึ่งตามข้อตกลงดังกล่าวได้มีการออกบทบัญญัติว่าด้วยเครื่องสำอางแห่งอาเซียน (ASEAN Cosmetic Directive) และกำหนดระบบการกำกับดูแลผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางให้เป็นระบบการแจ้งรายละเอียดของผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง จึงมีผลให้ประเทศสมาชิกซึ่งลงนามในข้อตกลงดังกล่าวต้องปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องสำอาง ให้เป็นระบบการแจ้งรายละเอียดการผลิตหรือการนำเข้าเครื่องสำอางต่อหน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลเครื่องสำอางก่อนที่เครื่องสำอางนั้นจะวางจำหน่ายในท้องตลาด ด้วยเหตุดังกล่าว กระทรวงสาธารณสุขโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จึงได้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อตกลงนั้น โดยการออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ยกเลิกการกำหนดเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลเป็นการยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓๘) พ.ศ. ๒๕๔๘ เรื่อง กำหนดเครื่องสำอางควบคุมพิเศษ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยให้ถือว่า “เครื่องสำอางควบคุมพิเศษ” ดังกล่าวเป็น “เครื่องสำอางควบคุม” ที่ได้รับการจัดแจ้งแล้ว นอกจากนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินการออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การกำหนดเครื่องสำอางควบคุม ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลเป็นการกำหนดให้ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางทุกชนิดเป็นเครื่องสำอางควบคุม และกำหนดให้ผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้นำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางที่มีใช้เครื่องสำอางควบคุมพิเศษและเครื่องสำอางควบคุมที่ประสงค์จะดำเนินการต่อไปต้องมาจัดแจ้งภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ กรณีจึงมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงระบบการกำกับควบคุมเครื่องสำอางให้เหลือเพียงประเภทเดียว คือ เครื่องสำอางควบคุมที่ผู้ผลิตและผู้นำเข้าจะต้องดำเนินการจัดแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งการผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๓

ดังนั้น การกำกับควบคุมเครื่องสำอางตามพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงยังคงกำหนดให้ใช้ระบบการจัดแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางก่อนการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการกำกับควบคุมเครื่องสำอางตามข้อตกลงดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๒ ขอบเขตนิยามคำว่า “เครื่องสำอาง”

กำหนดนิยามคำว่า “เครื่องสำอาง” โดยให้หมายความว่า วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ถู หนวด ไร้ยางอาย ฟัน หนวด ใส อด หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดกับส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงฟีนและเยื่อในช่องปาก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความสะอาด ความสวยงาม หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะที่ปรากฏ หรือระงับกลิ่นกาย หรือปกป้องดูแลส่วนต่าง ๆ นั้น ให้อยู่ในสภาพดี และรวมตลอดทั้งเครื่องประทีนผิวต่าง ๆ ด้วย แต่ไม่รวมถึงเครื่องประดับและเครื่องแต่งตัวซึ่งเป็นอุปกรณ์ภายนอกร่างกาย รวมทั้งวัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางโดยเฉพาะ และวัตถุอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงให้เป็นเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลเครื่องสำอาง เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภค ในกรณีของชื่อ ประเภท ชนิด หรือคุณลักษณะของเครื่องสำอางที่ห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย กรณีชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสม

ในการผลิตเครื่องสำอาง กรณีชื่อ ปริมาณ และเงื่อนไขของวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง กรณีลักษณะสถานที่ผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิต ภาชนะบรรจุเครื่องสำอาง และสถานที่นำเข้าเครื่องสำอาง กรณีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง การรับแจ้งและการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง การจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอางเพื่อการตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๖)

๒.๔ คณะกรรมการเครื่องสำอาง

(๑) คณะกรรมการเครื่องสำอางประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์บริการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวนสองคน เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการจำนวนหกคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคสามคน และผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางสามคน โดยให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๗)

(๒) คณะกรรมการเครื่องสำอางมีอำนาจหน้าที่ในการให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและมาตรการควบคุมเครื่องสำอาง การให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศเรื่องต่าง ๆ ตามร่างมาตรา ๖ การให้คำแนะนำหรือความเห็นชอบเกี่ยวกับการเพิกถอนใบรับจดแจ้งตามร่างมาตรา ๓๖ หรือร่างมาตรา ๓๗ และปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๕ การจดแจ้งและการรับจดแจ้งเครื่องสำอาง

(๑) ผู้ที่ประสงค์จะผลิตเครื่องสำอางเพื่อขาย นำเข้าเครื่องสำอางเพื่อขาย หรือรับจ้างผลิตเครื่องสำอาง ต้องจดแจ้งรายละเอียดของเครื่องสำอางต่อผู้รับจดแจ้ง ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมาย และเมื่อผู้รับจดแจ้งได้ออกใบรับจดแจ้งให้แล้ว จึงจะผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางได้ ทั้งนี้ ผู้จดแจ้งจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอาง ลักษณะสถานที่ผลิต เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์การผลิต ภาชนะบรรจุ สถานที่นำเข้าเครื่องสำอาง การรับแจ้ง และการรายงานอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง และการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องสำอางไว้เพื่อการตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๒) ในการพิจารณาออกใบรับจดแจ้งเครื่องสำอาง ผู้รับจดแจ้งมีอำนาจออกคำสั่งไม่รับจดแจ้งเครื่องสำอาง หากเครื่องสำอางนั้นเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้หรือใช้ชื่อไปในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดจากความเป็นจริง หรือเป็นชื่อที่ไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทยหรือทำลายคุณค่าภาษาไทย (ร่างมาตรา ๑๗)

(๓) ใบรับจดแจ้งมีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบรับจดแจ้ง และเมื่อใบรับจดแจ้งสิ้นอายุ หากผู้จดแจ้งยื่นคำขอต่ออายุใบรับจดแจ้งพร้อมชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุแล้ว ให้ใบรับจดแจ้งนั้นใช้ได้ต่อไป (ร่างมาตรา ๑๕)

(๔) เครื่องสำอางที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจดแจ้งเครื่องสำอาง ได้แก่ เครื่องสำอางที่ผลิตหรือนำเข้าเพื่อเป็นตัวอย่าง เพื่อจัดนิทรรศการ หรือเพื่อใช้ในการศึกษา วิจัย หรือวิเคราะห์ทางวิชาการ แต่ผู้ที่ได้รับการยกเว้น จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๖ ฉลากเครื่องสำอาง

(๑) ฉลากเครื่องสำอางจะต้องใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริง ไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับเครื่องสำอาง ไม่ใช่ข้อความที่ขัดต่อศีลธรรม วัฒนธรรม อันดีงามของไทย และต้องใช้ข้อความภาษาไทย ยกเว้นเครื่องสำอางที่นำเข้าซึ่งไม่ต้องทำฉลากภาษาไทย ที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อในขณะนำเข้าที่ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง แต่ต้องจัดทำฉลากเป็นภาษาไทย ก่อนนำออกจำหน่าย รวมทั้งต้องระบุชื่อเครื่องสำอางและชื่อทางการค้า ชื่อและที่ตั้งของผู้ผลิต ชื่อและที่ตั้งของผู้นำเข้าและชื่อผู้ผลิตและประเทศที่ผลิต ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน เดือนปีที่ผลิตและที่หมดอายุ และชื่อของสารทุกชนิดที่ใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต (ร่างมาตรา ๒๒)

(๒) ในกรณีที่ฉลากไม่ถูกต้องตามร่างมาตรา ๒๒ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอางมีอำนาจสั่งให้ผู้จดแจ้งเลิกใช้ฉลากหรือดำเนินการแก้ไขฉลากให้ถูกต้อง (ร่างมาตรา ๒๓)

(๓) ผู้จดแจ้งสามารถขอให้คณะกรรมการเครื่องสำอางให้ความเห็นในฉลากที่ประสงค์จะใช้เป็นการล่วงหน้าได้ เพื่อให้คณะกรรมการเครื่องสำอางพิจารณาว่า ฉลากนั้นมีข้อความที่ฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๗ การควบคุมเครื่องสำอาง

(๑) กำหนดให้การนำเข้าเครื่องสำอางต้องผ่านการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบเครื่องสำอาง และกำหนดให้ผู้จดแจ้งต้องผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางให้ตรงตามที่ได้จดแจ้งไว้ (ร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๖)

(๒) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย รับจ้างผลิต หรือขาย เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน เครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขายตามร่างมาตรา ๖ (๑) และเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนใบรับจดแจ้ง ทั้งนี้ เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม และเครื่องสำอางผิดมาตรฐาน จะมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๗ ถึงร่างมาตรา ๓๐)

(๓) ให้อำนาจแก่ผู้รับจดแจ้งในการสั่งให้ผู้จดแจ้งที่ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่ได้จดแจ้งไว้ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในประกาศซึ่งออกตามร่างมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) ต้องระงับการกระทำดังกล่าวหรือแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และให้อำนาจประกาศการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกรณีดังกล่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๓๑)

(๔) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องสำอางที่ไม่ได้จดแจ้ง เครื่องสำอางที่ใช้ฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และเครื่องสำอางที่ใช้ฉลากซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา สั่งเลิกใช้ (ร่างมาตรา ๓๒)

(๕)ให้อำนาจแก่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาในการออกคำสั่งให้ผู้จัดจ้างรายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางที่ตนผลิตหรือนำเข้า หรือจัดส่งตัวอย่างของเครื่องสำอางที่ตนผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและอนามัยของประชาชน (ร่างมาตรา ๓๓)

(๖) กำหนดให้วัตถุที่ได้รับการประกาศให้เป็นวัตถุที่อาจใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามร่างมาตรา ๖ (๓) ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๓๔)

อย่างไรก็ตาม สำนักงานฯ มีข้อสังเกตว่า แม้ว่าร่างมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง จะกำหนดให้วัตถุที่ได้รับการประกาศเป็นส่วนผสมในเครื่องสำอางได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายในทำนองเดียวกับกฎหมายฉบับต่าง ๆ ที่ได้กล่าวถึงมาก่อนหน้านั้น ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถใช้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้น ๆ แต่การใช้บังคับบทบัญญัตินี้ก็มิข้อพึงระมัดระวังว่า จะมีการตีความคำว่า “กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง” ให้ขยายความเกินเจตนารมณ์ที่แท้จริงของกฎหมาย เช่น ตีความให้หมายความถึงกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ซึ่งอาจจะเป็นช่องทางให้นำวัตถุดังกล่าวไปใช้ในทางที่ผิดได้ ดังนั้น กรณีจึงต้องตีความบทบัญญัตินี้อย่างจำกัดตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย นอกจากนี้ ยังสามารถอาศัยอำนาจตามร่างมาตรา ๖ (๒) ประกาศให้วัตถุดังกล่าวเป็นวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางเพื่อบังคับให้วัตถุดังกล่าวได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องตามร่างมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ได้อีกด้วย

(๗) อนุญาตให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางอาจผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางโดยมีคุณภาพ มาตรฐาน ฉลาก หรือรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่ผู้สั่งซื้อกำหนดได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออกเครื่องสำอาง แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตและผู้นำเข้าจะต้องจัดแจ้งเครื่องสำอางนั้นต่อผู้รับจัดแจ้งด้วย และห้ามมิให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าขายเครื่องสำอางดังกล่าวในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๘ การเพิกถอนใบรับจัดแจ้งเครื่องสำอาง

(๑) กำหนดให้ผู้รับจัดแจ้งมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง ในกรณีที่เป็นเครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้า หรือขาย และกรณีที่ผู้จัดแจ้งผลิตหรือนำเข้าเครื่องสำอางไม่ตรงตามที่จัดแจ้ง (ร่างมาตรา ๓๖)

(๒) กำหนดให้ผู้รับจัดแจ้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบรับจัดแจ้งเครื่องสำอางได้ ในกรณีที่ผู้จัดแจ้งไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในประกาศซึ่งออกตามร่างมาตรา ๖ (๔) (๕) (๖) และ (๗) กรณีเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ และกรณีที่ผู้จัดแจ้งได้เปลี่ยนหรือเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของเครื่องสำอางนั้นไปเป็นวัตถุอื่น เช่น ยาอาหาร หรือเครื่องมือแพทย์ (ร่างมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดวิธีการแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง โดยให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้จัดแจ้งทราบ หากไม่พบตัวผู้จัดแจ้ง ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบรับจัดแจ้ง และให้ถือว่าผู้จัดแจ้งได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง (ร่างมาตรา ๓๘ ถึงร่างมาตรา ๔๐)

๒.๙ การโฆษณา

(๑) กำหนดห้ามโฆษณามีให้ใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคม ไม่ว่าจะ เป็นข้อความเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของเครื่องสำอาง และกำหนดรายละเอียดของข้อความที่มีลักษณะดังกล่าว เช่น ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง ข้อความที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของเครื่องสำอาง ข้อความที่ทำให้เกิดความแตกแยกในหมู่ประชาชน (ร่างมาตรา ๔๑)

(๒) กำหนดห้ามโฆษณามีให้ใช้วิธีการโฆษณาที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๔๒)

(๓) ในกรณี que เห็นว่าเครื่องสำอางใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาดำเนินการโฆษณาไปพร้อมคำแนะนำหรือคำเตือน จำกัดการใช้สื่อโฆษณา หรือห้ามการโฆษณาเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๔๓)

(๔) ในกรณี que เห็นว่าการโฆษณาเครื่องสำอางใดใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้บริโภคหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมส่วนรวม หรือใช้วิธีการโฆษณาที่เป็นอันตรายขัดศีลธรรมหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาแก้ไขข้อความหรือวิธีการโฆษณา ห้ามใช้ข้อความบางอย่างในโฆษณา ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการโฆษณา หรือให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๔๔)

(๕) ในกรณี que มีเหตุอันควรสงสัยว่า การโฆษณาใดใช้ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจสั่งให้ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้ (ร่างมาตรา ๔๕)

(๖) ผู้จัดแจ้งหรือผู้ทำการโฆษณาสามารถขอให้คณะกรรมการเครื่องสำอางให้ความเห็นเกี่ยวกับโฆษณาเครื่องสำอางก่อนทำการโฆษณาได้ เพื่อให้คณะกรรมการเครื่องสำอางพิจารณาว่า โฆษณาดังกล่าวจะฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ (ร่างมาตรา ๔๖)

๒.๑๐ พนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่เก็บหรือสถานที่ขายเครื่องสำอาง หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเครื่องสำอาง เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจนำเครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ รวมทั้งมีอำนาจตรวจค้น ยึดอายัดเครื่องสำอาง เครื่องมือเครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หีบห่อ ฉลาก เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๔๗)

(๒) ในกรณี que ปรากฏว่าเครื่องสำอางใดไม่ได้จัดแจ้งรายละเอียดเครื่องสำอางหรือผลิตหรือนำเข้าไม่ตรงตามที่ได้จัดแจ้งไว้ หรือเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ เครื่องสำอางปลอม เครื่องสำอางผิดมาตรฐาน เครื่องสำอางที่รัฐมนตรีประกาศห้ามผลิต นำเข้าหรือขายเครื่องสำอางที่ถูกเพิกถอนใบรับจัดแจ้ง หรือเป็นเครื่องสำอางที่ใช้ฉลากไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยได้รับอนุมัติจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจเรียกเก็บคืนและทำลายเครื่องสำอางนั้น หรือส่งมอบเครื่องสำอางนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๔๘)

(๓) ให้อำนาจแก่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเครื่องสำอาง มีอำนาจประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เครื่องสำอางหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเครื่องสำอางซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้ประชาชนทราบ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคได้ (ร่างมาตรา ๕๕)

๒.๑๑ การอุทธรณ์

(๑) กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียน ผู้จดทะเบียน หรือผู้ทำการโฆษณา แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบรับจดทะเบียน คำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจดทะเบียน คำสั่งเพิกถอนใบรับจดทะเบียน คำสั่งให้เลิกใช้ฉลากหรือแก้ไขฉลากเครื่องสำอาง คำสั่งให้รายงานการดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องสำอางหรือจัดส่งตัวอย่างเครื่องสำอาง และคำสั่งเกี่ยวกับการโฆษณาหรือวิธีการโฆษณาเครื่องสำอาง (ร่างมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ร่างมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และร่างมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

(๒) กำหนดวิธีการอุทธรณ์คำสั่ง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ และกระบวนการพิจารณาคำอุทธรณ์ โดยให้ผู้รับคำสั่งต้องยื่นคำอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับคำอุทธรณ์ หากมีเหตุจำเป็น ให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินเก้าสิบวัน (ร่างมาตรา ๕๙)

(๓) กำหนดการทุเลาการบังคับตามคำสั่งไม่ต่ออายุใบรับจดทะเบียน โดยให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์ ส่วนกรณีคำสั่งอื่น ๆ การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้น (ร่างมาตรา ๕๖ วรรคสาม ร่างมาตรา ๕๗ วรรคสาม และร่างมาตรา ๕๘ วรรคสาม)

๒.๑๒ บทกำหนดโทษ

(๑) กำหนดบทกำหนดโทษสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีโทษจำคุกหรือโทษปรับ หรือทั้งโทษจำคุกและโทษปรับ ทั้งนี้ ในการลงโทษปรับมีวัตถุประสงค์ให้เป็นการลงโทษทางเศรษฐกิจ จึงกำหนดอัตราโทษปรับเป็นจำนวนสูง (ร่างมาตรา ๖๐ ถึงร่างมาตรา ๘๗)

(๒) กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้ หากความผิดดังกล่าวเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน (ร่างมาตรา ๘๙)

๒.๑๓ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก คณะกรรมการเครื่องสำอางประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งตามร่างมาตรา ๗ ยกเว้นคนบดติคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา และให้ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีกรรมการที่มาจกคนบดติคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙๐)

(๒) กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคำขอแจ้งรายละเอียดและใบรับแจ้งเครื่องสำอางควบคุมตามพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๙๑ ถึงร่างมาตรา ๙๓)

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑-๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๖